

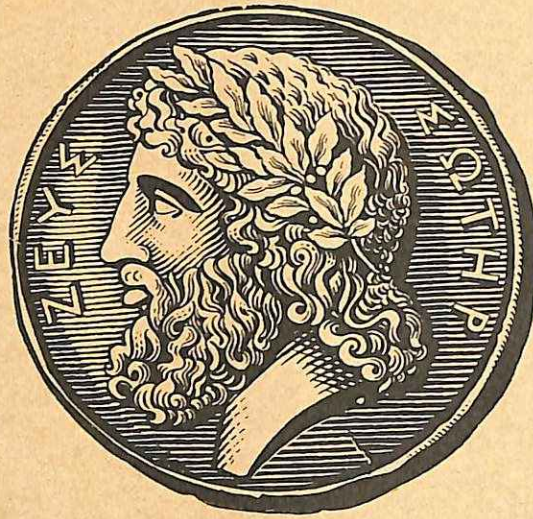

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΠΕΤΡΟΣ

άρχίζει μιὰ σειρά
άνταποκρίσεων του

Ο ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

διηγείται σέ σειρά
μεγάλων άρθρων
τò θρυλικò ταξείδι
τῆς μικρῆς «Χαρᾶς»

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 60 ΔΡΑΧ. 5

17-23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος",
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αρ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφείο:

Συντάξας, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

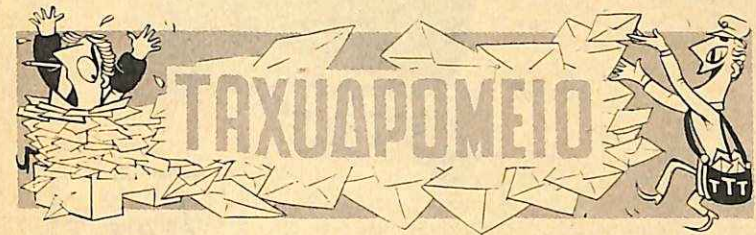
Συνδρομή:

Εξωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.

Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διατηρήσεις κατά συμφωνίαν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Μας γράφουν πολλοί φίλοι μας, έρασιτέχνες φωτογράφοι, αν είμαστε διατεθειμένοι να δημοσιεύουμε τα έργα τους, όσα φυσικά κρίνουμε ότι είναι άξια να παρουσιασθούν από τις σελίδες των ΕΙΚΟΝΩΝ. Τους άπαντούμε άνεπιφύλακτα ναί. Κι όχι μόνο αυτό. Παρακαλούμε όλους όσους αγαπούν τη φωτογραφία και φιλοδοξούν με τη μηχανή τους ν' άποτυπώσουν την όμορφη των έλληνικών τοπίων, την έλληνική ζωή ή την φευγαλέα ζωντάνια ενός γεγονότος, να συνεργασθούν μαζί μας. Οι ΕΙΚΟΝΕΣ, το μοναδικό έλληνικό περιοδικό που δίνει τόση σημασία στην καλή και την αθηντική φωτογραφία, δεν μπορούν παρά να βασίζονται στην ανάπτυξη του «φωτογραφικού πνεύματος» —ας μας έπιτραπή η έκφραση— στην Ελλάδα και συνεπώς υπολογίζουν πάντοτε σε μια στενότερη συνεργασία όχι μόνο με τα επαγγελματικά φωτογραφικά πρακτορεία, αλλά και με τους έρασιτέχνες, που οι άνησυχίες τους κ' οι άναζητήσεις τους θ' άποδώσουν άσφαλώς λαμπρά άποτελέσματα. Έπί το έργον, λοιπόν! Οι ΕΙΚΟΝΕΣ είναι πάντα πρόθυμες να δεχθούν κάθε άξιέπαινη προσπάθειά τους

ΟΙ ΚΡΙΕΖΗΔΕΣ

«...Τώρα που έξυμνούνται αί καλοναί της "Υδρας και παρουσιάζεται αυτή άντίκειμενον τουρισμού, άνέφερε δέ περί αυτής και το περιοδικόν ΕΙΚΟΝΕΣ, το όποιον παρακολουθώ από την άρχην της έκδόσεώς του και το όποιον, κατά την γνώμην μου, είναι το άριστον ύφ' όλας τās άπόψεις, σās παρουσιάζω μικρόν μέρος του Ιστορικού μιας υδραϊκής οικογενείας, διά την οποίαν μεμονωμένα μόνον τινά έχουν γραφή: Της πολυπληθεστεράς έλληνικής οικογενείας, άπαριθμούσης άπό του 1606 μέχρι σήμερα 230 άνδρας, εκ των όποιων ήδη εύρίσκονται εν ζωή 39.

Πρόκειται περί της έξ "Υδρας οικογενείας Κριεζή, το Ιστορικόν της όποιας, ως και λεπτομέρειαι τινες, δυνατόν να σας ενδιαφέρουν.

Το όνομα Κριεζής (το όποιον εις την άλδανικήν σημαίνει Μαυροκέφαλος) κατά παράδοσιν προήλθεν εκ του χωρίου Κριεζά της Ευβοίας. Εις τον άγωνα του 1821 έλαβον μέρος εκ της εν λόγω οικογενείας 16, εκ των όποιων οι 7 έτιμήθησαν με το άριστείον άγώνος.

Έκ των ως άνω 230 άνδρών της έξ "Υδρας οικογενείας Κριεζή, συναντά τις: 1 άρχιερέα, 4 ιερείς, 1 πρωθυπουργόν, 2 ύπουργούς, 3

δουλετάς, 1 γερουσιαστήν, 1 πρόεδρον προσωρινής συνέλευσεως, 6 πλοιοκτήτας, 15 πλοίαρχους Ε.Ν., 2 μηχανικούς Ε.Ν., 2 διπλωματικούς, 2 ύπασιςτας βασιλέων, 3 δικαστικούς, 1 ζωγράφον, 2 Ιατρούς, 2 ύποστρατήγους, 1 άντιναύαρχον, 3 ύποναύαρχους, 2 πλωτάρχας, 4 άρχιφροντιστάς, 1 φροντιστήν, 3 λιμενάρχας Κωνσταντινουπόλεως, 3 μεγαλεμπόρους Ρωσίας, 2 μεγαλοκτηματίας Λαμψάκου, 9 αρχιτέκτονας, πολιτικούς μηχανικούς και μηχανολόγους, 1 χημικόν και 135 δημοσίους και ιδιωτικούς ύπαλληλους, ναυτικούς και άλλων επαγγελμάτων.

Με πολλήν εκτίμησιν
Γεώργιος Κριεζής
Δημ. Σούτσου 15

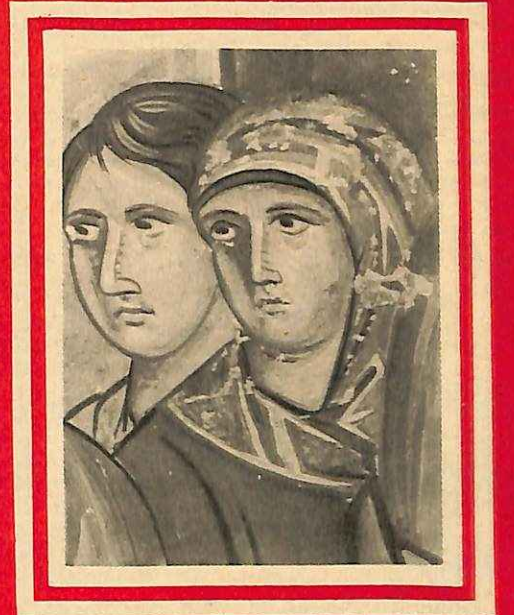
Εύχαρίστως, όπως βλέπετε, παραθέτω τα ενδιαφέροντα αυτά στοιχεία, γιατί, πραγματικά, οι Κριεζήδες είναι μια από τις πολυμελέστερες οικογένειες στην έλληνική ιστορία. Άλλά έχει άραγε το ρεκόρ; Δεν μπορώ ν' άναλλάξω την εύθυνη. Τί λένε οι άλλοι μας Ιστορικοί και Ιστοριοδίφες;

«ΕΞΑΜΒΛΩΜΑ»

«...Έχω την συνήθεια —κι αυτό είναι πρὸς τιμήν σου— το πρώτο πράγμα που διαβάζω στο περιοδικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 5

ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ

Τὰ καλλίτερα και
ψηηνότερα δῶρα
για τις γιορτές
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΘΗΝΩΝ

Πωλούνται σε όλα τα βιβλιοπωλεία και στη γκαλερυ Ζυγός Βουκουρεστίου 11

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ
ΜΝΗΜΕΙΑ

Κολώνιες ATKINSON για κάθε ημέρα, για κάθε ώρα. Μπορείτε να γνωρίσετε μία γοητευτική γυναίκα δίχως να την βλέπετε: Από την Κολώνια ATKINSON.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ:
ΦΙΛΙΠ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ & ΣΙΑ
ΛΑΜΑΧΟΥ 3α — ΤΗΛ. 32.936 — ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΟΥ ΤΥΣΑΛ

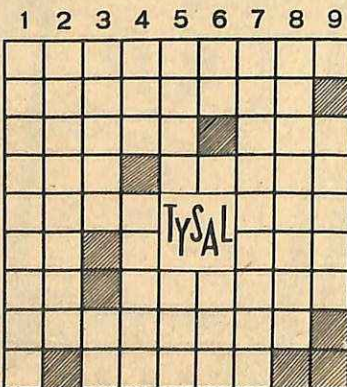
ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
(Γωνία 'Ελ. Βενιζέλου — Πατησίων)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. "Έχει χοντρές πατούσες... (δημ.)
2. 'Επιβλαβής (θελ.)
3. 'Εχθρός των λαιοπαράγων, αντίστροφος (αίτ.) — Νότα.
4. Δημοτική ονομασία της Πάρνηθος — Στάγδην... εάν διπλασιασθή (αντιστρ.)
5. Μονάς του άπολύτου συστήματος πρὸς μέτρησης της δυνάμεως — Μάρκα αυτοκινήτων.
6. Τόσων ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ Κολοκοτρώνης — Με τὸ γύρνα, τίτλος γνωστοῦ τραγουδιοῦ τοῦ Γούναρη.
7. Οὐρανισκόφωνον — Ἰταλική πόλις τῆς Καλαβρίας καὶ Αἰμιλίας.
8. Τὸν ἐφόνευσεν ὁ Ἡρακλῆς, ἐνάρθως.
9. "Όνομα τεσσάρων Ἀγίων τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. "Ένας επαγγελματίας ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται καὶ διὰ τὸν τουρισμόν.
2. Χρήσιμα διὰ τὴν μεταφορὰν φορτίων καὶ θῆξιν ὀχημάτων.
3. Φυλὴ τῶν παιγνιοχάρτων (αίτ.) — Πόλις τῆς Ν. Γαλλίας, ὅπως προφέρεται (ἐξέλλην.)

4. Ἡ 4η ὁριζοντία λέξις — Πόλις τῆς Ἑπείρου, ἐνάρθως.
5. Μήτηρ τῶν Διοσκουρῶν — «Μήτε τὸν Αὐγουστο κρᾶσας, μήτε τὸν... σιταράς», λέγει μιά παροιμία μας (ἀντιστρόφως).
6. Ἀρχικὰ ὑπουργεῖο — Γερμανική συναίνεσις...
7. "Ένας ἀήπος... τῆς γείτονος.
8. Γνωστὸς ὁπὸ μίαν στοᾶν μας βασιλεὺς τῆς Περγάμου, ἐνάρθως.
9. Βουνὸ τῆς Ἑλλάδος (αίτ.)

Η ΛΥΣΗ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

γάπη μας! Γράφω στὸν πληθυντικὸ ἐνῶ εἶμαι ἓνας, ὁμῶς σὰς γράφω ἐκ μέρους ὧν τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν τοῦ πανεπιστημίου Κωνσταντινουπόλεως. Μὲ τὸ γράμμα μου δὲν πρόκειται νὰ κάνω παρατηρήσεις στὸ περιοδικό σας. Καὶ τὶς ἐλάχιστες ποὺ τυχὸν θὰ εἶχα —καὶ ἴσως ἔχω— θάταν ἀνάιδια νὰ τὶς ἀναφέρω ἐφ' ὅσον ξέρω πόσες δυσκολίες συναντᾷ ὁ περιοδικὸς τύπος στὴν Ἑλλάδα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκδόσή του. Γι' αὐτὸ καλύτερα θάταν νὰ ἐκφράσω τὶς ἀπειρες εὐχαριστίες μας γιὰ ὅ,τι ἐκλεκτὸ μᾶς προσφέρετε, παρὰ νὰ σὰς κάνω ὑποδείξεις, σχετικές μὲ τὴν ἐκδόσή σας!

Δὲν ξέρετε πόση ὑπερφάνεια αἰσθανόμεθα ὅταν, περπατώντας στοὺς δρόμους, βλέπουμε τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ νὰ φιγουράρουν στὰ περίπτερα, ἀνάμεσα στὰ καλύτερα ξένα περιοδικά, καὶ ἰκανοποιούμεθα, διότι καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα, ἡ φτώχη μας ἔλλας κατάρθωσε νὰ δείξῃ ὅτι δὲν ὑστερεῖ. Σχεδὸν κάθε μέρα ἀπὸ τὰ τραπέζια τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πανεπιστημίου δὲν λείπουν οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ.

Τὶς ἔχουμε ὅλοι κοντά μας καὶ δ-ταν κουραζώμαστε ἀπὸ τὸ διάβασμα τὶς ξεφυλλίζουμε καὶ ἀμέσως μεταφερόμαστε στὴν ὁμορφὴ πατρίδα μας ποὺ τόσο τὴν νοσταλγοῦμε... Γιάννης Ἀγανίδης (φοιτητῆς Ἱατρικῆς πανεπιστημίου Κωνσταντινουπόλεως).

Ἡ ἐπιστολή σας πᾶλλεται ὁπὸ τὸν ἐθνικὸν ἐκείνον ἐνθουσιασμό ποὺ φυσικὰ περιμένει κανεὶς ἀπὸ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ οἱ στήλες αὐτὲς εἶναι ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς ὅταν φιλοξενοῦν γράμματα τῶν ἀποδήμων ἀδελφῶν μας. Στὴν εἰδική σας περίπτωση ἡ σκέψη μας εἶναι πάντα κοντά σας καὶ αὐτὸ σὰς παρακαλῶ νὰ τὸ διαβιάσετε σ' ὅλους τοὺς συναδέλφους σας. Ὁ Ἑλλητισμός

ΣΛΟΑΝΣ
ΑΝΑΛΗΤΙΚΟΝ
ΔΙ' ΕΠΑΛΕΙΨΕΙΣ

ΣΛΟΑΝΣ
ΑΝΑΛΗΤΙΚΟΝ
ΔΙ' ΕΠΑΛΕΙΨΕΙΣ

ἤκμασε καὶ διετηρήθη χάρις στὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν ἐθνικὴ συνείδηση τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων ὧν τῶν χωρῶν, καὶ οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ φιλοδοξοῦν νὰ ἀποτελέσουν ἓνα μόνιμο σύνδεσμο κ α ἰ μεταξύ τῶν καὶ μὲ τὸ Κέντρον. Γιὰ τὴν κατανόησιν τῶν δυσχερειῶν μας σὰς ἀξίζει ἓνα ἰδιαίτερο «εὐχαριστῶ».

ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ

«... Παρακολουθῶ ἐδῶ καὶ μερικoὺς μῆνες τὸ περιοδικό σας καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲν ἰκανοποιημένος. Εἶναι τὸ καλύτερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένα περιοδικά καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ συνεχιστῇ ἡ προσπάθεια γιὰ νὰ φτάσῃ καὶ τὰ εὐρωπαϊκά περιοδικὰ σὲ ποιότητα χαρτίου καὶ φωτῶ.

Διάβασα στὸ 56ο τεῦχος, στὴ στήλῃ τοῦ Ταχυδρομείου, παρατήρησιν ἀναγνώστου σας γιὰ τὴν κατὰχρησιν καμπάνιας γιὰ τὰ Δωδεκάνησα καὶ τὴν σχετικὴν ἀπάντησίν σας ὅτι ἔχετε δημοσιεύσει γιὰ τὸ Καστελλόριζο κλπ. Νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ συνεχιστῇ ἡ δημοσίευσιν καμπάνιας μὲ πλούσιο φωτογραφικὸ ὕλικό γιὰ κάθε ἓνα νησί τῆς μαρτυρικῆς Δωδεκανήσου σὲ προσεχὴ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ σας. Ἐ-τυχε νὰ ὑπηρετήσω ὡς διοικητικὸς ὑπάλληλος στὴ Δωδεκάνησον τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀπελευθερώσεώς της καὶ σὰς θεσπῶ ὅτι ἡ συνέχισιν τῆς καμπάνιας γιὰ κάθε ἓνα νησί θὰ προκαλέσῃ ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ νησιά αὐτά, καὶ τὰ μικρότερα ἀκόμη, διατηροῦν ἰδιαίτερα ἡθὴ καὶ ἔθιμα.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς καμπάνιας γιὰ τὰ Δωδεκάνησα, ποὺ πρέπει νὰ συνεχιστοῦν στὸ περιοδικό σας, ἐπιβάλλεται νὰ καθιερῶσιν μόνιμα σελίδες γιὰ τὴν περιγραφὴ ὧν τῶν νησιῶν μὲ τὴν σειρά. Ἡ Σάμος, ἡ Χίος, ἡ Μυτιλήνη, τὰ νησιά τοῦ Ἰονίου, ἡ Κρήτη, πρέπει νὰ περιγραφῶν στὶς ΕΙΚΟΝΕΣ. Εἴμαστε χώρα ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ θάλασσα καὶ θὰ προσδώσῃ ἰδιαίτερη ἀξία στὶς ΕΙΚΟΝΕΣ ἡ καθιέρωσις σελίδων ποὺ νὰ περιγράφουν τὰ νησιά μας. Ἡ Σάμος π.χ., ἰδιαίτερη πατρίδα μου, μὲ τὴν ἡγεμονικὴ ἱστορία της καὶ μὲ τὶς ἀπαράμιλλες σ' ὁμορφίαν τοποθεσίας της, ἀλλὰ δυστυχῶς τόσο ἀγνωστες στὴ χώρα μὲ τὴν ἑλλειψη τουριστικῆς προπαγάνδας, μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα καμπάνια. Περίφημες εἰκόνες τῶν ἡγεμόνων ποὺ πέρασαν ἀπὸ κεῖ στὰ 86 Ἡγεμονικοῦ Καθεστώτος, τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21, τοῦ Λυκούργου Λογοθέτη, τοῦ καπετὰν Σαμιώτη κλπ., βρίσκονται στὴν αἶθουσα τοῦ Δημαρχείου.

Εὐχόμενος κάθε ἐπιτυχία στὸ ἔργο σας.

Διατελῶ
Α. Π. Καρύδας (Ἀχαρνῶν, Ἐνταῦθα).

“Ὅλα θὰ γίνουν. Καιρὸς μόνον νὰ ὑπάρχῃ καὶ χάρις. Μὴ λησμονήτε, ἄλλωστε, πὼς ὑπάρχει καὶ μιά ἀγγλικὴ μηνιᾶ ἐκδοσὴ τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, οἱ «Pictures from Greece», —ποὺ καθιστᾷ ἐπιτακτικὴ τὴν προβολὴν κάθε ἑλληνικῆς ὁμορφίας, νησιώτικης καὶ ἡπειρωτικῆς.

ΣΤΡΑΤΟΣ

τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μὲ κατάπληξιν καὶ τρόμο ξανάζησεν ὁ κόσμος τὶς τελευταῖες ἐφιαλτικὰς μέρες ποὺ θύμιζαν παραμονὲς πολέμου. Πανίσχυροὶ στόλοι, σμήνη ἀεροπλάνων, ἄρματα μάχης, πανστρατιᾶς, τελεσίγραφα, ὀλονύκτια διαβούλια πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐπιτελείων. Ἡ ἀνθρωπότητα μέτρησε τὶς ὥρες τῆς, ζύγισε τὴν ψυχὴ τῆς γιὰ τὴν ἐπερχόμενη ὑδρογονικὴ συντέλεια τῶν αἰῶνων • Οἱ καρδιὲς τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἡ μοῖρα τοὺς καὶ ἡ φιλοδοξία τοὺς σταματοῦσαν στὴν καθημερινὴ μικρὴ ζωὴ τοὺς, συνταράχθηκαν ἀπορημένες. Σὰν ταπεινὴ ἱκεσία, σὰν σιωπηλὴ προσευχὴ εἰρήνης, σὰν ὕστατη ἐκκλήσις, ὅλα τὰ θλέμματα τρομαγμένα, στράφηκαν στὸ γυάλινο Παλάτι τῆς Εἰρήνης. Οἱ χωρὶς ἱστορία ἀνθρώποι, ποὺ δὲν χάρηκαν τὸν μόχθο τῆς νίκης, ποὺ τοὺς ἐκλεψαν τὴ χαρὰ τῆς εἰρήνης, κρατώντας τὴν ἀναπνοὴ τοὺς, περίμεναν • Οἱ γρηγοροῦσες συνειδήσεις ἀκούσαν τὴν δέσιον τῶν ταπεινῶν. Οἱ ταγοὶ τῶν ἐθνῶν ἐνίωσαν τὸν παλμὸ τῆς ἀγωνίας. Ἀπὸ τὴν σύγκλητο τῆς ἀνθρωπότητος ἐκπορεύτηκαν ἐπιτακτικὰς διαταγές, ρωμαϊκὰς ἀποφάσεις σωτηρίας. Οἱ δυνάμεις τοῦ ζόφου γύρισαν στὰ ἄντρα τοὺς. Καὶ ἀπὸ τὰ πεσμένα δόντια τῶν δράκων τοῦ ὀλέθρου, ξεπήδησαν οἱ νέοι ἱππότες τῆς ἐλπίδας • Ἐτοί ἰδρύθηκε τὸ Διεθνὲς Ἀστυνομικὸ Σῶμα. Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ δοῦμε πὼς καὶ γιὰτί συστάθηκε καὶ τί μπορεῖ νὰ προσφέρῃ.

Ο ΛΟΧΑΓΟΣ ΜΠΟΡΣΓΚΡΕΒΙΝΚ ἀνήκει στὸ νορβηγικὸ ἀπόσπασμα τοῦ Στρατοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ποὺ ἀνέλαβε ἀστυνομικὰ καθήκοντα στὴν ἐπικίνδυνη γιὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου περιοχῇ.

Ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ τεθῇ τέρμα στὴν ἔκρυθμη κατάστασιν ποὺ δημιουργήσε ἡ τριπλὴ ἐπιθεσις ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου, ἀνάγκασε τὸν γενικὸ γραμματέα τοῦ ΟΗΕ νὰ συγκαλέσῃ ἔκτακτὴ Γενικὴ Συνέλευσις, μιά καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας εἶχε ἀχρηστευθῇ ἀπὸ τὰ ἀγγλογαλλικὰ βέτο. Στὶς 5 Νοεμβρίου, σὲ μιά ἀπὸ τὶς πιὸ δραματικὰς συνεδριάσεις τῆς, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, μὲ τὴν ἐνεργὸν ὑποστήριξιν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἀποδέχτηκε τὴν πρότασιν ποὺ ὑπέβαλαν ὁ Καναδὰς, ἡ Κολομβία καὶ ἡ Νορβηγία. Μὲ ψήφους 59 καὶ 19 ἀποχές ἀποφασίστηκε νὰ δημιουργηθῇ Διεθνὴς Στρατιωτικὴ Δύναμις, μὲ ἀρχηγεῖον ὑπαγόμενον ἀπ' εὐθείας στὶς διαταγὰς τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ΟΗΕ.

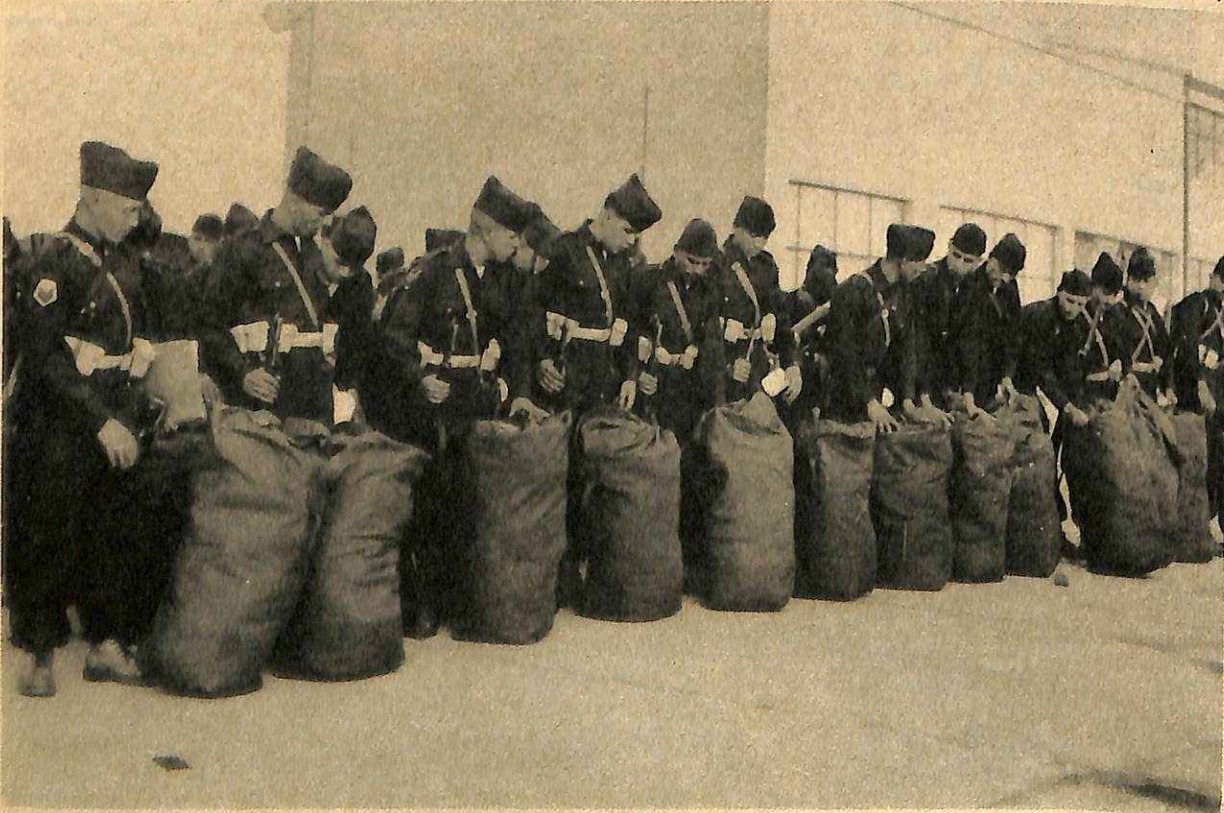
Τὸ σῶμα συγκροτεῖται ἀπὸ ἑτοιμα στρατιωτικὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα θέτουν στὴ διάθεσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ΟΗΕ τὰ κράτη-μέλη. Φυσικὰ, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ θεωροῦνται ὅτι μποροῦν νὰ ἐμπνεύσουν ἐμπιστοσύνη στοὺς ἀντιμαχομένους. Καὶ βέβαια ἀποκλείονται τὰ τμήματα τῶν πέντε μεγάλων, ποὺ ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ βέτο καὶ... φανερά ἡ σκοτεινὰ συμφέροντα. Ὁ σκοπὸς τῆς Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως εἶναι νὰ καταλάβῃ ὅλα τὰ ἐπίδικα ἐδάφη καὶ νὰ παρεμβληθῇ ἀνάμεσα στοὺς ἐμπολέμους, ἕως ὅτου βρεθῇ τρόπος νὰ λυθοῦν οἱ διαφορές. Οἱ δαπάνες γιὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Στρατιωτικοῦ

Θά κάνη πραγματικότητα τὸ ὄνειρο τῶν ἀπλῶν ἀνδρῶν γιὰ τὴν εἰρήνη;

ΣΑΡΑΝΤΑΠΕΝΤΕ ΔΑΝΟΙ στρατιώτες, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὴν ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τοῦ Ο.Η.Ε., ἐπιβιβάζονται, στὴ Νεάπολη, σ' ἓνα ἐλβετικὸ ἀεροπλάνο, γιὰ νὰ μεταφερθοῦν στὴν Ἰσραήλ. Οἱ ἔθνικες στολές τους συμπληρώνονται ἀπὸ ὁμοίωμα γιὰ ὅλους τοὺς «ἀστυνόμους» κράνη, μὲ συμβολικὸ γαλάζιο χρώμα.

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΩΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ. Πενήντα στρατιώτες τῆς μακρινῆς Κολομβίας ἐτοιμοὶ νὰ πετάξουν πάνω ἀπὸ τὸν ὠκεανὸ γιὰ νὰ φθάσουν στὴ χώρα τοῦ Νείλου. Ἰσως πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς νὰ μὴν ξέρουν τί εἶναι ἡ Αἴγυπτος, ὅλοι τους ὅμως ξέρουν πολὺ καλά πῶς ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου σήμερα εἶναι ἐνιαία καὶ ἀδιαίρετος.

Σώματος θαρύνουν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ καθορίζονται σὲ ποσοστὰ ἀνάλογα μὲ τὴν συνδρομὴ κάθε κράτους πρὸς τὸν Ὄργανισμό. Τὰ κράτη ποὺ θεωρήθηκαν οὐδέτερα στὴν διαμάχη καὶ πρόσφεραν ἥδη στρατιωτικὰ τμήματα εἶναι: Ἡ Κολομβία, ἡ Νορβηγία, ὁ Καναδὰς, οἱ Ἰνδίες, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Δανία, ἡ Βραζιλία καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλα. Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διορίστηκε ὁ Καναδὸς στρατηγὸς Ε. Μπάρνς, γνωστὸς ἀπὸ τὸν ρόλον του ὡς προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπιθλέψεως Ἀνακωχῆς μεταξὺ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἀραβικῶν κρατῶν. Οἱ δυνάμεις θὰ ἀνέλθουν σὲ 5.000 περίπου ἄνδρες.

ΟΙ ΝΟΜΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

Ἄς δοῦμε τώρα ποιὲς εἶναι οἱ νομικὲς θάσεις τῆς συστάσεώς του καὶ τὰ ἱστορικὰ προηγούμενα.

Οἱ συντάκτες τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς κατάλαβαν ὅτι οἱ διακηρύξεις ἀρχῶν θὰ ἔμεναν νεκρὸ γράμμα, ἂν ὁ Ὄργανισμὸς δὲν ἐφωδιαζότανε μὲ κυρωτικὸ μηχανισμό τῶν ἀποφάσεών του. Ἔτσι, στίς διατάξεις γιὰ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ποὺ εἶναι κατὰ κάποιον τρόπο ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία τῆς Ὄργανώσεως, προσέδωσαν τὴν σύσταση Ἐπιτροπῆς Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου, ἡ ὁποία θὰ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἐπιτελείων τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, δηλαδὴ τοὺς πέντε Μεγάλους. Ὁ στρατὸς τοῦ Ο.Η.Ε. ποὺ θὰ ἐπέβαλλε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας θὰ συνεκροτεῖτο ἀπὸ ἔθνικα τμήματα τῶν μελῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ, περίπου κατὰ τὸν τρόπο ποὺ σχηματίσθηκε ἡ τωρινὴ Ἀστυνομικὴ Δύναμις. Δυστυχῶς τὰ ἀρθρα 43 — 47 ποὺ θεσπίζουν τὴν δημιουργία τοῦ Στρατιωτικοῦ Διεθνούς Σώματος, ἀφήνουν τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴ σύσταση καὶ τὴ λειτουργία του στὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας. Ἐκεῖ, ὅμως, ἰσχύει τὸ θέτο. Ἄρα, ἂν οἱ Μεγάλοι δὲν συμφωνοῦν (καὶ ὡς τώρα δὲν συμφώνησαν ποτέ), καμμία δράση δὲν ἀποφασίζεται. Ὑπάρχει ὅμως τὸ προηγούμενο ποὺ δημιουργήθηκε στὴν περίπτωσιν τῆς Κορέας.

Τί εἶχε συμβῆ τότε; Ἡ Ρωσία, σὲ μιὰ στιγμὴ δξύτητος τοῦ

ψυχροῦ πολέμου, εἶχε, μὲ τὸ πρόσημα τῆς παρουσίας τοῦ Κινέζου ἐθνικιστοῦ ἀντιπροσώπου στὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὶς ἐργασίες τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ἔτσι ἡ ἀπουσία τῶν Ρώσων ἐξέτρεψε τὴν πρώτη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Κάπως ἀργὰ τὸ κατάλαβαν οἱ Σοβιετικοὶ καὶ ἔσπευσαν νὰ καταλάβουν τὴ θέση τους στὸ Συμβούλιο, προβάλλοντας τὸ νικέ. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἀχρηστεύθηκε, ἀλλὰ οἱ ἀνάγκες ἐνισχύσεως τῶν Νοτίων ἦταν ἐπιτακτικές. Τότε οἱ Ἀμερικανοί, γιὰ νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν ρωσικὴ κωλυσιεργία, συγκαλέσαν τὴν Γενικὴ Συνέλευση καὶ πέτυχαν τὴν ἀπόφαση τῆς 3ης Νοεμβρίου 1950, ποὺ θαφτίστηκε «ἐνῶσις διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης». Παρ' ὅλο ποὺ ἡ Γεν. Συνέλευση δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποφάσεων, ἀλλὰ μόνον συστάσεων, ἡ ἀπόφαση αὕτη θεωρήθηκε σὰν μιὰ ἔμμεση τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ Ο.Η.Ε. μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ ἀχρήστευση τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας δὲν πρέπει νὰ παρεμποδίσῃ τὴν δράση τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ἀλλ' ὅσοι, ἡ Γενικὴ Συνέλευση ἔχει ἀρμοδιότητα, θάσει τὸν ἀρθρὸν 11 (παράγραφος 2) καὶ 12, νὰ ἐξετάζῃ «πᾶν ζήτημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης», χωρὶς θέβαια νὰ παίρῃ ἀποφάσεις. Μὲ βάση τὴν ἀπόφαση αὕτη, ἡ πλειοψηφία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐκάλεσε ὅλα τὰ μέλη νὰ στείλουν στρατιωτικὰ τμήματα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Νοτίου Κορέας καὶ συνέστησε δύο ἐπιτροπές: τὴν Ἐπιτροπὴ Ἐπιτηρήσεως τῆς Εἰρήνης, μὲ 14 μέλη, καὶ τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Συλλογικῶν Μέτρων, πάλι μὲ 14 μέλη. Οἱ δύο ἐπιτροπὲς ἔπαιξαν ρόλο ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ ἐλογοδοτήσαν ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως γιὰ τὰ πεπραγμένα τοῦ κορεατικοῦ πολέμου. Πειθαρχώντας στὴν ἀπόφαση αὕτη τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἔστειλε καὶ ἡ Ἑλλάς τὰ στρατιωτικὰ τῆς τμήματα, ποὺ τόσο λαμπρὴ δράση ἐσημείωσαν στὴν Κορέα. Φυσικά, τὸ προηγούμενο αὐτὸ ἀμφισβητήθηκε ἀπολύτως ἀπὸ τοὺς Ρώσους καὶ ἐπειδὴ τὸ κορεατικὸ θρῆκε μιὰ κάποια λύση, ὁ στρατὸς τοῦ Ο.Η.Ε. διαλύθηκε δταν τὸ κάθε κράτος ἀπέσυρε τὰ τμήματά του.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ πρώτη αὕτη ἀπόπειρα δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ σὰν προετοιμασία γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἐθνικῶν στρατῶν καὶ τὴ δημιουργία

γιὰ μιὰς Διεθνούς Ἀστυνομίας γιὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Μήπως ὅμως ἡ τωρινὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξελιχθῇ πρὸς τὴν κατεύθυνση αὕτη, ἂν μάλιστα τὴν συνδυάσουμε καὶ μὲ μιὰ τυχόν γενικὴ συμφωνία ἀφοπλισμοῦ, ὅπως πρότεινε ὁ στρατάρχης Μπουλγκάνιν;

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Γιὰ νὰ δοθῇ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξετάσουμε, πέρα ἀπὸ τὰ νομικὰ σχήματα, τὰ ἱστορικὰ δεδομένα τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ τὴ συγκυρία τῶν πολιτικῶν περιστάσεων.

Ἱστορικὰ θρῆσκόμεστε, δυστυχῶς, μακριὰ ἀπὸ τὴν φάση τῆς καταργήσεως τῶν ἐθνικῶν κρατῶν. Ὁ Ο.Η.Ε. δὲν εἶναι παγκόσμιος κυδέρνησις. Εἶναι ἀπλῶς ὁ μηχανισμὸς συναντήσεως καὶ ἰσορροπήσεως τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων διεθνῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα καὶ μόνον ρυθμίζουν κάθε φορὰ τὶς πλειοψηφίες τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν συστάσεων ὅλων τῶν ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε. Στὴν περίπτωσιν τῆς Κορέας, ἂν δὲν ἦταν τὸ ἀμερικανικὸ θάρρος, καμμιὰ ἀπόφαση τοῦ Ὄργανισμοῦ δὲν θὰ μπορούσε νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Ὁ κόσμος εἶναι διαιρεμένος σὲ Μεγάλους, τοὺς Ἀμερικανούς καὶ τοὺς Ρώσους. Κατ' ἀνάγκην ὅλα τὰ μικρὰ κράτη ἀκολουθοῦν σὰν μικροὶ δορυφόροι τοὺς Μεγάλους καὶ ἀποτελοῦν τὴν διπλωματικὴ πελατεία τους. Στὴν ἐπίλυση τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων, μόνο οἱ δύο κολοσσοὶ ἔχουν πάντα τὸν τελευταῖο λόγο. Αὐτὸ δὲν τὸ εἶχαν καταλάβει οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Γάλλοι ποὺ, θασιζόμενοι στὸ νομικὸ πλῆγμα τοῦ Μεγάλου, θέλησαν νὰ παίξουν τὸ δικὸν τους παιχνίδι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πληρώσουν ἀκριβὰ τὴν υπερφύλη πρωτοβουλία τους, ἀφοῦ ὑπέκυψαν, χωρὶς κἄν προσήματα, στίς ἀμερικανικὲς πιέσεις καὶ τὸ ρωσικὸν τηλεσίγραφο. Χωρὶς τὴν ὀριστικὴν συνεννόηση τῶν δύο πραγματικῶν Μεγάλων δὲν θὰ εἶναι ποτέ δυνατὴ ἡ ἐξασφάλιση τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ σταθερότητος. Δίχως νὰ θέλουμε νὰ καλλιεργήσουμε αὐταπάτες γιὰ ἰδεώδεις λύσεις καὶ παγκόσμιον ἀρμονία, μποροῦμε νὰ προεικαστοῦμε ὅτι ἡ ὑπαρξὴ τῶν τρωμερῶν ὑδρογονικῶν δπλων σπρώχνει τὴν ἐξέλιξιν τῶν διεθνῶν σχέσεων στὴν ἐξέγερση ἐνὸς μόντους θιθέντι εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν Μεγάλων καὶ φυσικὰ καὶ τῶν μικρῶν κρατῶν.

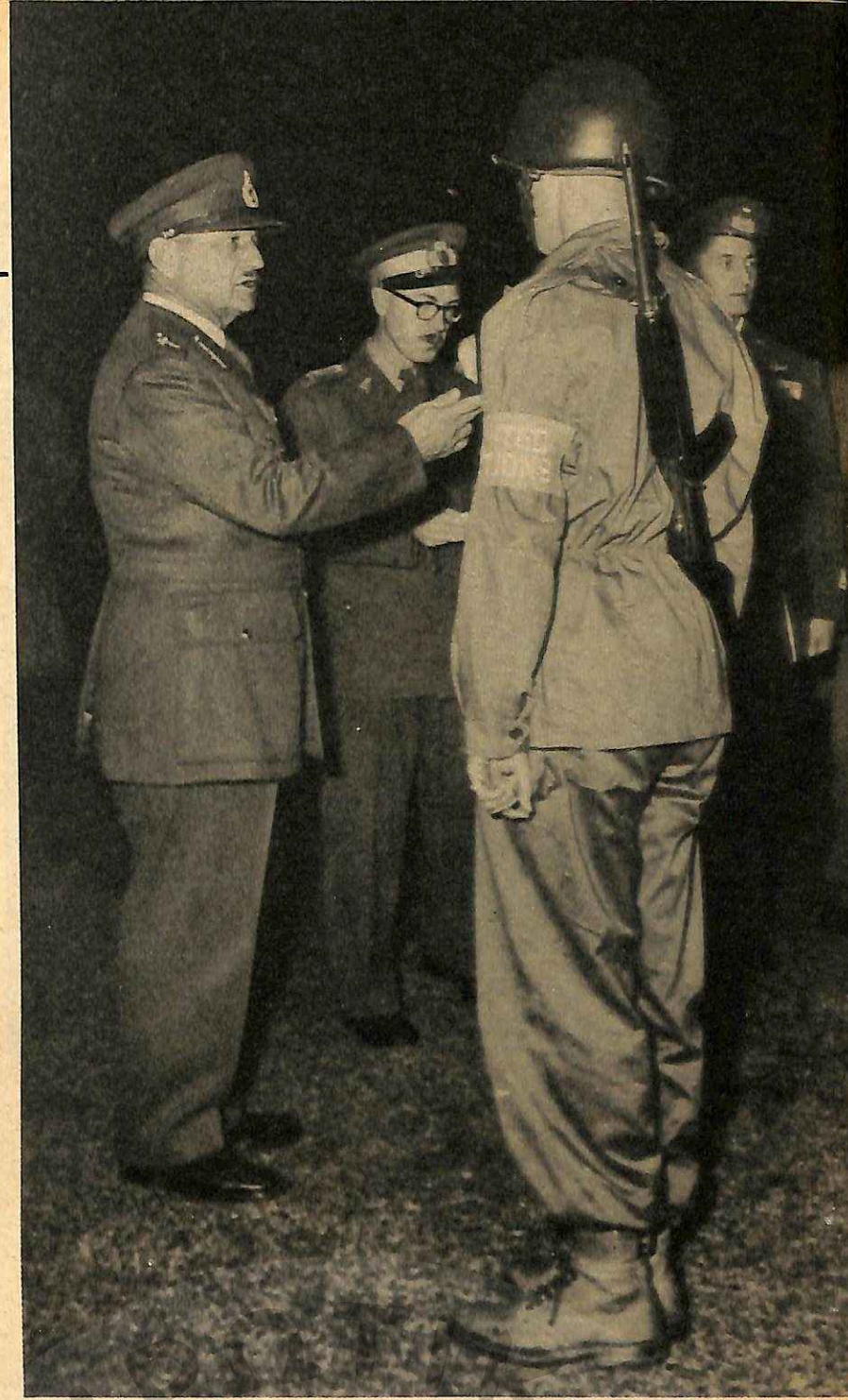
Γιὰ νὰ ἐπανελέθουμε στὸ εἰδικότερο θέμα μας, ἂν δηλαδὴ ὑπάρχῃ περίπτωση νὰ διατηρηθῇ

ΕΙΚΟΣΙΤΡΙΑ ΕΘΝΗ ἀπεφάσισαν νὰ συμμετάσχουν μὲ ἀποστολὴν τμημάτων στὴν ἀστυνομικὴ δυνάμιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἡ διοίκησις τῆς ὁποίας ἀνετέθη κατόπιν ἀποφάσεως στὸν Καναδὸ στρατηγὸ Μπάρνς.

ὁ θεσμὸς τῆς Διεθνούς Ἀστυνομίας, ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ εἶναι μᾶλλον ἀρνητικὴ. Τὸ συμπέρασμα θγαίνει ἀπὸ τὰ δεδομένα καὶ μόνο, χωρὶς στοιχεῖα αἰσιδοῦς ἢ ἀπαισιδοῦς ἐκτιμήσεως τῆς καταστάσεως. Ἀρκεῖ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἂν ψηφίστηκε χωρὶς ἀντίσταση ἡ σύστασις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ στὸ γεγονός ὅτι ὑπῆρξε γιὰ μιὰ ἔτιω στιγμὴ σύμπτωση ἀπόψεων καὶ συμφερόντων τῶν δύο Μεγάλων, ἐνῶ ἐξ ἄλλου τὸ μέτρο στρέφεται κατὰ ἄλλων ὑποδεεστέρων δυνάμεων. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι ἡ Ρωσία δὲν ἐμήφισε τὴν πρότασιν γιὰ τὸ Σῶμα, ἀλλὰ δὲν προέβλεπε καὶ σοβαρὰς ἀντιρρήσεις. Ἡθελᾷ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς ἐκτετατὰς Ἀγγλογάλλων, ἀλλὰ προεβλέποντας ἐπικίνδυνον προηγούμενα, ἀπέφυγε νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀρχή. Τὰ οὐγγρικά γεγονότα ἐθρίξαν ἀρκετὸ φῶς στίς ρω-

σικὲς ἐπιφυλάξεις, οἱ ὁποῖες στὸ μέλλον θὰ ἐνταθοῦν. Ἦδη μὲ κανένα τρόπο δὲν δέχεται ἐπέμβαση στὴν Οὐγγαρία, οὔτε κἄν τὴν ἀποστολὴ ἀπλῶν παρατηρητῶν τοῦ Ο.Η.Ε. Ἀξία, λοιπόν, θγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι διεθνὲς δυνάμεις θὰ συγκεροτοῦνται κάθε φορὰ ποὺ θὰ τὸ ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις, ἡ δράσις τους θὰ περιορίζεται ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ καὶ τελικὰ θὰ διαλύονται. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑποτιμήσουμε τὴν σημασίαν τοῦ μέτρου, ἔστω καὶ ἔτσι περιορισμένου. Κάθε τι ποὺ μπορεῖ νὰ σώσῃ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου εἶναι καλόν. Γι' αὐτὸ οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπολύτως εὐχαριστημένοι, ἀλλὰ οὔτε καὶ πικροί, δ' ἀτενίζουν τὴν Διεθνή Ἀστυνομία σὰν ἀπαρχὴν πραγματοποιήσεως τοῦ μεγάλου δράματος τῆς ἀπλῆς ψυχῆς τους: Τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως.

ΤΕΡΠΟΣ ΠΗΛΕΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑ-Ι-ΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ στην Ουγγαρία. 'Ολόκληρες οικογένειες κατέβηκαν στους δρόμους να πολεμήσουν. Έδω ένα ανδρόγυνο που πήρε μέρος στις σκληρές μάχες που κράτησαν μέρες. 'Ο άντρας και η γυναίκα προχωρούν αποφασιστικά, πιασμένοι σαν παιδιά χέρι με χέρι.

(Camera Press)

(London Express)

Ο Δρ ΤΖΩΝ ΑΝΤΑΜΣ, ο γιατρός που κατηγορείται ότι σκότωσε ηλικιωμένες πλούσιες χήρες, στην αγγλική λουτρόπολη του "Ώστμπορν, αφού πρώτα τις υποχρέωσε να τον κάνουν κληρονόμο τους (σχετική ανταπόκριση δημοσιεύθηκε στις ΕΙΚΟΝΕΣ) συνελήφθη στις 23 Νοεμβρίου. 'Αργότερα αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση 2.000 λιρών, ως τη μέρα που θα εκδικασθῇ ἡ υπόθεσή του, αφού, ἔννοείται, τοῦ ἀφέρεσαν τὸ δίπλωμα.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

'Αμερική - 'Ασία - Ρωσία

• 'Ενῶ ἡ Εὐρώπη σπαράσσεται ἀπὸ ἱστορικές ἀντινομίας, διαιρείται εἰς ἰδεολογικά στρατόπεδα, καταναλίσκονται εἰς μικροψύχους ἀντιθέσεις, ἐξαντλεῖται εἰς ἀπεγνωσμένην διατήρησιν ἀποικιακῶν θέσεων, προβάλλει θρασδέως, ἀλλὰ σταθερῶς ἡ γιγαντιαία σκιά τῆς 'Ασίας. Αἱ ἀρχικαὶ ἰαπωνικαὶ νίκαι καὶ οἱ δόξεις ἀνταγωνισμοὶ τῶν λευκῶν νικητῶν, ἀφύπνισαν τοὺς ἐγχρώμους λαοὺς ἐκ τῆς χειμερίας νάρκης. Τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἐπεσφράγισε τὴν γενικὴν ὑποχώρησιν τῶν δυτικῶν καὶ κατεκύρωσε τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν σειρᾶς ἀσιατικῶν χωρῶν. 'Επὶ μακροὺς αἰῶνας ἀντικείμενα ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποικιακῶν ἱμπεριαλισμῶν, οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ τῆς 'Ασίας, προσπαθοῦν, μὲ πυρέςσουσαν αὐτοπεποίθησιν καὶ νεανικὸν ζήλον, νὰ συλλάβουν τὸν ρυθμὸν τῆς ἐξελιζέως πού θὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ τῶν μειονεκτήματα καὶ τὴν θανάσιμον οἰκονομικὴν καχεξίαν τῶν. 'Απλὰ γεωγραφικὰ ἔννοια καὶ ἀμελητέα ποσότητες χθές, ἀναλαμβάνουν σήμερον πρωτοβουλίας διπλωματικές, ἐπηρεάζουν τοὺς συσχετισμοὺς τῶν δυνάμεων, συνιστοῦν σημαίνοντας παράγοντας τῆς διεθνοῦς ἰσορροπίας, συμμετέχουν εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ διεθνοῦς νόμου, συγκαθορίζουν τὴν ἱστορικὴν πορείαν. Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς δύο Μεγάλους, τὴν Κίναν καὶ τὰς 'Ινδίας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ προστεθῇ καὶ ἡ 'Ιαπωνία, τὰ ἀσιατικὰ κράτη συνασπίζονται εἰς διπλωματικὰ σχήματα καὶ στρατιωτικὰ μπλόκ καὶ κατέστησαν ἤδη αἰσθητὸν τὸ θῆρος τῶν εἰς τὸν διεθνή στίβον. Αἱ πολλαπλᾶ μεταξὺ τῶν διαφορᾶν (φυλετικά, θρησκευτικά, ἱστορικά, πολιτιστικά καὶ οἰκονομικά) δὲν τοὺς ἐμποδίζουν, κατὰ τὴν παρούσαν συγκυρίαν περιστάσεων, νὰ συντονίζουν τὴν δράσιν τῶν. Μὲ μοναδικὸν συνεκτικὸν στοιχεῖον τὴν ἀνάμνησιν τοῦ λευκοῦ δυνάστου καὶ τὴν οἰκονομικὴν τῶν καθυστέρησιν, οἱ ἀσιατικοὶ ἀστερισμοὶ τοῦ 'Αραβικοῦ Συνδέσμου, τῶν ὁμάδων τοῦ Κολόμπο καὶ τοῦ Μπαντούγκ συγκλίνουν εἰς κοινὸν ἄμεσον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν: Τὴν ὀριστικὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν ξένην κηδεμονίαν καὶ —κατ' ἀντιστροφήν τῶν ρόλων— εἰς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀντιθέσεων Εὐρώπης — 'Αμερικῆς — Ρωσίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν καὶ συνεχιζομένην κρίσιν διεπιστώθη ἡ ἀσιατικὴ ἀλληλεγγύη εἰς τὸ ἀρραγές μέτωπον τῶν ἀσιατικῶν μελῶν τοῦ ΟΗΕ, τὰ ὁποῖα διαθέτουν τὸ τρίτον τῶν ἀσιατικῶν μελῶν τοῦ ΟΗΕ, τὰ ὁποῖα διασέσωσ καὶ συνεπῶς δύνανται νὰ ἐλέγχουν καὶ δεσμεύουν τὴν λήψιν ἀποφάσεων. Εἰδικώτερον κατὰ τὴν παρούσαν, ἐξαιρετικῶς ρευστὴν, διεθνή κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουν ἀκόμη κριθῇ, μεταξὺ 'Αμερικῆς καὶ Ρωσίας, τὰ ὅρια «σφαίρων ἐπιρροῆς» καὶ καθορισθῇ τὰ σημεῖα τῆς παγκοσμίου ἰσορροπίας, προσλαμβάνει κοσμοϊστορικὴν σημασίαν εἰς ποῖον μέρος τῆς πλάστιγγος θὰ ριφθῇ τὸ γεωπολιτικὸν καὶ στρατηγικὸν θῆρος τῶν ἀσιατικῶν χωρῶν.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

Η.Ν. ΕΘΝΗ:

• 'Η ἐπιτυχία τοῦ 'Οργανισμοῦ νὰ καταπαύσῃ τὸ πῦρ εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ ἐδάφη ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὴν δυστροπίαν τῶν 'Αγγλογάλλων, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον καθυστεροῦν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις τὴν ἐκκένωσιν τῆς περιοχῆς τοῦ Πόρτ - Σάϊδ, ἀλλὰ καὶ ὑποκινοῦν τὸ 'Ιράκ κατὰ τῆς Συρίας δι' ἀντιπερισπασμόν. 'Ο γενικὸς γραμματεὺς κ. Χάμμερσκελντ, ὑποστηρίζόμενος ἐκθύμως ὑπὸ τῶν 'Αμερικανῶν, κινεῖται δραστηρίως. 'Επισπεύδει τὴν ἀποστολὴν τῶν διεθνῶν στρατιωτικῶν τμημάτων, ἀφοῦ ἐπέτυχε τὴν σχετικὴν συγκατάθεσιν τοῦ προέδρου Νάσερ, ἐξευρίσκει κεφάλαια διὰ τὴν ἀπόφραξιν τῆς διώρυγος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ

ΟΗΕ. 'Υπολογίζεται ὅτι ἡ Διεθνὴς 'Αστυνομία θὰ διαθέτῃ ἐν τῷ ὅλῳ 4.500 ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ἀρκετοὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

'Η ἀπόφασις τῆς Γεν. Συνελεύσεως περὶ ἀποστολῆς παρατηρητῶν τοῦ ΟΗΕ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν προσκρούει εἰς τὴν ἐπίμονον ἀρνήσιν τῶν Ρώσων καὶ τῶν οὐγγρικῶν ἀνδρείκλων τῶν. 'Εν τούτοις δέον νὰ θεωρητὰ θέβαιον ὅτι δὲν θὰ δυνηθοῦν ν' ἀρνηθοῦν τὴν εἰσδὸν εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα, ὁ ὁποῖος καταβάλλει ἄλλωστε πρὸς τοῦτο συντόνους προσπάθειας.

ΙΡΑΚ - ΣΥΡΙΑ:

• Παραλλήλως μὲ τὰς ἀπεγνω-

σμένες προσπάθειας τῶν ν' ἀγκιστρωθῶν εἰς τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ, οἱ 'Αγγλογάλλοι κινητοποιοῦν τὰς τελευταίας ἐφεδρεῖας τῶν εἰς τὴν Μέσην 'Ανατολήν, διὰ νὰ διατηρήσουν τὰς θέσεις τῶν. 'Εξαπέλυσαν συκοφαντικὴν προπαγανδιστικὴν ἐκστρατεῖαν ἐναντίον τῆς Συρίας ὅτι δῆθεν μετεβλήθη εἰς σοβιετικὸν προμαχῶνα ἐπιθέσεως. 'Υπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο ἐπιχειροῦν νὰ στρέψουν τὸ 'Ιράκ, τὸ 'Ισραήλ καὶ τὴν Τουρκίαν πρὸς διαμελισμὸν τῆς χώρας, διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς ὁποίας διέρχονται οἱ μεγαλύτεροι πετρελαιοαγωγοί. Διὰ τοῦ πράκτορός τῶν Νουρὴ Σαῖδ Πα-σᾶ, πρωθυπουργοῦ τοῦ 'Ιράκ, ἐπεδίωξαν ἀνατροπὴν διὰ στρατιωτικὸν πραξικοπήματος τῆς συριακῆς κυβερνήσεως. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην συνεχίζεται ὑπὸ τῶν τριῶν κρατῶν προσπάθεια ἐκφοβισμοῦ διὰ κινητοποιήσεως στρατευμάτων εἰς τὰ σύνορα καὶ δημιουργίας ἐκρηκτικῶν ἐπεισοδίων. Παρὰ ταῦτα ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἐντονος ἀμερικανικὴ παρέμβασις, ἡ προσφυγὴ τῆς Συρίας εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ ἡ σαφὴς ρωσικὴ προειδοποίησις, θὰ συντείσουν τὰ ἀνδρείκελα καὶ τοὺς ὀπισθεν αὐτῶν κινουμένων 'Αγγλογάλλους.

ΚΙΝΑ:

• Παραμένουσα εἰς τὸ περιθώριον τῶν τελευταίων γεγονότων, ἡ Κίνα ἐπιδίδεται ἀπερίσπαστος εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστώτος καὶ τὴν σταθεροποίησιν τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς. 'Ο Κινέζος πρωθυπουργός κ. Τσοῦ 'Εν Λάι περιοδεύει τὰς γειτονικάς ἀσιατικὰς χώρας: Καμπούτζην, Βόρειον Βιετνάμ, 'Ινδίας, Βιρμανίαν, Πακιστάν, Νεπάλ καὶ τὸ 'Αφγανιστάν. 'Απαυδήσαντες ἀπὸ τὸ ἀτελέσφορον τῆς σοβιετικῆς διπλωματικῆς συμπερασμάσεως, οἱ Κινέζοι στρέφονται πρὸς τὸν 'Ινδὸν ἡγέτην κ. Νεχρού, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ μεσολάθεσις του παρὰ τῷ προέδρῳ 'Αἰζενχάουερ θὰ τακτοποιήσῃ τὸ ζήτημα τῆς σινικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σινο - ἀμερικανικῶν σχέσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ κατάληψις ὑπὸ τῆς Κίνας τῆς θέσεως τῆς ὡς πέμπτου Μεγάλου εἰς τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιδεικνύουν παντοῦ καλὴν θέλησιν, προθυμοποιοῦνται νὰ λύσουν ἀπὸ συμφώνου μὲ τοὺς 'Αμερικανούς τὰ ζητήματα τῆς Κορέας καὶ τοῦ Βιετνάμ, νὰ ἀπελευθερώσουν ἀνευ ὁρῶν τοὺς 'Αμερικανούς κρατουμένους, διαστέλουν τὴν πολιτικὴν τῶν ἀπὸ τοὺς

Ρώσους (ἐνίσχους Γκομούλκα, ἔγκρισις τιτοϊσμοῦ). 'Ακόμη καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Φαρμόζας, τὸ κατ' ἐξοχὴν σημεῖον δξύτητος τῶν σινο - ἀμερικανικῶν σχέσεων, ἐπιδιώκουν εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τοῦ διὰ τῆς καταπληκτικῆς προσφορᾶς τιμητικῆς θέσεως εἰς τὸν ἡγέτην τοῦ ἐθνικιστικοῦ κράτους, στρατάρχην Τσαγκ - Κάι Σέκ.

ΙΝΔΙΑΙ:

• 'Η συμμετρικὴ καταδίκη τῶν 'Αγγλογάλλων καὶ τῶν Ρώσων ὑπὸ τοῦ κ. Νεχρού, ἀποκατέστησε τὸ διεθνὲς κύρος του καὶ διέλυσε τὴν ἀμερικανικὴν δυσπιστίαν. 'Η μονομερὴς προσήλωσις τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ὑποθέσεις ἐγκαταλείπεται μὲ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Φόστερ Ντάλλες. 'Η νέα πολιτικὴ τοῦ προέδρου 'Αἰζενχάουερ, ὁ ὁποῖος προσεκάλεσε τὸν 'Ινδὸν πρωθυπουργὸν εἰς τὴν Οὐάσιγκτων, προσανατολίζεται πρὸς ρεαλιστικὴν κατανοήσιν τῶν ἀσιατικῶν προβλημάτων. 'Η νέα ἀσιατικὴ πολιτικὴ τῶν ΗΠΑ, ἀπαλλασσομένη τῶν βρετανικῶν ἐπιδράσεων, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀμερικανικοῦ γοήτρου εἰς τὴν 'Ασίαν, τὴν θετικὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν διαφορῶν τῆς περιοχῆς καὶ τὴν σταθεροποίησιν τῆς εἰρήνης.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:

• Συνταράσσεται ἀπὸ τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἀπερισκέπτου καὶ ἀνεδαφικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. 'Ηντεν, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι θὰ πληρώσῃ διὰ τὰ σφάλματά του διὰ τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς. Καὶ ἡ μὲν πολιτικὴ τραγωδία τοῦ 'Αγγλοῦ πρωθυπουργοῦ τερματίζεται μὲ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἐνῶ ἡ χώρα του καλεῖται νὰ πληρώσῃ τὰς θραχυπροθέσμους καὶ μακροπροθέσμους συναλλαγματικὰς τῆς καθυστερημένης αὐτοκρατορικῆς πολιτικῆς του:

α) Τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Σουέζ καὶ τὴν ἀπώλειαν θέσεων εἰς τὴν Μέσην 'Ανατολήν.

β) Τὴν δόξιν κρίσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τῆς ἐμπορίου.

γ) Τὴν κατάρρευσιν τῆς ἐκ παρὰδύσεως διακομματικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

δ) Τὴν αὐξήσιν τῶν ἀντιθέσεων καὶ τὴν χαλάρωσιν τῶν δεσμῶν τῆς Κοινοπολιτείας.

ε) Τὴν ἀπώλειαν γοήτρου καὶ τὸν ὑποβιβασμὸν εἰς δευτέρας τάξεως δυνάμιν.

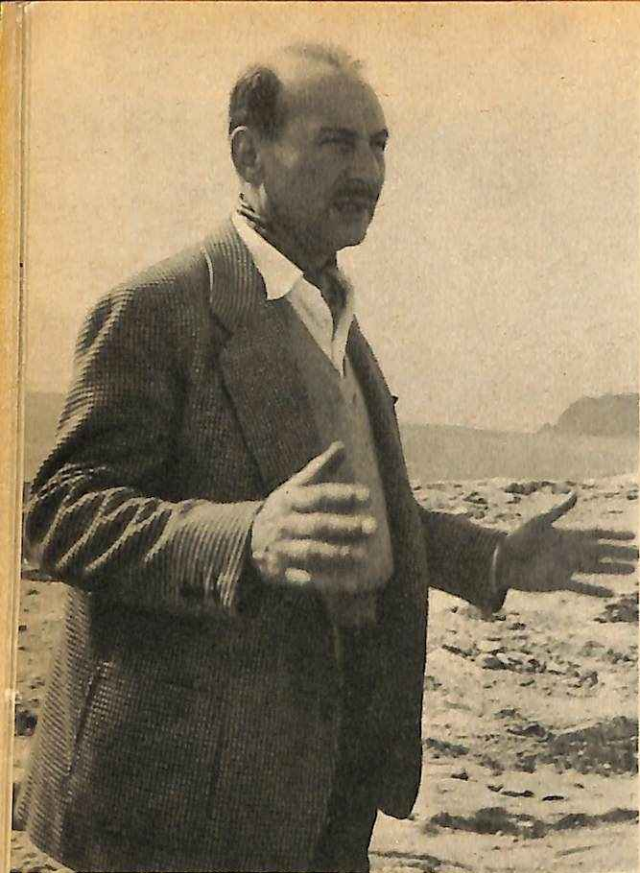
ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗΚΑΝ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο παλαιότερων δασικῶν οἰκογενειῶν τοῦ κόσμου: Οἱ αὐτακράτορες Χαϊλέ Σελασιέ τῆς Αἰθιοπίας καὶ Χιροχίτο τῆς 'Ιαπωνίας. 'Ο αὐτοκράτωρ Χαϊλέ Σελασιέ ἔφθασε στὴν ἰαπωνικὴ πρωτεύουσα μὲ εἴκοσι ἀκολουθοῦς καὶ παρέμεινε γιὰ ἀρκετὲς ἡμέρες ὡς φιλοξενοῦμενος εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τόκιο.

(International News)

(T. Fincher)

ΒΑΤΡΑΧΑΝΘΡΩΠΟΙ, τοῦ βρετανικοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος, στὴν Αἴγυπτο, ἐρευνοῦν γιὰ ὅπλα πού οἱ Αἰγύπτιοι ἔρριξαν, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπιχειρήσεων, μέσα στὴ διώρυγα τοῦ Σουέζ. Τὰ περισσότερα πολεμοφόδια δρέθηκαν κοντὰ στὴ βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς διώρυγος καὶ καθὼς διεπιστώθη ἀπὸ τὴν ἐρευνα κατὰ μεγάλο ποσοστὸ ἦσαν ρωσικῆς κατασκευῆς.

Πρίγκιψ Πέτρος τῆς Ἑλλάδος:

ΟΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ύστερα ἀπὸ δεκαετὴ ἀπουσία στὴν περιοχή τῶν Ἱμαλαΐων, ὁ πρίγκιψ Πέτρος τῆς Ἑλλάδος ἐπισκέφθηκε τὴν Ἀθήνα καὶ ἔμεινε γιὰ λίγες ἡμέρες. Στὸ τεῦχος αὐτὸ δημοσιεύονται οἱ ἐντυπώσεις τοῦ Ἑλλήνος πρίγκιπος ἀπὸ τὴν τελευταία του ἐπίσκεψι στὴν πατρίδα καὶ ἀποτελοῦν ἕναν ἀληθινὸ ὙΜΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ. Μὲ ἐξαιρετικὴ χαρὰ καὶ ἱκανοποίηση γιὰ τὴν συνεργασία τοῦ ξενητεμένου πρίγκιπος, οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀναγγέλλουν ὅτι ἐξησφάλισαν γιὰ τὸ ἀναγνωστικὸ τους κοινὸ τὴν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ τῶν ἐντυπώσεών του ἀπὸ χώρες τῆς Ἀσίας

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ δίνει ὁδηγίες γιὰ τὸ γύρισμα μιᾶς σκηνῆς τῆς ταινίας «Μέγας Ἀλέξανδρος».

ΚΑΛΙΜΠΟΓΚ. (Ὁκτώβριος). —Δύο ἡμερονύκτια καὶ ἑπτὰ ὥρες διήρκεσεν ἡ παραμονὴ μου εἰς τὰς Ἀθήνας, πρὶν ὅσοι, ὕστερα ἀπὸ ἀπουσίαν δώδεκα περίπου ἐτῶν. Ἡ τελευταία μου ἀνάμνησις ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1947 παραμένει πάντοτε ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην μου. Ἦτο ἡ παρουσία μου κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου Β', ὁ ὁποῖος εἶχε συνδέσει τοὺς χρόνους τῆς θασιλείας του μὲ τὰς δραματικωτέρας, ἀλλὰ καὶ ἡρωικωτέρας σελίδας τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας.

Ἐκτοτε εὐρίσκομαι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς Ἰνδίας, ὅπου ἀσχολοῦμαι μὲ ἀνθρωπολογικὰς, ἀρχαιολογικὰς καὶ ἱστορικὰς μελέτας. Ἀλλὰ διὰ τὰ ἐπιστημονικὰ, ὅσον καὶ διὰ τὰ καλλιτεχνικὰ θέματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦμαι, θὰ ὁμιλήσω εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν. Σήμερον θὰ ἤθελα νὰ περιορισθῶ εἰς τὰς πρώτας ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν, τὴν ὁποίαν ἐπανεῖδα μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ συγκίνησιν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν δεκαετὴ ἀπουσίαν μου.

Μὲ τὸ σκανδιναβικὸν ἀεροπλάνο πού μὲ ἔφερεν ἀπὸ τὴν Καλκούταν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔκαμα ἕνα θαυμάσιο ταξίδι, ἡ δὲ ὥραία ἐντύπωσις συνεπληρώθη κατὰ τὴν προσγειώσιν μας εἰς τὴν εὐλογημένην γῆν τῆς Ἀττικῆς. Μοῦ ἐπροξένησεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν τὸ πρόθυμον καὶ εὐγενὲς προσωπικὸν τοῦ ἀερολιμένος, ἡ ταχύτης τῆς θεωρήσεως τῶν διασφατηρίων καὶ ὁ πολιτισμένος ἔλεγχος αὐτῶν τοὺς ἐπιβάτας. Αἱ διατυπώσεις αὐτῶν ἀποτελοῦν μίαν σημαντικὴν πρόδον, πού τιμᾷ τοὺς προϊσταμένους καὶ τὰ ὄργανα τῶν σχετικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν χάραν μας γενικώτερον.

Κατὰ τὴν σύντομον παραμονήν μου εἰς τὰς Ἀθήνας μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀντιληφθῶ τὴν πρόδον πού ἔχει σημειώσῃ ἡ πρωτεύουσά μας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Μόνον ἐκεῖνος πού λείπει πολλὰ χρόνια εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντιληφθῇ τὰς ἀλλαγὰς πού ἐγίναν.

Σήμερον ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἔχει προσλάβῃ χαρακτῆρα καὶ ὕψος μεγάλης εὐρωπαϊκῆς πόλεως. Αἱ νέαι λεωφόροι πού κατεσκευάσθησαν, ἡ οἰκοδόμησις πολυπληθῶν πολυκατοικιῶν, ἡ πυκνὴ κίνησις αὐτοκινήτων.

τὰ κομψὰ καταστήματα, ἤλλαξαν ἐντελῶς τὴν μορφήν τῆς. Ἐπὶ πλέον ὁ γελαστός οὐρανὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ τὸ φυσικὸν περιβάλλον τῶν Ἀθηνῶν δημιουργοῦν εὐχάριστα συναισθήματα εἰς τὸν ἐπισκέπτην. Ἐξ ἁλλου, ὁ συνεχιζόμενος οἰκοδομικὸς ὀργανισμὸς θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν νέαν μορφήν τῆς πρωτεύουσας. Μοῦ ἤρεσεν ἰδιαίτερος τὸ λευκὸν χρῶμα πού δίδεται ὅχι μόνον εἰς τὰς νέας, ἀλλὰ καὶ εἰς παλαιὰς ἀκόμη, ἐπισκευαζόμενας, οἰκοδομὰς. Προσαρμόζεται ἀπολύτως πρὸς τὸ αἰσθητικὸν πλᾶσιον τῶν Ἀθηνῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἡμποροῦν νὰ διεκδικήσουν τὸν τίτλον «λευκῆς πόλεως». Διὰ τὸν Εὐρωπαῖον, πού ἔχει συνηθίσει εἰς τὸ γκρίζο χρῶμα τῶν ἁλλων πόλεων, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἡ ὑγρασία καὶ ἡ διαρκὴς συννεφία, εἶναι μίαν εὐχάριστος ἔκπληξις.

Καὶ τὰ δύο θράδεια πού ἔμεινα εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπεριπάτησα εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδούς, ἐν μέσω τοῦ κόσμου πού συνθεῖτο εἰς αὐτάς. Αὐτὸς ὁ περίπατος, ὁ ὁποῖος διήρκεσε περισσότερον ἀπὸ δύο ὥρας, μοῦ ἦτο ἀρκετὰ εὐχάριστος. Παρατήρησα μίαν κίνησιν γεμάτην ζωτάνια. Ἐνα πλῆθος ἀνθρώπων καθε τάξεως πού διέσχισε τὰς ὁδοὺς Ἀκαδημίας, Πανεπιστημίου, Βουκουρεστίου, Σταδίου, τὰς πλατείας Ὀμονοίας καὶ Συντάγματος, ἔδειχναν ἀπὸ τὸν τόνον τῆς φωνῆς τῶν ὅτι ἦσαν εὐδιάθετοι, χαρούμενοι, γελαστοί.

Παραηκούθησα ὁμῶς καὶ τὸ δρᾶμα τῆς τροχαίας κινήσεως καὶ τοῦ συνωστισμοῦ τῶν τροχῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Αὐτὸ, θέβαια, παρατηρεῖται παντοῦ. Ἀλλ' εἰς τὰς Ἀθήνας παρουσιάζεται ἰσως ἐντονώτερον, διότι λεί-

πουν αἱ πολλὰ λεωφόροι πού δίδουν διέξοδον εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Τὰ ἔργα πού ἐγίναν εἶναι θεαίως ἀρκετὰ ἐξυπηρετικά. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν πίεσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων. Εἶναι γεγονὸς ὅτι αἱ Ἀθηναὶ παρρουσιάζουν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μίαν ἀλματώδη καὶ ἀπότομον αὐξάνσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν, πού καμμία ἄλλη πόλις εἰς τὸν κόσμον δὲν ἐνεφάνισε. Παρὰ ταῦτα τὸ φαινόμενον τῆς τροχαίας κινήσεως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι τόσο ἐντονὸν σήμερον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐὰν εἶχεν ἀντιμετωπισθῇ θαυμασίως μὲ τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυμένων μέτρων. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά.

Αἱ νυκτεριναὶ Ἀθηναὶ εἶναι πράγματι γοητευτικαὶ καὶ ὁ περιπατητὴς τῶν ὥραίων λεωφόρων τοὺς αἰσθάνεται μίαν ἰδιαίτερα ἱκα-

νοποίησιν ἀπὸ τὸ χρῶμα, τὸν τόνον καὶ τὸν ρυθμὸν πού συναντᾷ εἰς κάθε του θῆμα νὰ προσβάλλουν εἰς μίαν ἀρμονικὴν σύνθεσιν.

Ἐξ ἁλλου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὲ ἀφήσουν ἀσυγκίνητον τὰ μεγάλα ἐκπολιτιστικὰ ἔργα τῆς ἐπιτυχοῦς ἀναστηλώσεως τῆς περιφῆμου Στοᾶς τοῦ Ἀττάλου, τοῦ θαυμασίου ἐξωραϊσμοῦ τῶν πέριξ τοῦ ἱεροῦ θράχου τῆς Ἀκροπόλεως χώρων ὡς καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ, τὰ ὁποῖα κοσμοῦν καὶ λαμπρύνουν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος.

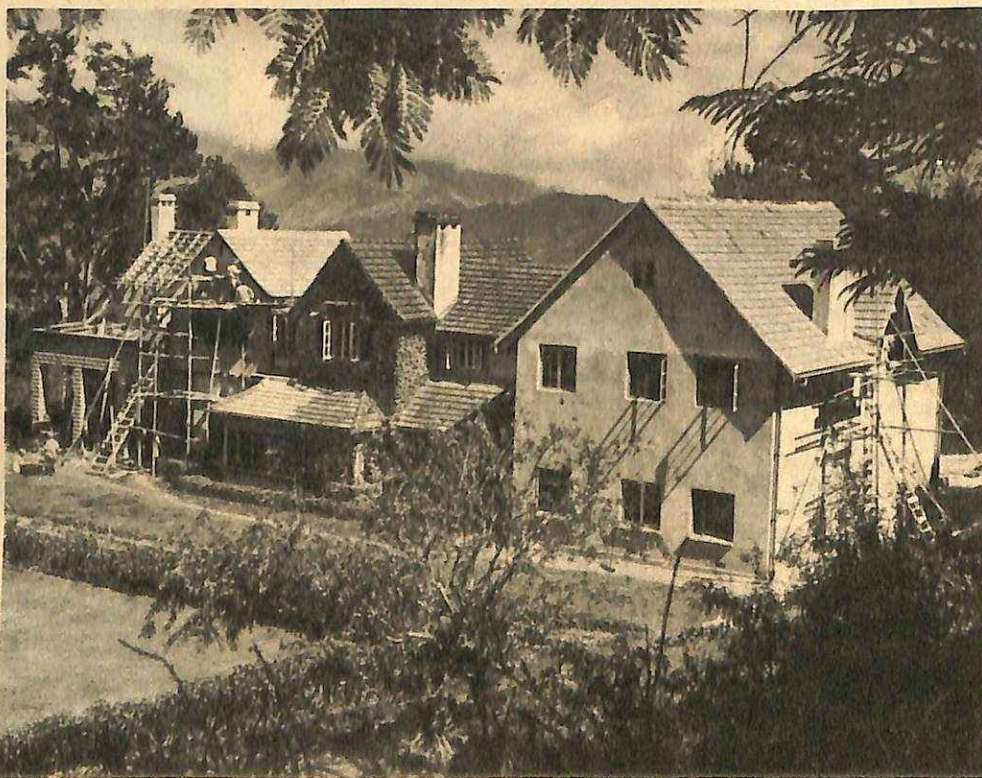
Τέλος, εἰς τὴν ὥραϊαν ἐντύπωσιν πού ἀφίνουν αἱ Ἀθηναὶ ὡς πόλις, σπουδαίως ἔχει συντελέσει καὶ ὁ ἐξωραϊσμὸς τῶν ἀκτῶν τοῦ Σαρωνικοῦ. Ἐπεσκέφθην τὴν νέαν πλάξ τῆς Γλυφάδας. Νομίζω ὅτι δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλέψῃ ἀπὸ τὰς καλυτέρας τοῦ κόσμου, ἀπὸ

ἀπόψεως ἐγκαταστάσεων, ἀνέσεων, γούστου.

Ἐφυγα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, παίρνοντας μαζί μου τὴν γοητείαν τῆς. Μία νοσταλγικὴ γοητεία πού τὴν αἰσθάνομαι τόσο ζωντανὴν εἰς τὴν σκέψιν μου. Ἐλπίζω ὅτι αἱ ἀσχολίαι μου πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν κυρίως μελετῶν μου εἰς τὰς Ἰνδίας, θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ἐπανελθῶ ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν διὰ μακροτέραν. παραμονὴν εἰς τὴν πόλιν πού ἔδωσε τὰ φῶτα τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν κόσμον.

Μεῖλ

ΤΡΙΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΚΗΠΟΣ. ΤΟ «ΠΑΛΑΤΙ» ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΣΤΟ ΚΑΛΙΜΠΟΓΚ

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟ. ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΜΠΟΓΚ ΜΕ ΤΗ ΛΑΣΣΑ, ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΟΛΟ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΕ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΘΙΒΕΤ

Ένας Έλληνας πρίγκιπας στην απόμακρη «Στέγη του Κόσμου»

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ κ. Α. ΣΚΑΝΔΑΜΗ

ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ τού πρίγκιπος Πέτρου, πριγκίπισσα Ειρήνη, είναι διακεκριμένη ανθρωπολόγος και συγγραφέας μελετών επιστημονικής φύσεως.

Αναμφισβήτητα, ο πρίγκιπ Πέτρος που παρουσιάζουν σήμερα οι ΕΙΚΟΝΕΣ στους αναγνώστες τους, αποτελεί από πολλές απόψεις ένα «φαινόμενο». Ένας πρίγκιπς άφωτισμένος αποκλειστικά στην επίσημη και την μελέτη, δεν είναι, βέβαια, κάτι το συνηθισμένο, αλλά ένας πρίγκιπς αναχωρητής επί μία δεκαετία στις έσχατιές των Ινδιών, απομονωμένος σ' ένα σπιτάκι στις υπώρειες των Ιμαλαίων και παραδομένος στον αποκλειστικό πυρετό που κατατρώνει το πνεύμα του — την επιστημονική έρευνα — είναι κάτι που ξεπερνά τα όρια των καθημερινών και των συνηθισμένων.

«Ζω πάντα με τη νοσταλγία της πατρίδας, εξωμολογήθηκε ο ίδιος κατά την τελευταία του σύντομη επίσκεψη στην Αθήνα, έπειτα από απουσία δέκα ολόκληρων χρόνων. Πόσες φορές κάτω απ' την έντονη πίεσή της, δεν σκέφθηκα να τ' αφήσω όλα και να έλθω να εγκατασταθώ εδώ. Αλλά πάλι σκέφθηκα: Πώς είναι δυνατόν να εγκαταλείψω στη μέση την επιστημονική μου εργασία και τα τόσα χρόνια μελέτης, κόπων και κινδύνων που της έχω αφιερώσει; Πραγματικά, είναι ένα δίλημμα που με βασανίζει. Αλλά η σκέψη μου δεν μπορεί ν' απομακρυνθεί στιγμή από την Ελλάδα. Παρακολουθώ πάντοτε με ζωηρό ενδιαφέρον και την τελευταία λεπτομέρεια της ελληνικής ζωής, στις επιστημονικές, πνευματικές και κοινωνικές εκδηλώσεις της. Αυτό είναι η μοναδική μου πα-

ρηγορία στην αθέρραυτη νοσταλγία μου».

Κι αλήθεια, ο πρίγκιπς ήταν τόσο καλά κατατοπισμένος για πρόσωπα και για πράγματα του τόπου μας, ώστε να μένουν κατάπληκτοι όσοι είχαν την ευκαιρία να συνομιλήσουν μαζί του, στη διάρκεια της πρόσφατης, αλλά σύντομης παραμονής του στην Αθήνα.

ΕΝΑΣ ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο πρίγκιπς Πέτρος έχει όλα τα γνωρίσματα του κατ' εξοχήν ερευνητού της ζωής. Ως άνθρωπος και ως επιστήμων είναι ιδιότυπος και πολυσύνθετος και είναι δύσκολο να τον παρακολουθήσει κανείς στις απειράριθμες εκφάνσεις της σφυζούλης δραστηριότητάς του. Αλλά κυρίως, δηλαδή η άνησυχη ενεργητικότητά του κατευθύνεται στις ανθρωπολογικές έρευνες, από τις οποίες ζητά να του αποκαλύψουν το μεγάλο μυστικό που λέγεται «Άνθρωπος». Η Ασία με τους πανάρχαιους πολιτισμούς της, που χάνονται στα βάθη της προϊστορίας και με το γεγονός ότι απέτελεσε την κοιτίδα όλων σχεδόν των ανθρωπίνων φυλών, του προσφέρει το κατάλληλο πεδίο για τις μελέτες του.

Κάθε του πράξη, κάθε του ενέργεια, κάθε του σκέψη, είναι αποκλειστικά θεμελιωμένη στον απόλυτο και δοκιμασμένο θετικισμό του. Με αυτόν τον κατάστιλτο φακό, κοιτάζοντας τους πάντες και τα πάντα, ανέκδοτη και πολύ περισσότερα σήμερα που ζή απομονωμένος στο ήρεμο και άφαντο καταφύγιό του, στα Ιμαλάρια, κατορθώνει να παραμένει πάνω και έξω από τις διαμάχες που χωρίζουν και συγκλονίζουν τον κόσμο.

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ, ΠΙΣΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ

Στην επιστημονική του προσπάθεια έχει πολύτιμο βοηθό του και συμπαρσάτη του τη γυναίκα του, που είναι και αυτή αναγνωρισμένη επιστήμων, ειδικευμένη στην ανθρωπολογία. Σπούδαζε μαζί με τον πρίγκιπα, στα 1935 και 36, στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, όπου συνεπλήρωνε την κατάρτισή της, μετά τη αποφοίτησή της από το Πανεπιστήμιο της Δρέσδης. Ο γάμος τους υπήρξε το επιστέγασμα ενός τρυφερού ειδυλλίου που άρχισε από τα έδωλια του Πανεπιστημίου και ολοκληρώθηκε στις 6 Ιουνίου 1941, στα Ιεροσόλυμα, όταν ο Πατριάρχης Τιμόθεος ευλόγησε την ένωσή τους.

Η οικογένεια της πριγκίπισσας ανήκε στην μεγάλη αριστοκρατία της Πετροπούλεως, και η μικρή Ειρήνη Όμπσινίκωφ, αφού έχασε μέσα στην Οκτωβριανή θύελλα τον πατέρα της, κατέφυγε με την μητέρα της και την αδελφή της στο Παρίσι. Πριν από τον γάμο τους, ο πρίγκιπς Πέτρος, από το 1937, επέστρε-

ψε στην Ελλάδα, όπου υπηρέτησε ως ύπολοχαγός στο 34 Σύνταγμα Πεζικού. Στον πόλεμο του 40-41, λοχαγός πιά, είχε αναλάβει καθήκοντα συνδέσμου με το Συμμαχικό Στρατηγείο, και βρέθηκε επανειλημμένως στην πρώτη γραμμή του πυρός στο μέτωπο. Με την αναχώρησή της κυβερνήσεως, συνώδευσε τον αείμνηστο βασιλέα Γεώργιο τον Β' στην Κρήτη, όπου έζησε μαζί του τις δραματικές ημέρες της πορείας στα δύσβατα δουνά της μεγαλονήσου. Καταδιωκόμενος διέφυγε με τον μάρτυρα Βασιλέα στην Αίγυπτο.

ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΣ Ν' ΑΓΝΩΗ ΤΟΝ ΜΟΧΘΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΠΩΣΗ

Η μορφή της επιστημονικής επιδόσεως του πρίγκιπτος προϋποθέτει έναν σαληραγωγμένο άνθρωπο. Γυρίζοντας επάνω εις τα Ιμαλάρια, άλλοτε για το κυνήγι του περιφήμου χιονανθρώπου και άλλοτε για την έρευνα φυλών που ζούν σε απρόσιτες περιοχές, είναι υποχρεωμένος να αγνοη τον μόχθο και την κόπωση.

— Όταν εξήταζα, μου έλεγε σε μία συζήτηση τελευταία, τους Οιδετινούς ανθρωπομετρικώς, ήμουν υποχρεωμένος να διανυκτερεύω πολλές φορές στους πρωτόγονους καταυλισμούς των και να εργάζομαι συνέχεια από τις έξι το πρωί μέχρι που έδυε ο ήλιος.

Ας σημειωθεί ότι στην εργασία του τον βοηθού πολύ η σπάνια πολυγλωσσία του. Γράφει και όμιλει έννεα γλώσσες μεταξύ των οποίων και την θιβετινή, την ρωσική και την σανσκριτική. Ακόμη πρέπει να τονισθεί ότι ο πρίγκιπς Πέτρος διέτελεσε κατά την παραμονή του στις Ινδίες αρχηγός της επιστημονικής αποστολής του Βασιλικού Ανθρωπολογικού Ινστιτούτου της Δανίας. Και παράλληλα εργαζόταν και ως έντολοδόχος του Ανθρωπολογικού Μουσείου της Κοπεγχάγης, για την συλλογή σπανίων αντικειμένων από το Θιβέτ. Από τους δυο Όργανισμούς ο πρίγκιπς άμειβόταν κατά τρόπο ικανοποιητικό που του εξασφάλιζε τα μέσα μιάς άνετης ζωής. Συγχρόνως κερδίζει αρκετά χρήματα από το γύρισμα κινηματογραφικών ταινιών και από την συνεργασία του με δυο διεθνή πρακτορεία, τα οποία δημοσιεύουν άρθρα και μελέτες του στις έφημερίδες όλου του κόσμου.

ΓΡΑΦΕΙ ΤΡΙΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ Κ' ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΕΝΑ ΦΙΛΜ

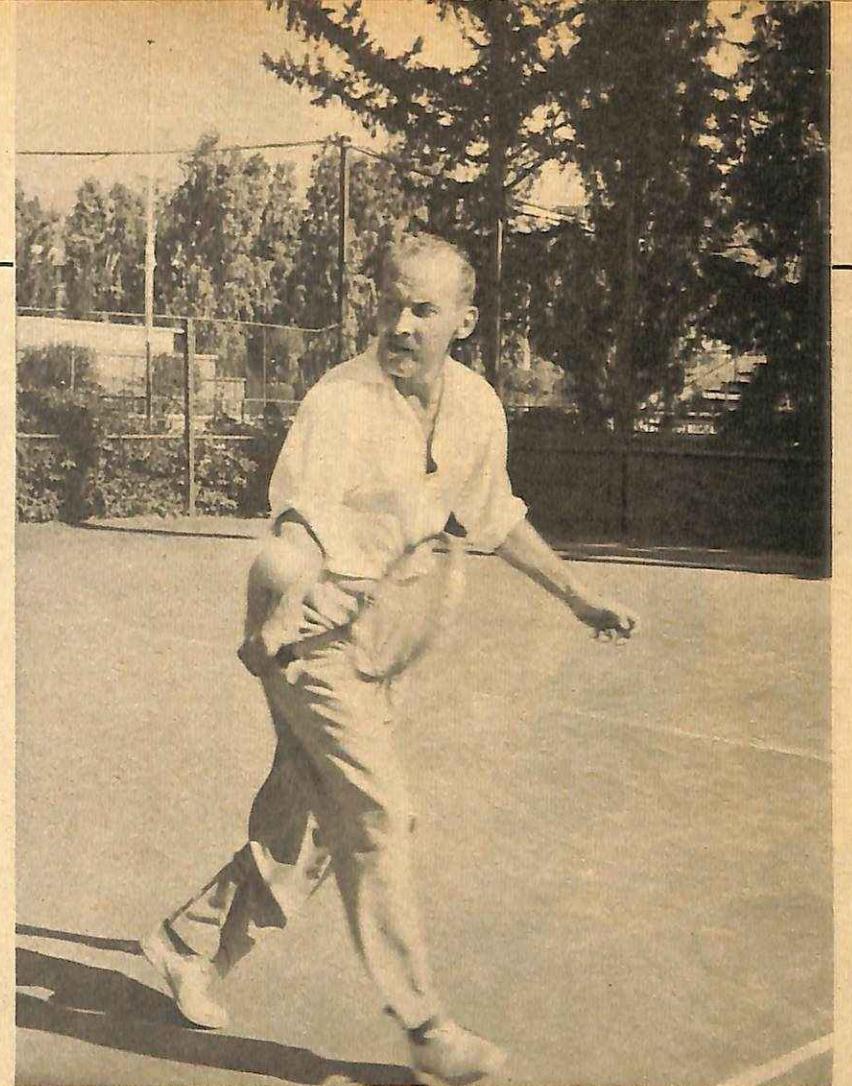
Συνήθως στο έρμητηριό του, στο Κάλιμπογκ, ο πρίγκιπς Πέτρος ξυπνά στις 5.30' το πρωί και κοιμάται στις 9.30' το βράδυ. Ζη σθεδόν τη ζωή των αυτοχθόνων. Αθλητικότητας, φοράει πάντα πουκάμισο και παντελόνι λινό το καλοκαίρι και μάλλινο το χειμώνα. Τρέφεται λιτότατα και όλη του την ημέρα την αφιερώνει στη μελέτη και στη συγγραφή. Αυτή την περίοδο, ο πρίγκιπς ασχολείται με τη συγγραφή ενός βιβλίου για την πολυανδρία στο Θιβέτ, και ενός σεναρίου για τη ζωή των τίγρεων στη ζούγκλα, που θα γυρίσει ο ίδιος για λογαριασμό της «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ». Ταυτο-

χρονα συγγράφει και άλλο ένα βιβλίο που αφορά τη ζωή, τα ήθη και τα έθιμα των κατοίκων των Ιμαλαίων. Το δεύτερο αυτό βιβλίο πρόκειται να εκδοθή στη Γαλλία. Έξ άλλου, κατόπιν νέας έντολής του Ανθρωπολογικού Ινστιτούτου της Δανίας, ετοιμάζει μία μεγάλη επιστημονική εργασία με βάση την εξέταση του αίματος των Οιδετινών σε συσχετισμό με τον τρόπο της διατροφής τους.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΘΟΣ ΤΟΥ: ΝΑ ΜΕΙΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αυτές και πλήθος άλλες ασχολίες καλύπτουν όλες τις ώρες του ακάματου επιστήμονα. Και η φιλοδοξία του είναι να συγκεντρώσει το ταχύτερο τα διάσπαρτα στοιχεία που έχει ανακαλύψει, σε μία ολοκληρωμένη συγγραφή για την ανθρωπολογία. Αλλά ακόμη μεγαλύτερος είναι ο πόθος του, να αξιωθή κάποια μέρα, αφού θα έχη συμπληρώσει το έργο του, να έλθη στην Ελλάδα για να υπηρετήσει την πατρίδα του κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, και ιδιαίτερα στους επιστημονικούς τομείς που του είναι τόσο οικείοι.

Α. Σ. ΣΚΑΝΔΑΜΗΣ

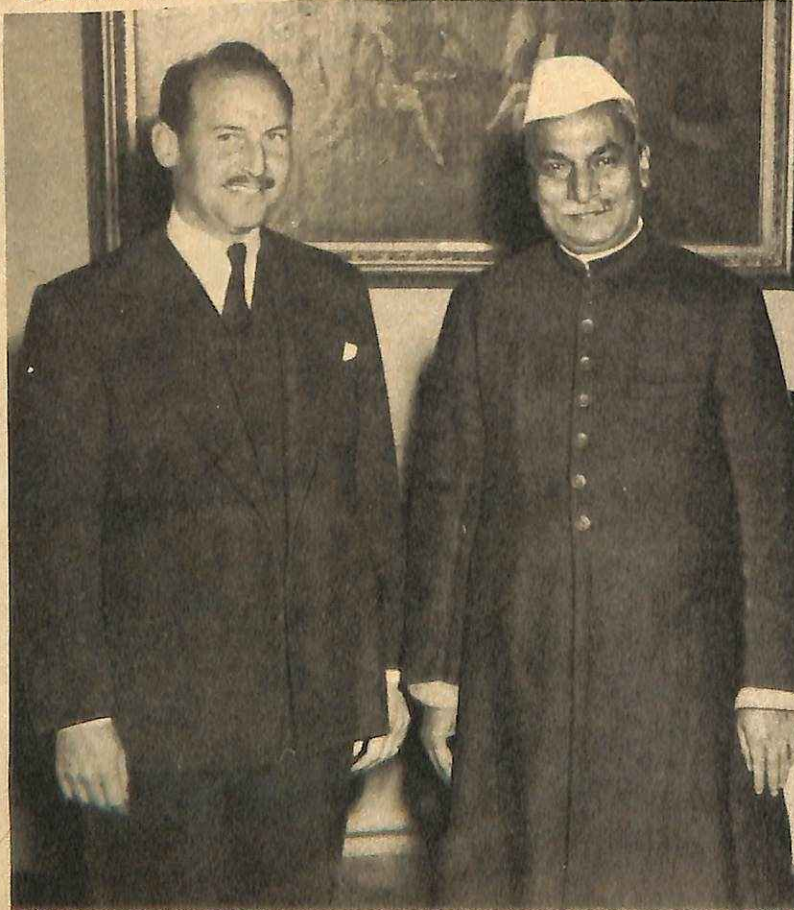
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, δεν παρέλειψε ν' ασχοληθή με το αγαπημένο του σπόρ. Εκτός από το τένις, ο πρίγκιπς λατρεύει την ιππασία και παίζει χόκεϊ.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΠΕΤΡΟΣ, με τους πρωταγωνιστές της ταινίας «Μέγας Αλέξανδρος» στο αρχικό γύρισμα της οποίας συνεργάστηκε σαν ιστορικός σύμβουλος. Μαζί του είναι ο Φρέντερικ Μάρος (Φίλιππος), η Ντανιέλ Νταρριέ (Όλυμπιας) και ο Ρίτσαρντ Μπάρτον (Αλέξανδρος). Οι βαθιές ιστορικές γνώσεις του δέσωσαν πάρα πολλά σημεία...

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΦΟΣ ενδιαφέρει γενικότερα τον πρίγκιπα. Μεταξύ των άλλων έχει γυρίσει εκ του φυσικού και την ταινία «Αί άγνωστοι Ινδία», που θα προβληθή και στην Αθήνα. Η Ντεβίκα Ράνι, που είναι μαζί του στην φωτογραφία, είναι Ινδή ήθοποιος τού κινηματογράφου.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΙΓΚΙΨ με τον πρόεδρο των Ινδιών δρ Ραζέντρα Πραζάντ.

‘Ο Σάββας Γεωργίου αφηγείται:

Μέ την “Χαρά” στον “Ωκεανό”

Το τολμηρό ταξίδι πού απέσπασε τόν παγκόσμιο θαυμασμό

(Αποκλειστικότης τών ΕΙΚΟΝΩΝ σέ όλη τήν Έλλάδα)

ΔΕΙΛΙΝΟ ΣΤΟ ΓΚΟΛΦ ΣΤΡΗΜ, ΣΤΗΝ ΕΞΗ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ. ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΑ. ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΟΥΣ ΗΤΑΝ ΤΟΣΟ «ΚΑΛΩΣΥΝΑΤΕΣ»

‘Η γυναίκα μου κ’ ἐγώ ζήσαμε στό ταξίδι μας αὐτό τίς σφοδρότερες συγκινήσεις τῆς ζωῆς μας. Δέν νομίζω πῶς κάναμε τίποτε σπουδαῖο κι ὁμολογῶ πῶς δέν ξέρω ἀν ἀξίζαμε τόσην ἀγάπη καί τιμὴν, ὅση μᾶς ἔδειξαν ὅλοι, ἔξω, κι ἀκόμη περισσότερο στήν πατρίδα. Ἐμεῖς οἱ δυὸ βγήκαμε στὸν ὠκεανὸ γιὰ νὰ χαροῦμε ἅπλερα τὴν ἀρμύρα καὶ τὴν ὁμορφιά τῆς θάλασσας —τίς περιπέτειες τοῦ ταξιδιοῦ. Βέβαια, περνώντας τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ τὴ Μεσόγειο καμάρωνα σὰν Ἕλληνας καὶ πάντα σήκωνα τὴν γαλανόλευκη ὅταν μᾶς πλησίαζαν πλοῖα κι ὅταν μπαίναμε σὲ λιμάνι. Νόμιζα πῶς ἔτσι ἔδεικνα, ἢ μάλλον θύμιζα στοὺς ξένους τὴ λαμπρὴ ναυτικὴ παράδοση τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς. Ἀν αὐτὸ τὸ κατάφερα, εἶμαι εὐτυχισμένος. Γιατί ἦταν χρέος μου. Καὶ τίποτε δὲ νιώθω πιὸ ἱερὸ ἀπὸ τὸ χρέος πρὸς τὴν Πατρίδα...

Ὅταν στὶς 10 Ἰουνίου ἤμασταν ἔτοιμοι γιὰ ἀναχώρηση μετὰ τῆς γυναίκα μου, ζήτησα ἀπ’ τὸ τηλέφωνο καὶ μίλησα μετὰ τὸν κ. Τιμολέοντα Ραζέλο, μέλος τοῦ Βασ. Ὁμίλου Ἑλλάδος, πού τὸν καιρὸ ἐκείνον ἦταν στὴν Ν. Ὑόρκη, παρακαλώντας τὸν νὰ μὴν ἀπολείψει τὸν ΝΥΑΚ, μίλλια μακριὰ ἀπ’ ὅπου ἔμενε, γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ σὰν παλιότερος ἱστιοπλόος, μὲ μεγαλύτερη πείρα, τὴν εὐχὴ τοῦ πρὶν ξεκινήσουμε γιὰ τὸ μεγάλο μας πῆδημα. Τοῦ εἰμαστέ ἀφάνιστα εὐγνώμονες, γιατί ὁ ἐρχομὸς του καὶ ἡ πίστις του σὲ μᾶς, σχεδὸν γκρέμισε ὅλες μᾶς τίς ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ἐπιτυχία. Μαζὶ μετὰ ὅλους τοὺς Ἀμερικανικοὺς φίλους καὶ συναθλητὰς τοῦ ΝΥΑΚ ΒΟΤ CLUB, ἦρθαν καὶ μερικοὶ Ἕλληνες φίλαθλοι. Σ’ ὅλους αὐτοὺς εἶα θερμὸ εὐχαριστῶ πού πίστεψαν στὸ σκοπὸ μας. Δυστυχῶς, ὁ τύπος, μέσα στὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη πού μᾶς ἔδειξε, ἔγραψε μερικὲς ὑπερβολὲς καὶ ἀνακρίβειες. Ἀκόμη εἶδα καὶ σκίτσα τοῦ ταξιδιοῦ μας, ὅπου τὸ μόνον πού ἐμοιάζε μετὰ τὴν πραγματικότητα ἦταν... τὸ ὄνομα τοῦ σκάφους. Ἐτσι, λοιπόν, εἶναι καινούργια ἡ περιγραφή μου πού θ’ ἀκολουθῇ παρακάτω καὶ πού, ἀργότερα, μετὰ πῶς πολλὲς λεπτομέρειες θὰ διαφάνη στὸ βιβλίο πού ἐτοιμάζω. Ὡστόσο, σ’ ὅλους τοὺς δημοσιογράφους ἐκφράζω τὴν γυναίκα μου κ’ ἐγώ τὴν εὐγνωμοσύνην μας, γιατί πολλοὶ ἀπ’ αὐτοὺς μᾶς στάθηκαν καλοὶ φίλοι.

‘Η γυναίκα μου κ’ ἐγώ θεωροῦμε καθήκον νὰ ἐκφράσουμε, ἀπὸ τίς φιλόφρονες στήλες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, τίς θερμότερες εὐχαριστίες μας πρὸς τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν, τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ, τὸν Πρόεδρον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ε.Θ.Ε., πού κατόπιν αἰτήσεώς μου εὐγενῶς μοῦ παρεχώρησαν τὸ σῆμα τῆς Ε.Θ.Ε., ὥστε στὸ ταξίδι μας αὐτὸ νὰ ἀντιπροσωπεύεται ὁλος ὁ ναυταθλητικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Δημάρχους, Κοινοτάρχας τοπικὰς Ἀρχὰς καὶ Λιμενάρχας Ἰθάκης, Πατρῶν, Χαλκίδος, Θεσσαλονίκης, Κύμης καὶ Καρόστου, τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστιοπλοικὴν Ὁμοσπονδίαν, τὸν Βασιλικὸν Ἀθλητικὸν Σύνδεσμον, τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ τὸν Σύνδεσμον Ἑρασιτεχνῶν Ἀθλητῶν, τὴν Πανελληνίαν Ἐνωσιν Ἐμποροῦπαλλήλων, τὸν Ναυτικὸν Ὁμίλον Θεσσαλονίκης καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὁμίλου Φίλων Θαλάσσης Θεσσαλονίκης, τὴν Ἑλληνικὴν Κοινοβουλευτικὴν Ὁμοσπονδίαν, τὸν Ναυτικὸν Ὁμίλον Παλαιοῦ

Φαλήρου, τὸν Ὀλυμπικὸν Σύνδεσμον Φιλάθλων Πειραιῶς, τὸν Σύνδεσμον Γηγενῶν Πειραιῶς, τὰ γυναικεία σωματεῖα Πειραιῶς, τὸν «Ἡρακλῆ» Θεσσαλονίκης, τὸν κολυμβητικὸν τμήματος τοῦ ὁποῦ ἤμουν ἀθλητῆς, καὶ τοὺς ἱστιοπλοικοὺς Ὁμίλους ΝΥΑΚ Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν ὁποίων ἤμουν παλαιὸν μέλος, γιὰ τίς τόσες τιμητικὲς διακρίσεις πού ἀπένεμαν εἰς τὴν γυναίκα μου κ’ ἐμένα καὶ γενικὰ γιὰ τίς ἐγκάρδιες ἐκδηλώσεις πού μᾶς ἐπεφύλαξαν. Τίς ἴδιες εὐχαριστίες ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς Πειραιῶτες καὶ Ἀθηναίους Χαλκιδεῖς, Σκοπελίτες, Θεσσαλονικεῖς, Κουμινιώτες καὶ Καρυστινοὺς.

Ἐντελῶς ἰδιαίτερα ἐπιθυμῶ νὰ ὑποβάλω τίς εὐχαριστίες μου πρὸς τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ΓΕΝ, ναύαρχον κ. Λάππα, πρὸς τὸ Λιμενικὸν Σῶμα, πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ε.Θ.Ε. ναύαρχον κ. Οἰκονόμου, τὸν ναυτικὸν διοικητὴν Δυτικῆς Ἑλλάδος πλοῦναρχον κ. Ἀθανασίου καὶ Νομάρχην Ἀχαΐας κ. Μητσῆ, τὸν ναυτικὸν διοικητὴν Βορείου Ἑλλάδος κ. Ράλλη, τὸν ἀντιπλοῦναρχον κ. Ἀθανασίου, τὸν Προϊστάμενον τῆς Διεύθυνσης καὶ τὸν Λιμενάρχην Ἰσθμίας, καθὼς καὶ τοὺς Κυβερνήτας τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ πού τιμητικῶς μᾶς συνόδευσαν πρὸς Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην καὶ γιὰ τὴν βοήθειαν πού προσέφεραν πρὸς τὴν «ΧΑΡΙΑ» καὶ τὸ πλήρωμά της.

Ἐνα θερμὸ εὐχαριστῶ σ’ ὅλους τοὺς φίλους καὶ συναθλητὰς, ἱστιοπλόους καὶ ἐρασιτέχνες ὁλίεις πού ἐναοίχτηκαν μετὰ τὰ σκάφη τους νὰ μᾶς συνοδεύουν στὸν Ἰσθμὸ καὶ τὰ Περιστέρια καὶ νὰ μᾶς συνοδεύουν ἕως τὸ Παλαιμάνι, καθὼς καὶ τοὺς Θεσσαλονικεῖς. Τίς ἴδιες εὐχαριστίες ὀφείλω καὶ στὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλληνικῆς Θαλάσσης Ἐνώσεως ΕΦΕ, στὴν ἑναυτικὴ Ἑλλάδα, τὸν καπετὰν Γιάννη Βάττη πού τόσο μετὰ ἐνθουσιασμὸν στὴν Ἀμερικὴ, τὸν κ. Τ. Ζάππα, πού ἦταν ὁ πρῶτος πού ἔδειξε ἐνδιαφέρον καὶ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ ταξίδι αὐτὸ καὶ μετὰ τὸν ἐνθουσιασμὸ του, ὅχι μόνον σὰν φίλος, ἀλλὰ καὶ σὰν Ἕλληνα θαλασσινὸ μούδωσε κουράγιο πιστεύοντας πῶς τὸ ταξίδι μας μποροῦσε νὰ ὠφελήσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἱστιοπλοία, καθὼς καὶ σὲ ὅσους λησμονοῦμε τὴν στιγμὴ αὕτη.

Βεβαίως, ὅτι θὰ διατηρήσουμε εὐγνώμονα ἀνάμνηση δὲ λων γιὰ τὰ ἀσθῆματα ἀγάπης πού μᾶς ἔδειξαν.

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ. Πλάτος 38 μοίρες και 56' Β. Μήκος 66 μοίρες και 47' Δ. "Επειτα από 6 ημερών ταξίδι, η «Χαρά», συναντά το πρώτο πλοίο στον ώκεανό. Ήταν το συνεργείο του Αμερικανικού Ναυτικού GR4, που διακρίνεται άκριτως κάτω από την ελληνική σημαία. Ο Γεωργίου, ενώ με το χέρι κρατάει σταθερά το τιμόνι, έχει τα μάτια του συνεχώς προσηλωμένα στην πυξίδα. Στο ύψος του κρέμεται η «παρκέτα» (δρομόμετρο) με το σχοινί της θυθισμένο στα κύματα. Η συνεχής παρακολούθηση των δρoγάνων πλεύσεως ήταν ο μόνος τρόπος ν' ακολουθούν τη σωστή πορεία, όταν ο νεφελώδης καιρός δεν επέτρεπε να χρησιμοποιούν τον «έξάντα» για να βρίσκουν το στίγμα. Κατάπληκτοι οι επιβαίνοντες του GR4, όταν διέκριναν στη μέση του ώκεανού το «καρυδότσουφλο», έλλαξαν πορεία και πλησίασαν. Ο Γεωργίου, το μόνο που ζήτησε απ' αυτούς ήταν να επιβεβαιώσουν το στίγμα του.

17 Ιουνίου: «Τεντωμένα τὰ νεύρα του κυβερνήτη»

Είναι δέκα λεπτά πριν από τὰ μεσάνυχτα της 17 προς την 18 Ιουνίου. Ο άνεμος σφυρίζει μανιασμένα. Πελώρια κύματα, ανακατεμένα, με τις αφρισμένες χαίτες τους, κτυπούν την «Χαρά», που βρίσκεται δόξα σοι ο Θεός—εύκολα την ισορροπία της. Κάτω όλα τὰ πανιά! Αδύνατο ν' αντισταθί οτιδήποτε στην όρμη της θύελλας. Με πολλή δυσκολία κυκλοφορώ στην κουβέρτα. Δυσκολώτερα ακόμη η Σού, μέσα στην καμπίνα. Κι όμως έχουμε δουλειά, πολύ σκληρή δουλειά μέσα στο άγριο σκοτάδι, μέσα-καταμεσής στον ώκεανό, που είναι. Ρίχνουμε δσα μπορούμε χοντρά σκοινιά από την πρύμη. Έτσι σπάζουν κάπως τὰ κύματα, προτού φτάσουν στο σκάφος και τὸ τιμόνισμα γίνεται εύκολωτερο. Ρίχνουμε ακόμη και σύρματα στη θάλασσα, αφού δέσουμε τις άκρες τους στα ξάρτια. Και τούτο γιατί μὰς κυνηγούν συνεχώς οι ήλεκτρικές θύελλες, ή μια πίσω από την άλλη, ως τὸ πρωί, με ταχύτητα ανέμου από 90 έως 100 κόμβους την ώρα!... Κι από πάνω, ή μάλλον σχεδόν παράλληλα με τὸ κύμα, ή βροχή. Μιά βροχή που μὰς κτυπάει αλύπητα, μὰς δέρνει σάν χαλάζι, που οι στάλες της μοιάζουν με βόλια. Δέ μπορούμε νὰ γυρίσουμε τὸ πρόσωπο. Κι όμως ή φοβερή αυτή βροχή κάνει καλό. Πλακώνει τὰ κύματα—δεν τ' αφήνει νὰ σπάζουν.

Απέναντι στο Θεό...

Τὸ θέαμα, κατὰ τὰ χαράματα, αποκτά μιὰν αφάνταστη μεγαλοπρέπεια. Μόνοι, μέσα στο μικρό, σάν παιχνιδάκι, σκαφάκι μας, στη ύγρη ταραγμένη απεραντοσύνη, χωρίς κανένα σημάδι όπου νὰ στηλώσουμε τὸ βλέμμα μας, χωρίς όρίζοντα—τὰ σύννεφα μπερδεύονται με τὰ κύματα στο μούχρωμα—δεν έχουμε πάντως καιρό νὰ φοδηθούμε. Μιά φορά δρί-

σκεται κανείς στη ζωή του απέναντι στο Θεό, ενώπιος ενώπιω!...

Η Σού, ή γυναίκα μου και πλήρωμά μου, συνεπαρμένη κι αυτή, ξέχασε τούτη τη φορά νὰ πάρη το χάπι της έναντι της ναυτίας. Από δώ και πέρα δεν θὰ ξαναπαρή ποτέ τέτλια φάρμακα.

Η Σού... Καθώς βλέπω, καθώς αισθάνομαι την παρουσία της ξανθιάς αυτής κοπέλας μέσα στο ίδιο κλυδωνιζόμενο, μικροσκοπικό σκάφος, ακόμη δεν μπορώ νὰ ξεδιαλύνω πώς και γιατί ήλθε μαζί μου στο παράτολμο αυτό ταξίδι. Βέβαια, τὰ 22 χρόνια της είναι μιὰ μεγάλη εξήγηση, μιὰ δικαιολογία της αγάπης της γιὰ την περιπέτεια και τὸ θάρρος της. Πόσες όμως κοπέλες, στην ηλικία της, θὰ έπαιρναν με την εύκολία που πήρε ή Σού την μεγάλην αυτήν απόφαση; Και με τί πείσμα! Μιά βδομάδα προτού ξεκινήσω—και που είχα ξεκαθαρίσει στο μυαλό μου ότι με κανένα τρόπο δεν έπρεπε νὰ συμπαρασύρω στην «τρέλλα» μου τη σύντροφό των ιστιοπλοϊκών μου αγώνων—ή Σού μου έδήλωσε ότι θὰ έλθω ό π ω σ δ ή π ο τ ε μαζί μου. «Όπωςδήποτε!» Και τί δεν της είπα. Με τί μαύρα χρώματα δεν της ζωγράφισα τὸν Ατλαντικό, πόσο άξεπέραστε δεν της παρέστησα τις δυσκολίες του ταξιδιού. Έκείνη στάθηκε άμετάπειστη.

—Θα έλθω κ' εγώ μαζί σου!

Έτσι λοιπόν παντρευθήκαμε τέσσαρες μόλις ημέρες προτού ξεκινήσουμε.

Και νὰ την τώρα, τυλιγμένη στη νιτσεράδα της, άφοβή σάν άληθινός άντρας μπρος στα κύματα που μὰς τριγυρίζουν, σβέλτα και χαριτωμένη, γελαστή ακόμη κι όταν με έλεπη συνεφιασμένο...

Η μπόρα δεν λείνι νὰ πάψη. Βρισκόμαστε στην ούρα μιάς τροπικής θύελλας, που ανακατώνει τὸν ώκεανό—ή «Χαρά» χοροπηδάει. Τὸ κορ-

μί μας δέ μπορεί νὰ βρή άνάπαυση. Τὰ νεύρα μας είναι τεντωμένα.

«Τεντωμένα τὰ νεύρα του κυβερνήτη», είχε σημειώσει ή Σού, τὸ πρωί, στο ήμερολόγιο. Χρειάζεται άσφαλώς άγγλοσαξονικό χιούμορ γιὰ νὰ τὸ σημειώση κανείς στην άρχή μιάς μέρας, που ίσως νὰ σήμανε τὸ τέλος της ζωής...

Γιατί λοιπόν ήλθε ή Σού μαζί μου;—σκέφτομαι και ξανασκέφτομαι καθώς τιμονιάρω την «Χαρά», καθώς με δέρνει ή βροχή, καθώς νιώθω τη γυναίκα μου και πλήρωμά μου, λίγα μέτρα πιὸ πέρα, άγρυπνη, τσακισμένη άπ' την κούραση, αλλά με την ψυχή της όλόρθη μέσα στην καταιγίδα...

Τὸ αίνιγμα της Σού

Δέ μόρεσα ούτε τότε, ούτε ακόμη σήμερα που χαράζω αυτές τις γραμμές νὰ βρώ την άπάντησή. Η ίδια, που με βοήθησε σάν πολύτιμος, άνεκτίμητος σύντροφος, που κράτησε κι αυτή σε δύσκολες ώρες τὸ τιμόνι της «Χαράς», όταν έγώ κρεμόμουν από τὸν φλόκο γιὰ τὸν κατεβάσω, καθώς τὸν αναρρίπιζε ή μαγνία του ανέμου, δεν θέλησε νὰ με βοηθήσει νὰ βρώ τη λύση του αινιγματος. "Όσες φορές τη ρώτησα χαμογέλασε άπλά, σιωπηλά.

Έτσι, μέσα στη φοβερήν εκείνη καταιγίδα, όταν παιζόταν τὸ παιχνίδι της ζωής και τὸ θανάτου μας, όταν κρινόταν ή έπιτυχία του παράτολμου σχεδίου μου νὰ διαβῶ τὸν ώκεανό μ' ένα σκαφάκι σάν καρυδότσουφλο, έδωσα μιὰν ήλαρήν άπάντηση στο έρώτημά μου:

—Μα ή Σού ήλθε γιὰ νὰ περάση τὸν ώκεανό... δωρεάν.

Τὰ κύματα δογγοούσαν. "Όμως τὸ φῶς άπλωνόταν έλοένα και περισσότερο. Η ήμέρα έρχόταν γρήγορα, γεμάτη έλπίδες.

—Σού, τί θὰ φάμε σήμερα; της φώναξα.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ. Ξεκινώντας από τὸ Ν.Α.Υ.Α.Κ. ή «Χαρά» άκολούθησε τὸν ποταμό Χάντσον, στις έκβολές του όπου του καρτερούσε ο ώκεανός. Ένα «φαίριουελ» στη γέφυρα «Τζώρτζ Ουάσιγκτων»

Καιρός όμως είναι νὰ δάλουμε κάποια τάξη στην άφήγησή μου αυτήν. Άς πάρω τὰ πράγματα από την άρχή.

—Πῶς και πότε σου ήλθε ή ιδέα νὰ περάσης τὸν Ατλαντικό και τη Μεσόγειο με ένα τόσο άδύνατο σκάφος;

Ήταν ή συνηθισμένη έρώτηση που μου ύπεδλήθη από φίλους, συγγενείς, έπισήμους, δημοσιογράφους, ειδικούς και μη, Έλληνες και ξένους, όταν τὸ «κατορθώμα μου» είχε γίνει πραγματικότητα.

—Μα από τὰ παιδικά μου χρόνια. Είναι ή αλήθεια.

Από τὰ παιδικά μου χρόνια μου τριβέλιζε τὸ μυαλό ή ιδέα νὰ περάσω τὸν Ατλαντικό.

Ήταν ένα όνειρο που δσες δυσκολίες και έμπόδια νὰ παρουσιάζονταν στη ζωή μου, μιὰ μέρα, άργά ή γρήγορα, θὰ τὸ πραγματοποιούσα. Τὸ ζούσα, τὸ σχεδιάζα, τὸ ώργάνωννα, τὸ μελετούσα, τὸ είχα άποφασίσει. Γιατί, τώρα, κάποιος θέλει σώνει και καλά νὰ βάλει τη ζωή του σε κίνδυνο, κανείς δεν μπορεί νὰ τὸ εξήγησή με άκριβεία.

Άλλοι: περνούν τὸν ώκεανό, τὸν

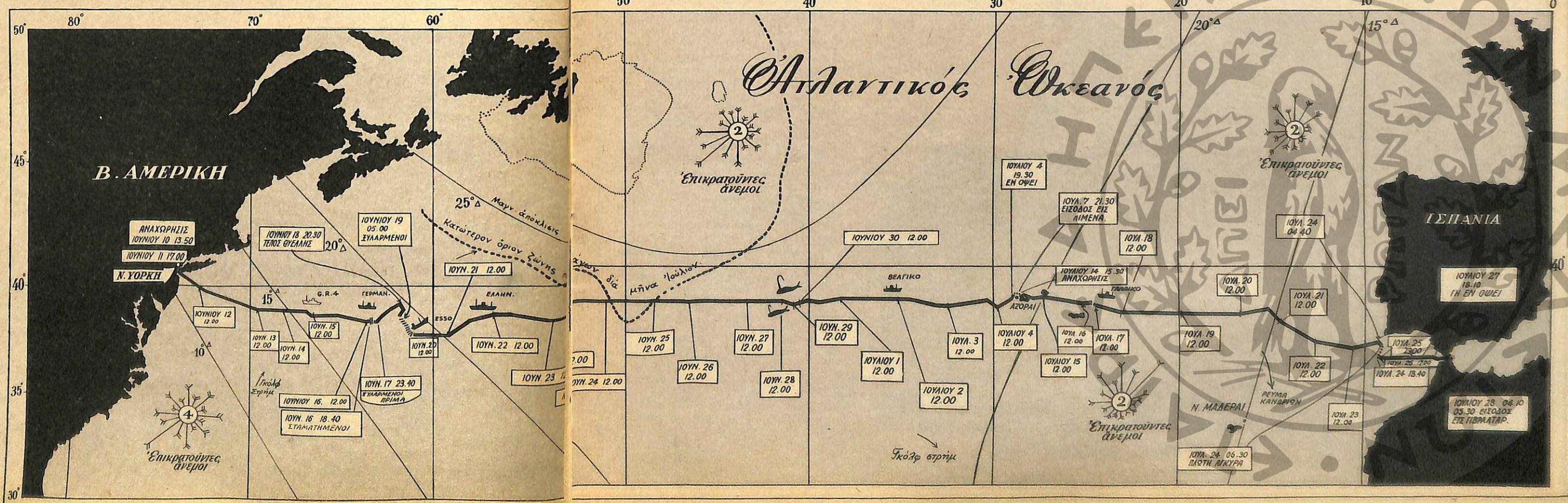
Ατλαντικό ή τὸν Ειρηνικό, ή και τὸς δυό, γιὰ νὰ σπάσουν προηγούμενα ρεκόρ. Άλλοι γιὰ τὸς τραβάν ή περιπέτεια και τὰ ταξίδια. Άλλοι γιὰ νὰ φύγουν, νὰ σπάσουν από πάνω τους τις άλυσίδες του πολιτισμού, κ' ή μαγνία της φυγής τους γίνεται τότε μιὰ έπιταγή άκατανίκητη. Άλλοι γιὰτί θέλουν νὰ νιώσουν τη μαγεία, την έρμητιά της πλατειάς θάλασσας κι άλλοι γιὰ νὰ δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους μπρος στον Παντοδύναμο Θεό, τη Φύση την ίδια. Νὰ δοῦν τὸν εαυτό τους σε τέλεια εξάντληση και νὰ νιώσουν υπέρτατη χαρά. Κάτι από όλα αυτά ή όλα μαζί ίσως νάνα: και ή εξήγησή της δικής μου έπιθυμίας.

Η μεγάλη γνωριμία

Τη θάλασσα, τις χωρές της και την άκατανίκητη δυνάμη της είχα την εύτυχία νὰ την γνωρίσω από μικρός. Και στην πατρίδα και στην Αμερική, όπου εγκαταστάθηκα άπὸ τὸ 1950, είχα ριχθί στα θαλάσσια σπόρ. Ήταν ή δεύτερη ζωή μου τὸ ύγρὸ, μαγνητικό στοίχειο.

Απ' τὸ βαπόρι κιάσας που με με-

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ «ΧΑΡΑΣ». Τὰ πρώτα 3.200 μίλλια ώκεανού από τὸ Ν.Α.Υ.Α.Κ. της Νέας Υόρκης έως τὸ Γιβραλτάρ. Από τις 10 Ιουνίου που ξεκίνησαν οι δυό θαλασσοπόροι, έως τις 28 Ιουλίου που έπιασαν στο πρώτο ήπειρωτικό λιμάνι, άν έξαιρέση κανείς μιὰ έβδομάδα που έμειναν στο φάϊαλ, στις Αζόρες, όλο τὸ υπόλοιπο διάστημα βρίσκονταν στον ώκεανό. Άτέλειωτα ήμερόνυχτα τὸς κύκλωνε από παντού ένας μονότονος όρίζοντας όπου ή άπέραντη θάλασσα έσομιγε άξεχώριστα μ' ένα μολυβένιο ούρανό. Κ' έμοιαζε άπελπιστικά άκίνητο αὐτὸ τὸ τοπίο. "Όμως, ή «Χαρά» προχωρούσε... Έκούσιες ή άκούσιες καθυστερήσεις ήταν ο λόγος που ή «περατζάδα» θάσπηζε τόσο πολύ. Άλλά οι λεπτομέρειές τους θ' αναφερθούν κατὰ σειρά στην άφήγηση του κ. Σάββα Γεωργίου.

Το πρώτο υπό ελληνικήν σημαίαν έρασιτεχνικό σκάφος που πέρασε τόν ωκεανό

Το μικρότερο όλου του κόσμου που τόν διέπλευσε έκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς

τέφερε στην Ἀμερική, ἄρχισα νὰ μελετῶ τὴ γλῶσσα διαβάζοντας γιὰ ταξίδια καὶ γιὰ ναυτικούς ἀγῶνες σὲ ἀμερικανικά περιοδικὰ ἢ σὲ εἰδικὰ βιβλία, καὶ κατέστρωνα σχέδια. Πέντε χρόνια ἐντατικής ἐφαρμογῆς. Μὲ τὴν πείρα, τὴν μελέτη καὶ τὴν φαντασία, κατέληξα σ' ἓνα σκάφος πού ἐπρεπε νὰ ἔχῃ ὅλες τὶς ἀπαραίτητες ιδιότητες γιὰ ἓνα μακροχρόνιο ταξίδι. Ὅταν πιά τελείωσα τὰ δικά μου σχέδια, πῆγα στοὺς σχεδιαστὰς Farnham Butler καὶ Cy Hamlin πού ἡ δουλειὰ τους συγγένευε πρὸς τὸν ἐντατικὸν μου. Ἀπὸ τὰ χέρια τους βγήκαν τὰ σχέδια τῆς «Χαράς», πού κατασκευάστηκε στὴ Νορβηγία, στὸ ναυπηγεῖο τοῦ Larsen μέσω τῆς Norge Boats Inc.

Τὸ σκάφος μου δὲν φτιάχτηκε εὐκόλα. Χρεάστηκαν πολλὲς στερήσεις καὶ ἀληθινὲς θυσίες. Ὅταν ὅμως ἔφτασε στὴν Ἀμερική, μὲ φορτηγὸ πλοῖο, ἦταν ἓνα ἀριστοῦργημα ναυπηγικῆς. Σωστὸ ἐπιπλο. Εἶμαι βεβαίως εὐγνώμων σ' αὐτοὺς πού ἀνέφερα παραπάνω, γιὰτὶ ὅχι μόνον μούδωσαν ἓνα τέλειο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σκάφος, ἀλλὰ ἐδείξαν γιὰ τὴν περιπέτειά μας ἀληθινὸ, ναυτικὸ ἐνδιαφέρον. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω πῶς ὁ ἴδιος ὁ κ. Nilsen, πρόεδρος τῆς Norge Boats Inc, βοήθησε γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀρματουσία γρήγορα καὶ ὁ Cy Hamlin, ἓνας ἀπὸ τοὺς σχεδιαστὰς, ἤρθε κ' ἐμείνε τις παραμονὲς τῆς ἀναχωρήσεως στὸ σκάφος γιὰ νὰ τὸ μελετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὶς τελευταῖες οδηγίες. (Ἄς σημειωθῇ, μὲ τὴν εὐκαιρία, ὅτι ὁ προσπάτης τοῦ Cy Hamlin εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ροβερτείου Σχολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως).

Πρὸς μπροστὰ ἀπ' τὴ θύελλα

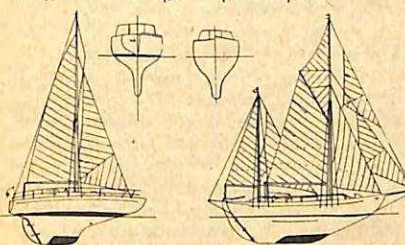
Πρέπει ὅμως νὰ μιλήσω λίγο περισσότερον γιὰ τὴ «Χαρά», ὥστε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀναγνώστες πού δὲν ἔχουν πολλὲς γνώσεις πᾶνω στὰ σκάφη καὶ γενικὰ στὰ ζητήματα ναυσίπλοιας, νὰ κατατοπισθοῦν καὶ νὰ μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τὶς δυσκολίες τοῦ ταξιδίου καὶ ν' ἀντιληφθοῦν πῶς κατωρθώθηκε νὰ ξεπεραστοῦν. Πρὸς χάριν τους, ἄλλωστε, δὲν πρόκειται στὴν ἀφήγησή μου νὰ μεταχειρισθῶ τὴν καθαρὴ ναυτικὴ γλῶσσα, γιὰτὶ θὰ τοὺς δυσκόλευε νὰ μὲ παρακολουθήσουν.

Ἀφού γύρισα παντοῦ, ὅπως εἶπα, ἀφού δοκίμασα σκάφη, μελέτησα σχέδια καὶ συμβουλευτήκα ναυτικούς καὶ σχεδιαστὰς ναυπηγούς, κατέληξα στὴ «Χαρά». Ἰσως κάποιος ἄλλος νὰ διάλεγε ἄλλωτὶκο σκαφάκι. Οἱ γνώμες διαφέρουν, π.χ. ἡ παλιὰ σχολὴ προτιμᾷ τὰ μεγάλου ἐκτοπίσματος σκάφη, δηλαδή, βαρύτερα ὑλικά γιὰ ἀντοχή καὶ στερεώτερη ἀρματουσία. Αὐτὰ τὰ σκάφη ἀσφαλῶς ἀντέχουν καὶ σὲ πρὸς δυνατότες θάλασσας, μόνο πού, ἐπειδὴ εἶναι ἀργοκίνητα, ἐξ αἰτίας τοῦ βάρους τους, ὁπωσδήποτε θὰ τὰ προλάβῃ ἡ θύελλα.

Τὰ τελευταῖα χρόνια, μὲ πολλοὺς ἀγῶνες ὠκεανῶν καὶ μεγάλα ταξίδια ἀνοικτῆς θαλάσσης καθὼς καὶ μὲ τὴν τεράστια ἐξέλιξη τῶν ὑλικῶν, ἤρθαν στὴ μόδα τὰ ἐλαφροῦ ἐκτοπί-

σματος σκάφη. Δηλαδή, σκάφη ἐλαφρότερα πού, χωρὶς νὰ ὑστεροῦν σὲ στερεότητα, ἔχουν μικρότερη ἀρματουσία ἱκανὴν ὥστόσο νὰ τὰ πηγαῖν γρήγορα, ὥστε νὰ ἀποφεύγουν ὅσο μποροῦν τὸν καιρό. Προσωπικῆς μου πείρα, ἐνισχυμένη μὲ τὴν πείρα ἄλλων πρὸς τὸ δοκιμασμένων ναυτικῶν, μὲ κάνει νὰ κλείνω πρὸς τὴν δεύτερη σχολή. Καὶ ὁμολογῶ πῶς δὲν τὸ μετάνιωσα καθόλου, γιὰτὶ ἐνῶ τὸ βαρὺ σκάφος γίνεται «ποδρῦχο» στὴ χονδρὴ θάλασσα ἐξ αἰτίας τῆς δυσκινήσεώς του, τὸ ἐλαφροῦ ἐκτοπίσματος σκάφος ἀντιδρᾷ σὰν «φελλός».

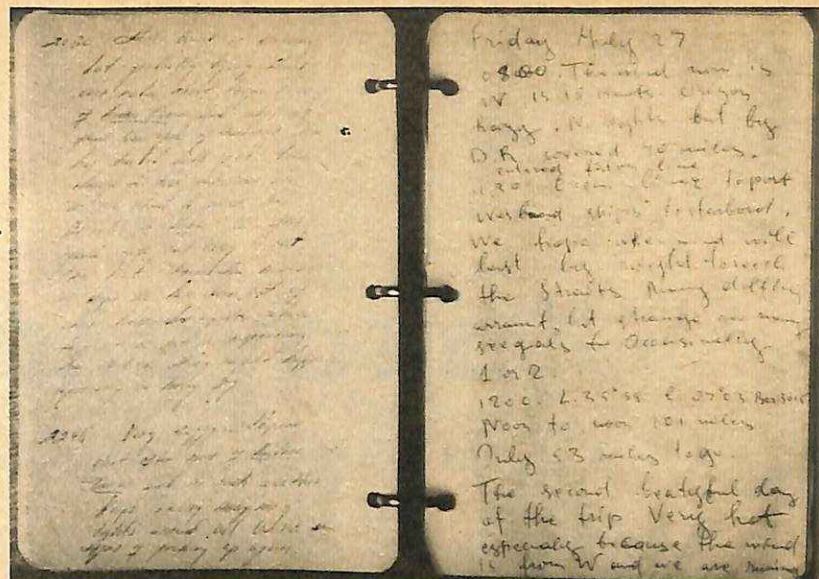
Τὰ δύο σχέδια πού ἀκολουθοῦν δείχνουν καθαρά τὴν διαφορὰ:

Ἄλλο προσὸν τοῦ ἐλαφροῦ ἐκτοπίσματος σκάφους, λόγω λεπτότερων ὑλικῶν (χωρὶς βέβαια ἢ ἐλαφρότης του νὰ ἀπολήγῃ στὴν ἐλλειψὴ στερεότητος) εἶναι ὁ χώρος καὶ ἐπομένως ἡ ἀνεση πού προσφέρει. Κ' εἶναι ἡ ἀνεση ἀπαραίτητη γιὰ ἓνα μακροχρόνιο ταξίδι.

Ἀφού λοιπὸν καταστάλαξαν μέσα μου οἱ ἰδέες, ἄρχισα νὰ σχεδιάζω τὸ σκάφος μου. Δὲν ἦμουν βέβαια οὔτε σχεδιαστὴς πλοίων, οὔτε ναυπηγός. Γι' αὐτὸ ἐπρεπε νὰ καταφύγω σ' ἀνθρώπους πού οἱ ἰδέες τους καὶ οἱ ἐπιστημονικὲς τους γνώσεις θὰ ἐνέκριναν καὶ θὰ τελειοποιούσαν τὸ σκαφάκι μου. Σὰν πρὸς κατὰλληλους διάλεξα, ὅπως εἶπα παραπάνω τοὺς Cy Hamlin καὶ Farnham Butler, πού ἂν καὶ δὲν ἄλλαξαν πολὺ οὔτε τὴν ἐσωτερικὴ διαρρύθμισή οὔτε τὴν ἀρματουσία, δούλεψαν περίφημα τὰ βρεχάμενα τοῦ σκάφους καὶ τὰ δάρη του. Γίνηκαν τρία σχέδια ὥσπου τὸ σκάφος νὰ πάρῃ τὴν τελικὴ του μορφή. Τὸ σκάφος παραγγέλθηκε στὴν Norge Boats Inc. πού κατὰ τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ τῆς «Χαράς», γραμμένη μὲ τὸ χέρι τῆς Σοῦ (ἀριστερά), στὴν ὁποία ἀναγράφεται ἓνα ἀπὸ τὰ συγκλονιστικώτερα συμβάντα τοῦ ταξιδίου. Μέσα ἀπὸ τὸ ξερό καὶ λακωνικὸ ὕφος τοῦ ἡμερολογίου, διακρίνεται ἡ συγκίνηση πού κατέλαβε τοὺς δύο θαλασσοπόρους, ὅταν, μέσα στὴν ἀτέλειωτη μοναξιά ἐνὸς παραγμένου καὶ σκεπασμένου μὲ ὁμίχλη ὠκεανῶ, ἄκουσαν ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τὴν τραγικὴ εἴδηση. «Πέμπτη 26 Ἰουλίου. Ὡρα 20.30. Ὁ ἄνεμος δυνατός ἀκόμη, ἀλλὰ ἐξασθενῶν. Ἀκούσαμε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο γιὰ τὸ τραγικὸ ναυάγιο τοῦ «Ἀντρέα Ντόρια» καὶ περιγραφῆς τῶν διασωθέντων ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη. Τὸ νέο συγκλόνισε καὶ τοὺς δύο μας. Εἶναι παράξενο ν' ἀκούσαμε τέτλια εἴδηση τώρα πού τὸ πέρασμα τοῦ Ἀτλαντικοῦ, μὲ τὴ «Χαρά», εἶναι σχεδὸν στὸ τέλος του. Αἰσθανόμαστε ἀρκετὰ ἀσφαλεῖς στὸ μικρὸ μας σκαφάκι. Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν πλοίων πού συναντήσαμε ἐξω ἀπὸ τὶς «γραμμὲς τῶν πλοίων» κατὰ τὸ διάστημα ὅλου τοῦ ταξιδίου, δὲν εἶναι καθόλου ἀδικαιολόγητο πῶς συνέβη κατὶ τέτιο, εἰδικὰ ὅταν ἐπικρατῇ πυκνὴ ὁμίχλη. Ὡρα 22.45. Πυκνὴ ὁμίχλη. Ὁ κυβερνήτης, ἐπιρεασμένος ἀπὸ τὰ νέα γιὰ τὸ «Ἀντρέα Ντόρια» καὶ μὲ τέτιο καιρὸ, βλέπει συνεχῶς φανταστικὰ φῶτα. Ὁ ἄνεμος δείχνει πῶς θὰ δυναμώσῃ πάλιν».

Η ΣΟΥ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ —ΔΕΜΕΝΗ ΣΤΟ ΣΚΑΦΟΣ. Η «ΝΙΤΣΕΡΑΔΑ» ΤΗΝ ΠΡΟΦΥΛΑΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΙΚΟ ΗΛΙΟ

Χαμογελάστε! 'Εγχειρίζεσθε...

Κ' ή πιό όδυνηρή χειρουργική επέμβαση γίνεται σήμερα τελείως άνώδυνη χωρίς νάρκωση

ΑΡΚΕΙ ΜΟΝΟ ΝΑ ΥΠΝΩΤΙΖΕΣΘΕ

(Αποκλειστικότητα των ΕΙΚΟΝΩΝ δια την Ελλάδα)

Πριν λίγο καιρό, στο χειρουργικό τραπέζι ενός μεγάλου νοσοκομείου του Λονδίνου, ήταν ξαπλωμένη μια όμορφη είκοσιπεντάχρονη κοπέλα, ή μίς Μάριον Πήτερς, που κρατώντας τὰ βλέφαρα κλειστά μουρμούριζε ολόενα μέσα σ' ένα χαμόγελο έκστασης:

«Είναι θαυμάσιο! 'Αλήθεια θαυμάσιο!»

Και την ώρα που ή λέξη «θαυμάσιο» δέν έπαυε ν' ανεβαίνει στα χείλια της, ή κοιλιά της ήταν άνοικτη από μια χειρουργική τομή μήκους δέκα και βάθους τριών εκατοστών. 'Αναισθησία δέν της είχε γίνει καμία.

Καθώς οί έκτυφλωτικοί προβολείς του χειρουργείου έπεφταν πάνω της

κ' ενώ οί φωτογραφικές και οί κινηματογραφικές μηχανές κατέγραφαν την καινούργια σελίδα του ιατρικού θριάμβου, οί δημοσιογράφοι με τὸ μολύδι και τὸ καρνέ στο χέρι καταχωρούσαν κάθε της λέξη, κατάπληκτοι μπρός σ' αυτό τὸ πρωτοφανές φαινόμενο.

«Νιώθω σὰ νὰ κάνω ήλιοθεραπεία στη Ριβιέρα, τούς έξηγουσε ή μίς Μάριον. Μοῦ ἀνάβετε, σὰς παρακαλώ, ένα τσιγάρο».

Τὸ τσιγάρο ἀνάφτηκε και κείνη την ίδια στιγμή, ὅπως ὁ καπνὸς εξαίει σὲ πυκνὲς τολύπες ἀπὸ τὸ γοητευτικὸ στοματάκι της, οί χειρουργοί έφθαναν στὸ κρυσιμώτερο σημείο τῆς σοβαρῆς έγχειρήσεως.

Ἡ διάθεση τῆς έγχειριζομένης νέας δέν ἀλλάξε οὔτε στιγμή. Ἀδιά-

κοπα, στὴ διάρκεια τῶν πενήντα-οκτὼ λεπτῶν πὺν κράτησε ή έγχείρηση, γελοῦσε, έπινε, κάπνιζε... Αὐτὸ, δεβαίως, συνέβαινε γιὰ πρώτη φορά στα Ιατρικά χρονικά. 'Αλλὰ και γιὰ πρώτη φορά στὸν κόσμo, ή περίπτωση της —μία ὀμφαλοκήλη πὺν είχε προέλθει ἀπὸ προηγούμενη έγχείρηση— έγχειρίζεται με ὕπνωσιν.

Μόλις τὰ τελευταία χρόνια ή ὕπνωση — ένα φαινόμενο πανάρχαιο ὅσο και ή ἀνθρωπότητα— μπήκε στὸν κύκλο τῶν ἐνδιαφερόντων τοῦ Ιατρικοῦ κόσμου. Οί ψυχίατροι άρχισαν νὰ τὴν μελετοῦν ἐπιστημονικά και νὰ εξερευνοῦν τίς ἀπίστευτες δυνατότητές της.

Μία παρόμοια εξερεύνηση στὸν σκοτεινὸ κόσμo τοῦ ἀσυνειδήτου,

παρέδωσε και τὴν μίς Μάριον Πήτερς, —μία χαριτωμένη νεαρή κοπέλα είκοσιπέντε χρονῶν, με πράσινα μάτια και μαλλιὰ πυρόξανθα, χορογράφοι στὴ σχολή "Αρθουρ Μάρραῦ, στὸ Λονδίνο— στὸ χειρουργικό νυστέρι, τὸ Σάββατο 27 'Οκτωβρίου στὶς 11.30 τὸ πρωί.

«Δέχθηκα ἐθελοντικά νὰ ὑποστῶ αὐτὴ τὴν καταπληκτικὴ έγχείρηση, έξήγησε ή ίδια στοὺς δημοσιογράφους, γιὰτὶ πιστεύω ἀκραδάντως στὸ μέλλον τῆς ὑπνώσεως στὴν Ιατρική. Χιλιάδες ἄνθρωποι ὑποφέρουν γιὰτὶ φοβοῦνται τὸ χειρουργικό τραπέζι και τὴν ἀναισθητικὴ μάσκα. "Ὅση ώρα βρισκόμουν στὸ χειρουργεῖο δέν ένιωθα τίποτε ἄλλο ἀπὸ μίαν εὐτυχία, μία ψυχικὴ εὐφωρία. Θὰ προτιμούσα νὰ μείνω κα-

τάκοιτη ὅλα μου τὰ χρόνια παρὰ νὰ χάσω αὐτὴ τὴ θαυμάσια εὐκαιρία πὺν μοῦ παρουσιαζόταν, ν' ἀπαδείξω δηλαδή ὅτι τὰ φάρμακα και τὰ ἀναισθητικά δέν είναι ἀπαραίτητα στὴ διεξαγωγή μίας σοβαρῆς έγχειρήσεως».

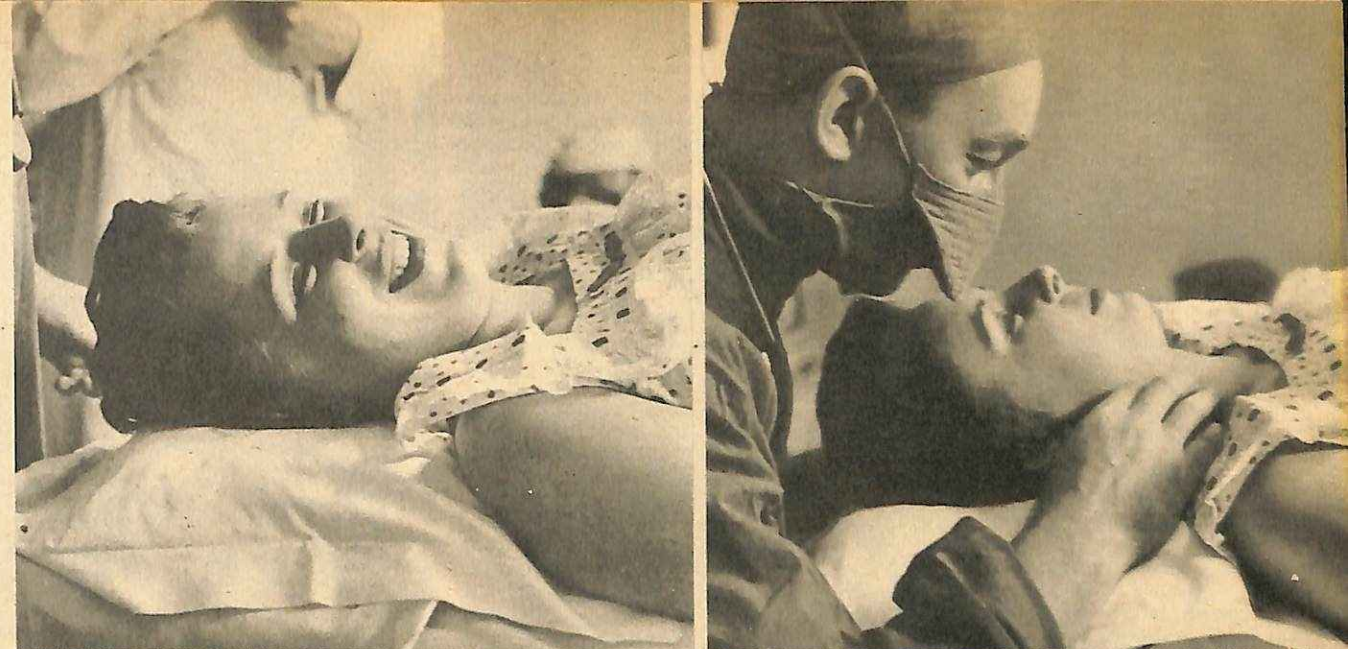
Ἐκεῖνος πὺν παρέκίνησε τὴ θαραλέα κοπέλα νὰ προχωρήσει στὸ ἀποφασιστικὸ αὐτὸ βήμα και νὰ δοηθήσει με τὴν ἐθελοντικὴ προσφορά της σὰν «πειραματόζωο» χιλιάδες συνανθρώπους της, είναι ὁ δρ. "Αλμπερτ Α.Μ., ένας νέος ψυχίατρος τριάντα ἐτῶν, ὁ ὁποῖος παρακάλεσε νὰ διαφυλαχθῇ ή ἀνωνυμία του. Ἀλλὰ οί εργασίες του στὸν τομέα πὺν άνοιξε ή διορατικότης του, δέν θ' ἀργήσουν νὰ τὸν καταστήσουν διάσημο.

Ὁ δρ. "Αλμπερτ δέν έχει πάνω του τίποτε τὸ χαλύβδινο, ὅπως φανταζόμαστε ὅτι πρέπει νὰ είναι ένας ὑπνωτιστής. Κάτω ἀπὸ τὸ φαρδύ του μέτωπο, χαρακτηριστικὸ ἐνός διανοούμενου, τὸ στρογγυλὸ και λείο πρόσωπο τοῦ μεγαλόσωμου νέου ἀνδρα, διατηρεῖ ὅλη τὴν ἀφέλεια πὺν συναντᾷ κανεῖς στοὺς ἀποφοίτους τῶν ἀγγλικῶν πανεπιστημίων. Τὰ γαλάζια του τρυφερά μάτια μένουν πάντα μισόκλειστα πίσω ἀπὸ τὰ γυαλιά του, και δέν έχουν τίποτε τὸ ὑπέρκosmo. Δέν είναι ὅμως τὰ μάτια πὺν χρησιμοποιεῖ ὁ δρ. "Αλμπερτ γιὰ νὰ ὑπνωτίσει τοὺς ἀσθενεῖς του, ἀλλὰ ή φωνή. Μία γλυκεῖα, σοβαρὴ, ὑποδλητική φωνὴ με θαυμάσια ἀρθρωση.

Ουσιαστικά, ή πιό ἀπίστευτὴ μέρα τῆς ζωῆς τῆς Μάριον άρχισε μόλις τρεῖς ὥρες πρὶν ἀπὸ τὸ «θαύμα».

Με τὴ νέα ρηξικέλευθ μέθοδο τοῦ δρ. "Αλμπερτ, ή προεγχειρητική ἀγωγή τοῦ ἀσθενοῦς περιορίζεται στὸ ἐλάχιστο, γι' αὐτὸ και ή μίς Πήτερς μπήκε στὸ νοσοκομεῖο μόλις τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τῆς έγχειρήσεως. Ὡς ἀκείνη τὴν ώρα συνέχιζε κανονικά τὴ δουλειά της στὴ σχολή τοῦ "Αρθουρ Μάρραῦ, χορεύοντας, σὰ νὰ μὴ συνέβαινε τίποτε. Ἐπειτα, ἀφού έκλεισε τὴν ἡμέρα της, παρουσιάστηκε στὸ νοσοκομεῖο ὅπου και κοιμήθηκε τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου.

Ἐύπνησε στὶς ὀκτὼ και τέταρτο ὁπότε καί... έφαγε τὸ πρωῒνό της. Τὸ μπρέκφαστ τῆς περιελάμβανε πεπόνι, κρέμα και καφέ. Κάτι παρόμοιο, φυσικά, δέν έχει ξαναγίνει ποτέ, γιὰτὶ στὶς συνθισμένες έγχειρήσεις με ἀναισθητικά, τὸ τελευταῖο γεῦμα χορηγεῖται τὴν προτε-ραία.

Η ΜΑΡΙΟΝ, χαμογελαστή, ξάπλωσε στὸ χειρουργικὸ τραπέζι και ἀφέθηκε στὶς φροντίδες τοῦ ὑπνωτιστοῦ δρ "Αλμπερτ ὁ ὁποῖος είχε ἀναλάβει νὰ τὴν «πείσει» ὅτι... δέν πονεῖ καθόλου και δέν αἰσθάνεται τὸ νυστέρι πάνω στὸ σῶμα της

Η ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ τοῦ δρ "Αλμπερτ άρχισε τὴν... επέμβασή της. «Βαραίνεις... Κουράζεσαι... Δέν αἰσθάνεσαι τίποτα... Δέν πιστεύεις ὅτι κάνεις έγχείρηση. Κάνεις ήλιοθεραπεία...» Καί ή Μάριον συμφωνοῦσε σ' ὅλα.

ΟΛΑ ΕΓΙΝΑΝ με πρωτοφανή ταχύτητα. Τὴν παραμονὴ ἀκόμη τῆς έγχειρήσεως, ή Μάριον Πήτερς εργάσθηκε ὅπως ὅλες τίς ἡμέρες στὴ Σχολὴ Χοροῦ τοῦ "Αρθουρ Μάρραῦ. Ἐπειτα πῆγε στὸ νοσοκομεῖο, κοιμήθηκε και τὸ πρωῒ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι της και μπήκε ἡρεμα μόνη της στὸ χειρουργεῖο.

Στις έντεκάμιση ακριβώς η Μάριον, λάμποντας από όμορφα μέσα στις άσπρες μπαμπακερές της πιτζάμες, που ήτανε διάστικτες από μικρά πουά σε σχήμα κόκκινης καρδούλας, μπήκε χαρούμενη στο χειρουργείο. Οι δημοσιογράφοι, οι κινηματογραφιστές, οι φωτογράφοι και οι άπαράιτητοι... χειρουργοί, ήταν παρόντες.

«Αισθάνομαι περίφημα. Πώς είσθε;» δήλωσε χαιρετώντας τους συγκεντρωμένους που την περίμεναν. Γέλασε και φλυάρησε λιγάκι με τους γιατρούς και τις νοσοκόμες.

«Είμαι αφάνταστα ευτυχισμένη και πιστεύω πως όλα θα πάνε καλά», είπε στο χειρουργό και στον δρ. "Άλμπερτ, που επρόκειτο να την υπνώτιση.

"Επειτα η Μάριον ανέθηκε στο χειρουργικό τραπέζι και ξάπλωσε μόνη της.

Της σκέπασαν τα πόδια με μία κουδέρτα, αλλά εξακολουθούσε να φοράει το επάνω μέρος της πιτζάμας της με τις κόκκινες καρδούλες. Κοντά της τοποθετήθηκε μία κινηματογραφική μηχανή, η οποία θα αποτύπωνε σε τεχνικόλόδο όλα τα στάδια της επέμβασής. "Αναψαν οι έκτυφλωτικοί προβολείς.

Στις δώδεκα παρά τέταρτο, όλες οι προετοιμασίες για την έγχειρηση είχαν τελειώσει. "Η Μάριον δολεύτηκε καλύτερα στο χειρουργικό τραπέζι. "Ο δρ. "Άλμπερτ έβαλε ένα κάθισμα ακριβώς πίσω από το κεφάλι της και κάθισε γέρνοντας πάνω της.

"Ησυχία απόλυτη. Στο χειρουργείο δεν άκουγόταν ανάσα. "Ο δρ. "Άλμπερτ ακούμπησε αλαφρά τα χέρια στους ώμους της. Τα μάτια της Μάριον σηκώθηκαν και συναντήσανε τα δικά του. Λίγο ψηλότερα από το πρόσωπό της, ο δρ. "Άλμπερτ, κράτησε ακίνητη μία γυαλιστερή λαβίδα από χρώμιο, για να προσηλώσει το βλέμμα της. "Επειτα ακούστηκε καθαρή η υποδλητική του φωνή:

«"Αρχισες και κουράζεσαι. Βαραίνεις. Νιώθεις πως δουλιάζεις... Νιώθεις δαρείά, κουρασμένη».

"Εξη φορές επανέλαβε ο ψυχίατρος τα ίδια λόγια. Τα βλέφαρα της Μάριον πεταρίσαν λίγο κ' έπειτα έκλεισαν.

«Δεν έχεις φόβο, ούτε αγωνία, επανέλαβε ο δρ. "Άλμπερτ. Δεν φοβάσαι καθόλου».

Δύο λεπτά αργότερα έσκυψε πιό κοντά της:

«Θα είσαι ήρεμη και άταραχη. Θα νιώθεις σα να κάνεις ήλιοθεραπεία στ' ακρογιάλια της νότιας Γαλλίας. Οι προβολείς είναι η ζέση. Δεν πιεστείς διότι κάνεις έγχειρηση. "Εσύ θ' ακούς τη φωνή μου μονάχα, μέχρι να σου επιτρέψω να κάνεις διαφορετικά».

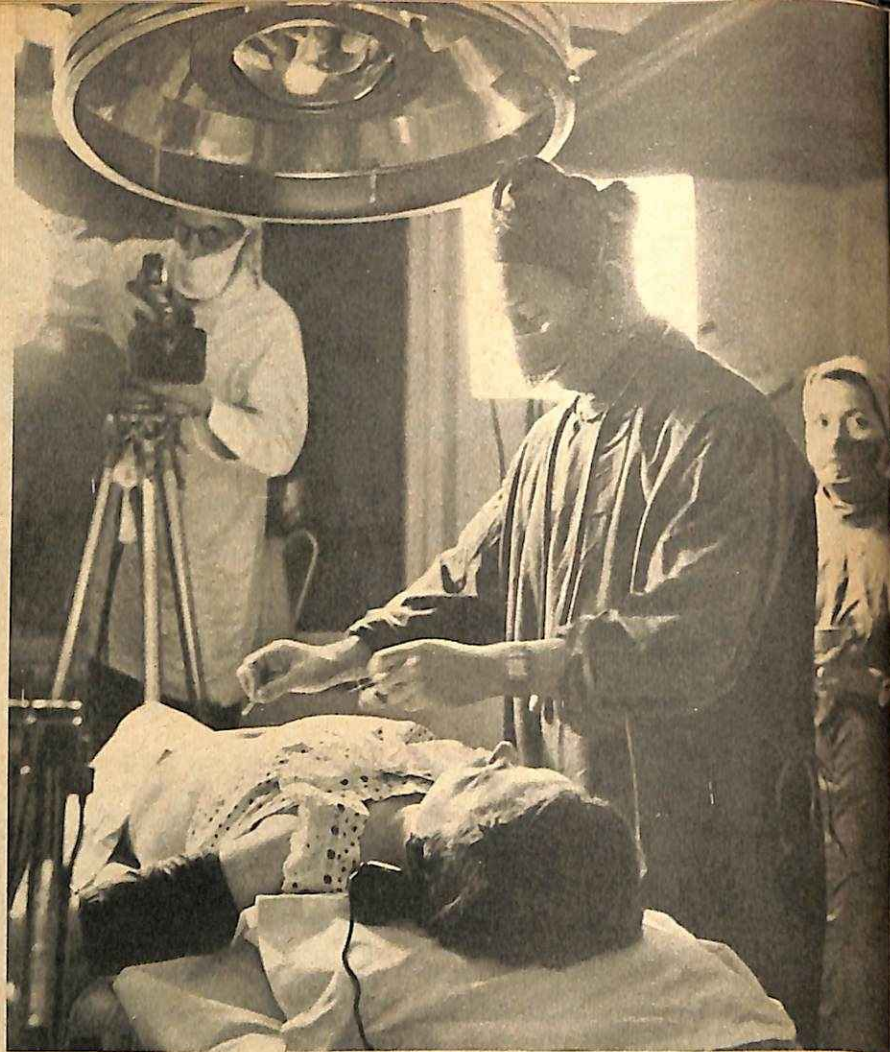
Τότε ο ψυχίατρος πήρε μιά αποστειρωμένη βελόνα.

"Ο δρ. "Άλμπερτ τσίμπησε την κοιλιά της Μάριον. "Η κοιλιά της συσπάστηκε.

«Θα την κάνω να μην αισθάνεται», εξήγησε στους παρευρισκομένους ο ψυχίατρος και ξαναγύρισε στην Μάριον.

«"Η κοιλιά σου θα παγώσει και θα γίνη αναισθητή, σαν να ακουμπή πάνω της πάγος. "Όλη η περιοχή μέσα στα όρια που χαράζω θα είναι αναισθητή σα να υπήρχε πάγος».

Χάραξε ελαφρά με τη βελόνα ένα τετράγωνο είκοσι εκατοστομέτρων.

ΜΕ ΜΙΑ ΒΕΛΟΝΑ ο δρ. "Άλμπερτ όρίζει μετά την «άνώδυνη περιοχή»...

ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΕ. ΕΓΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ...

"Η Μάριον καπνίζει και συζητεί ενώ έγχειρίζεται. Πόνος μηδέν ...

Φωτ. Mirror Features!

ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΡΟΥΦΗΕΙΑ της επέτρεψε ο δρ. "Άλμπερτ, αλλά η Μάριον τ'όκάνισε δλο. "Επειτα βεβαιώθηκε μόνη της για την «ποιότητα» της δουλειάς

ΚΑΙ Σ'ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ της έγχειρήσεως η Μάριον κουδέντιαζε έντελώς αδιάφορα... Μέσα απ' ένα καθρέφτη της έδειξαν στο τέλος τὰ ράμματα.

ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ από την έκταση τηλεφώνησε στη μητέρα της.

"Επειτα απ' αυτό έχωσε βαθεία τη βελόνη του αρκετές φορές σε διάφορα μέρη του «άνώδυνου καρρέ». "Η Μάριον έμεινε απαθήςστατη. "Ο ψυχίατρος έγνεψε τού χειρουργού πως είχε φθάσει η σειρά του.

Σε τρία λεπτά ο χειρουργός προχώρησε στην πρώτη τομή του. "Η Μάριον δεν έδειξε πως αισθάνηκε τίποτα. Καθώς τ'ό νυστέρι έμπαινε βαθύτερα στην κοιλιά της, ο δρ. "Άλμπερτ τή ρώτησε:

«Κοιμήθηκες καλά χθες τ'ό βράδυ;»

«Κοιμήθηκες συνέχεια, απάντησε ήρεμα η Μάριον. "Από τη στιγμή που πλάγιασα ως τ'ό πρωί που έγπνησα για τ'ό μπρέκφαστ».

"Επειτα η Μάριον εξέδηλωσε την κατάπληξη της.

«"Αλήθεια, δεν αισθάνομαι τίποτα. "Εσείς βλέπετε τ'ό έσωτερικό της κοιλιάς μου;»

«"Οχι εγώ, αποκρίθηκε ο δρ. "Άλμπερτ. Τ'ό βλέπει όμως ο χειρουργός. Και η κουδέντα συνεχιζόταν όμαλά, ενώ η έγχειρηση προχωρούσε όμαλάτερα.

«Πώς αισθάνεσαι;» τή ρωτούσε ο ψυχίατρος.

«Θαυμάσια», αποκρινόταν η Μάριον, πλέοντας μέσα σε μία μακαριότητα.

«"Θέλεις τίποτε;»

«"Ενα τσιγάρο...»

«Μόνο μία ρουφηξιά», τής επέτρεψε ο δρ. "Άλμπερτ. Μία νοσοκόμα έγπεισε να φέρη τσιγάρο. "Ο γιατρός της τ'όβαλε στα χείλια και η Μάριον τράβηξε τέσσερις βαθείες ρουφηξίες.

Σε λίγο ζήτησε κάτι δροσιστικό. "Ο χειρουργός και οι βοηθοί του εργάζονταν δίχως ανάσα. "Η έγχειρηση είχε φτάσει στο κρίσιμότερο σημείο της.

«Δεν θ'α μου φέρετε να πιώ;» ξαναθυμήθηκε η Μάριον σε ένα λεπτό. Της έδωσαν μία γουλιά λεμονάδα. Τη στιγμή που συμπληρώναν τ'ό ράμματα, η νεαρή γυναίκα χαμογέλασε στο χειρουργό.

Λίγα λεπτά αργότερα, αφού η Μάριον ήπιε ένα ποτήρι σαμπάνια στην ύγεια της με τους δημοσιογράφους που έγπεισαν κοντά της μόλις μεταφέρθηκε στο δωμάτιό της, τηλεφώνησε στη μητέρα της για την αίσια έκβαση της έγχειρήσεως. Για πρώτη φορά απέκτησε εμπιστοσύνη στον υπνωτισμό, δηλώς, όταν εργάζονταν ως βοηθός ενός οδοντογιάτρου και παρακολούθησε εξαγωγές να γίνονται όλοτετα ανώδυνες με την υπνωση.

Κατάλαβε τότε ότι ο φόβος της για την αναισθητική μάσκα και για τ'ό φάρμακα και τις ενέσεις, δεν μπορούσε πιά να την έμποδισή να κάνει την έγχειρηση που της συνιστούσαν οι γιατροί.

"Υπήρχε όμως και ένας άλλος λόγος που την έκανε να πάρη αυτή την απόφαση: Μία άσχημη ούλη από προηγούμενη έγχειρηση που την έμποδισε να φοράει μαγιό «μπικίνι». «Δεν μ'αρέσουν τ'ό μονοκόμματα μαγιώ», χαμογέλασε η Μάριον.

Και μία εβδομάδα αργότερα, μόλις βγήκε από τ'ό νοσοκομείο τελείως θεραπευμένη από την όμφαλοκήλη και απηλλαγμένη από την αναισθητική ούλη, έγπεισε σ' ένα κατάστημα και, εκεί που οι άλλοι έφωδιάζονταν με τ'ό χειμωνιάτικα είδη τους, η Μάριον αγόρασε ένα μπικίνι.

Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε, πως για ένα μπικίνι γύρισε μία από τις λαμπρότερες σελίδες της Ιατρικής, η χειρουργική χωρίς νάρκωση.

460.000 ΛΙΡΕΣ ΓΙΑΤΙ ΗΤΑΝ «ΣΚΛΗΡΟΣ»

Ζητάει από τόν "Αλφρεντ Κρούπ, τόν βασιλέα του χάλυβος, ή γυναίκα του πού τόν χωρίζει

ΜΕΧΡΙ ΠΕΡΥΣΙ ΑΚΟΜΗ, ΣΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ «ΒΙΛΛΑ ΧΥΓΚΕΛ», ΒΑΣΙΛΕΥΕ Η «ΕΥΤΥΧΙΑ»...

Στά νησιά Μπαχάμας, τόν παράδεισο τών πολυκατομιμουριούχων, πού βρίσκονται νοτιοανατολικά απ' τή Φλωρίδα, ό 'Αλφρέδος και ή Βέρα Κρούπ έζησαν πολλές εύτυχισμένες ήμέρες, όταν πήγαν εκεί γιά τό ταξίδι του μέλιτος. 'Ο 'Αλφρέδος, ό τελευταίος απόγονος τής δυναστείας τών Κρούπ, παντρεύτηκε τήν 'Αμερικανίδα Βέρα Χόσσενφελντ στά 1952, σέ ηλικία 45 ετών, λίγο αφού βγήκε απ' τή φυλακή του Λάντσμπεργκ, όπου οι σύμμαχοι τών είχαν κλείσει επί εξη χρόνια ως εγκληματία πολέμου, γιά τή βοήθεια πού προσέφερε στο γαζισμό. 'Ο 'Αλφρέδος και ή Βέρα ήταν από χρόνια φίλοι, κ' εκείνη, μόλις έμαθε πώς ήταν πιά ελεύθερος, έτρεξε απ' τήν 'Αμερική νά τόν βρή. 'Ο γάμος έγινε στις 19 Μαΐου 1952, στο Μπερχτεσγκάντεν. 'Ηταν ό δεύτερος γάμος του 'Αλφρέδου, κ' ό τρίτος τής Βέρας...

Σήμερα, έπειτα από τέσσερα χρόνια έγγαμης ζωής, τά νησιά Μπαχάμας παίζουν και πάλι ρόλο στην άγωγή διαζυγίου, πού έκανε ή Βέρα στον 'Αλφρέδο. 'Η Βέρα Κρούπ κατέθεσε στο δικαστήριο —όπου είπε πώς ό άντρας τής τής φερόταν σκληρά— πώς ή περιουσία του συζύγου τής, σέ μετρητά μόνον, φτάνει τό 1 δισεκατομμύριο μάρκα (7 δισεκατομμύρια νέες δραχμές). 'Η ίδια ζητάει έφ' άπαξ καταβολή 20.000.000 μάρκων και έτήσια έπιχορήγηση 1.000.000 μάρκων. 'Ενα μεγάλο μέρος τής κολοσσιαίας αυτής περιουσίας —είπε ή Βέρα— είναι κατατεθειμένο σέ τράπεζες τών νησιών Μπαχάμας.

'Η κυρία Βέρα Κρούπ μένει σήμερα σ' ένα κτήμα πού είχε αγοράσει πριν από ένα χρόνο στο Λας Βέγκας. 'Ηταν προνοητικό αυτό εκ μέρους τής, αφού τό Λας Βέγκας είναι μία πόλη όπου τά διαζύγια χορηγούνται εύκολάτα! Πάντως, τό διαζύγιο, γιά νά είναι έγκυρο, θα πρέπει ν' άναγνωρισθί κι από τά γερμανικά δικαστήρια. 'Ο 'Αλφρέδος και ή Βέρα Κρούπ —πού είναι σήμερα 49 και 42 ετών— δέν έχουν άποκτήσει παιδιά απ' τό γάμο τους, κ' ίσως αυτό νά συνετέλεσε πολύ στην άσυμφωνία τους. 'Ενα όνομα σάν του Κρούπ χρειάζεται άπογόνους... 'Η Βέρα πάντως έδωσε ως λόγο του διαζυγίου τήν «έσκεμμένη παραμέληση τών συζυγικών καθόντων» και τήν «ψυχική σκληρότητα».

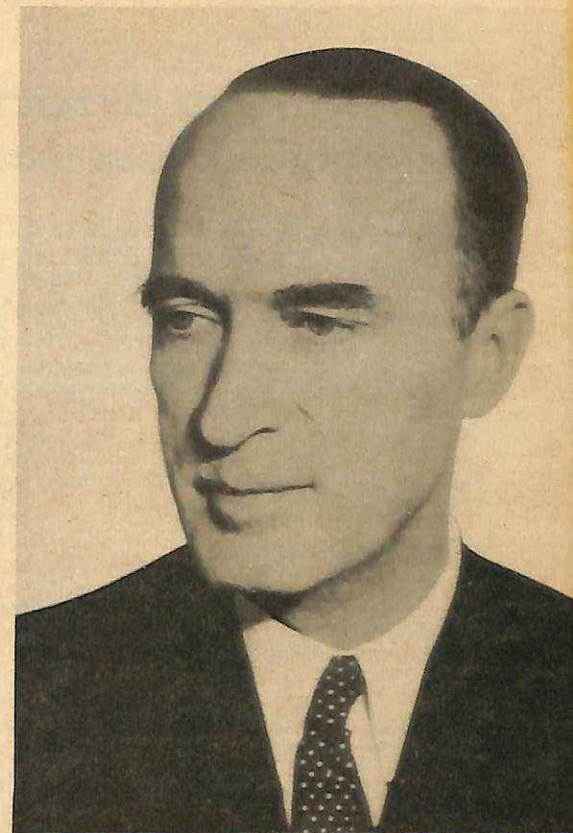
'Εν τώ μεταξύ όμως, όπως άγγέλεται από τό Λας Βέγκας, ή κυρία Κρούπ έζήτησε άδεια νά συμμετάσχει στην έπιχείρηση του καζίνο πού λειτουργεί στο γνωστό ξενοδοχείο «Νιού Φροντίνερ Ότέλ», τό όποιο κινδυνεύει νά χρεωκοπήσει. Στην έπιχείρηση αυτή πού προβλέπεται κερδοφόρα, ή κυρία Βέρα φόν Κρούπ, πρόκειται νά διαθέσει 168.000 δολάρια και δυό άλλοι συνεταιροί τής ίσο ποσό. 'Ο ένας από τούς δυό όμως παρεδέχθη στην άρμόδια έπιτροπή πού πρόκειται νά χορηγήσει τήν άδεια του χαρτοπαιγνίου, ότι τό μερίδιό του κατετέθη από τήν κυρία Κρούπ ως «δάνειο».

Η ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΚΡΟΥΠ

'Αλλά μέ τήν εύκαιρία αυτού του διαζυγίου, πού προκάλεσε αίσθηση στη Γερμανία και σ' όλο τόν κόσμο, δέν θα ήταν άσκοπη μία σύντομη ανασκόπηση τής ιστορίας τής δυναστείας τών Κρούπ. 'Ιδρυτής τής δυναστείας ήταν ό Φρειδερίκος Κρούπ, πού γεννήθηκε στο 'Εσσεν στά 1787. 'Ο Φρειδερίκος εργάστηκε στην μικρή βιομηχανία κατασκευής όπλων πού υπήρχε σ' αυτή τήν πόλη, και άσχολήθηκε ιδιαίτερα μέ τή χαλυβουργία, γιατί είχε σκοπό νά χρησιμοποιήσει τίς πρώτες ύλες (σιδηρούχα μεταλλεύματα και γαιάνθρακες) πού υπάρχουν σέ άφθονία στη Γερμανία. 'Απ' τό 1812 άρχισε νά παράγει, σέ δικό του μεταλλουργείο, χυτοχάλυβα, σύμφωνα μέ τή μέθοδο πού χρησιμοποιούσαν τότε στην 'Αγγλία.

Μετά τόν θάνατο του Φρειδερίκου Κρούπ, τή διεύθυνση του χυτηρίου τήν πήρε ό πρώτότοκος γιός του 'Αλφρέδος, πού γεννήθηκε στά 1812, μαζί μέ τόν νεώτερο άδελφό του Χέρμαν. Τίς δυσκολίες πού προκαλούσε ή έλλειψη κεφαλαίων και πρώτων ύλων, ή νέα διεύθυνση τίς αντιμετώπισε μέ φρόνηση, πράγμα πού έκανε τίς εργασίες νά καλυτερεύουν σιγά-σιγά και τό εργοστάσιο νά βελτιώνεται τεχνικά και έμπορικά. Στά 1845, άπασχολούσε κάπου 112 εργάτες. Τόν Φεβρουάριο του 1848, ό Χέρμαν πήγε στην Ούγγαρία και ίδρυσε στο Λόσονετς ένα εργοστάσιο νικελίου. 'Ετσι, ή διεύθυνση έμεινε άποκλειστικά στα χέρια του 'Αλφρέδου. Κύρια εργασία του εργοστασίου ήταν ή παραγωγή άτμομηχανών, αλλά απ' τά 1836 άσχολήθηκε και μέ τήν πολεμική βιομηχανία, κ' έφτιαξε στην άρχή κάννες φορητών όπλων. Στά 1840 παρουσίασε στο πρωσικό κράτος τό πρώτο έμπροσθογόμεν πυροβόλο από χυτοχάλυβα και, στά 1847, τά πρώτα όπισθογεμής πυροβόλα.

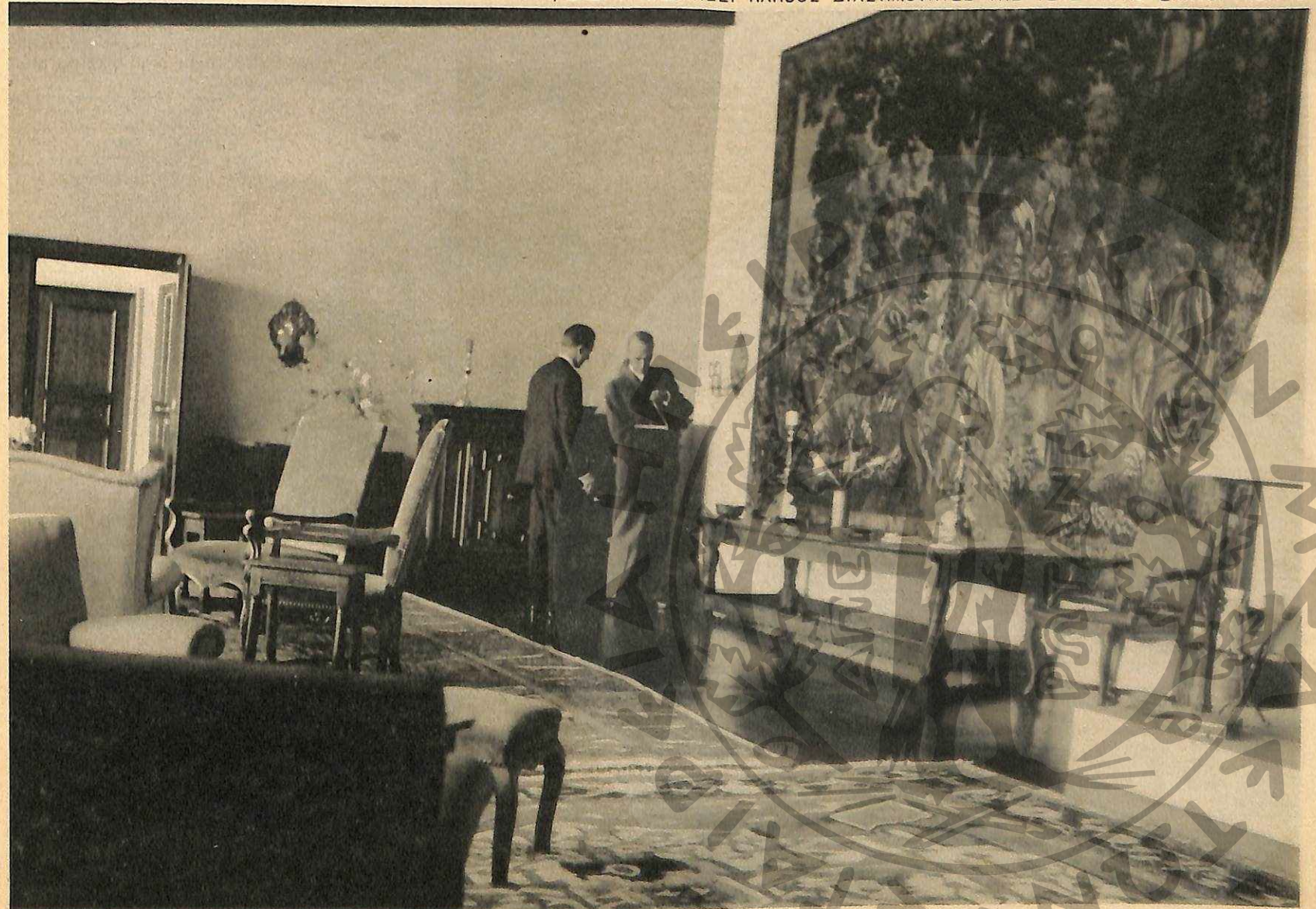
Τά τεράστια κέρδη του οίκου Κρούπ έπέφεραν στην έπιχείρηση διαρκείς επέκτασεις και τελειο-

20.000.000 ΜΑΡΚΑ ΕΦ' ΑΠΑΞ και 1.000.000 τό χρόνο γιά τή διατροφή τής ζητάει τώρα ή κ. Βέρα Κρούπ φόν Μπόλεν ούντ Χάλμπαχ (άριστερά) από τόν άντρα τής, τόν όποιον κατηγορεί γιά «ψυχική σκληρότητα». 'Ο Κρούπ, κατέθεσε ή Βέρα, έχει μόνον σέ μετρητά περί τό ένα δισεκατομμύριο μάρκα!

(Φωτ. Lutetia)

Η «ΒΙΛΛΑ ΧΥΓΚΕΛ», Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΚΡΟΥΠ, ΕΧΕΙ ΦΙΛΟΞΕΝΗΣΕΙ ΠΛΗΘΟΣ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΣ

Η Βέρα αντιμέτωπη μιās δυναστείας που κατεσκεύασε τή δρυλική Βέρδα

ποιήσεις. Στα 1881, οι έργατες έφτασαν τους 20.000, κ' η έτήσια παραγωγή χάλυβος σέ 260.000 τόνους. Από τότε, η πρόοδος ήταν αδιάκοπη. Ο 'Αλφρέδος Κρούπ δεν έπαψε, ως τα 70 του χρόνια, να επιβλέπει την έργασία στα διάφορα έργοστάσια ως τις παραμικρές λεπτομέρειες.

Ο μοναχογιός του Φρειδερίκος-Άλφρέδος, που γεννήθηκε στα 1854, τον διαδέχτηκε στα 1887. Καί με τη νέα αυτή διεύθυνση, η εξέλιξη του οίκου Κρούπ συνεχίστηκε ραγδαία, ιδίως στον τομέα της παραγωγής κανονιών, που αύξηθηκε ή ακρίβεια και ταχύτητα της βολής τους και ή δραστηκότητα των βλημάτων τους.

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ «ΒΕΡΘΑ»

Στα 1902, ο Φρειδερίκος-Άλφρέδος πέθανε και τον διαδέχτηκε στην διεύθυνση ή κόρη του Βέρθα, με τον σύζυγό της φόν Μπόλεν ούντ Χάλμπαχ.

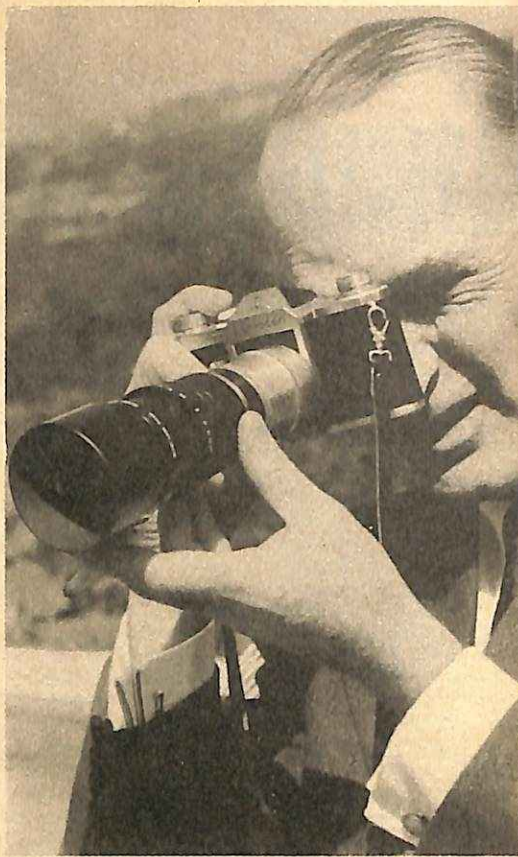
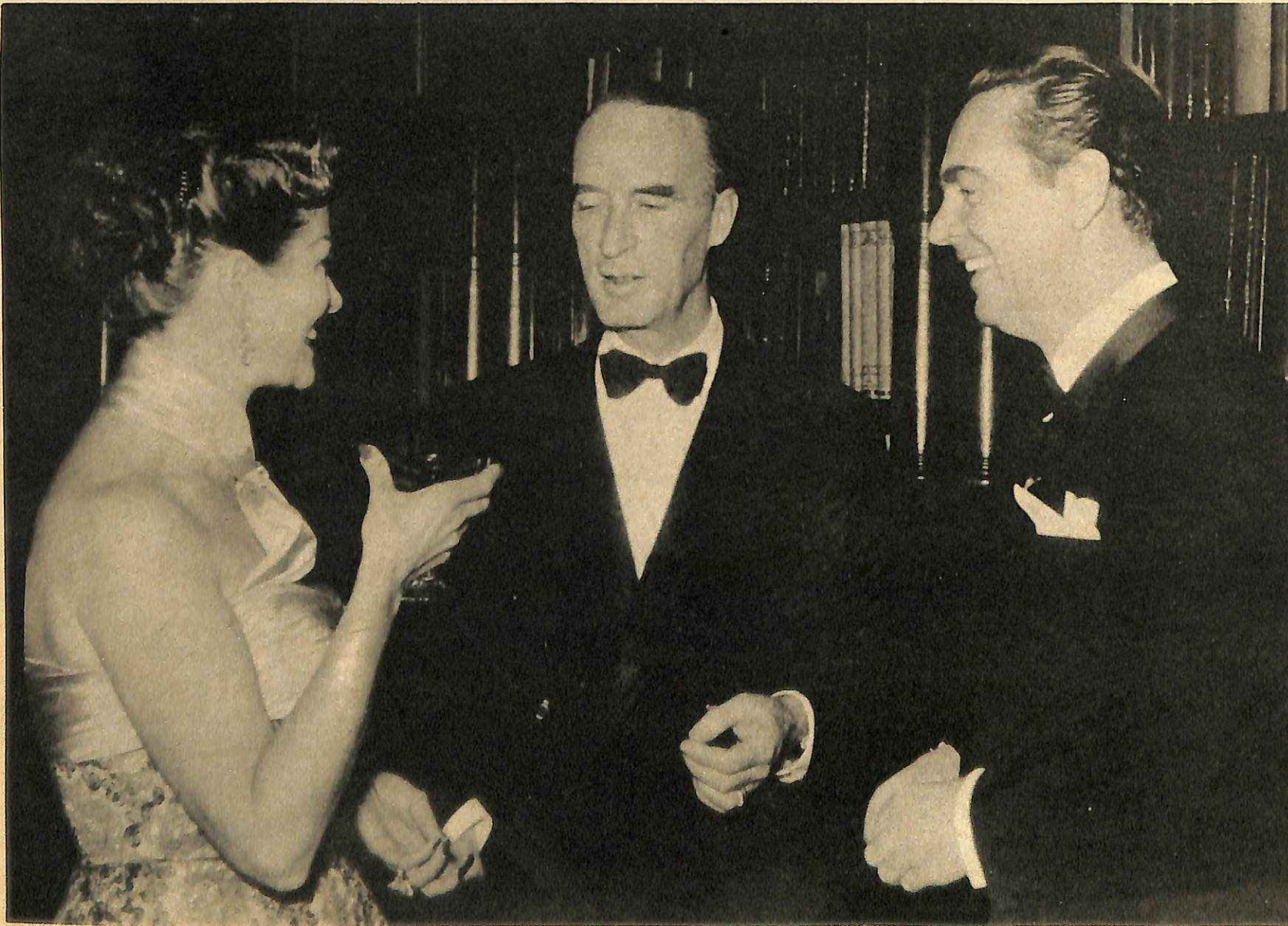
Στα 1907, όταν έγιναν στην Έλλάδα δοκιμές για την έκλογη πεδινού ταχυβόλου πυροβόλου για τον ελληνικό στρατό, προτιμήθηκε ο οίκος Σνάιντερ, αλλά τα όπισθογεμή κανόνια του ό ελληνικός στρατός τα προμηθευόταν πάντα απ' τον οίκο Κρούπ. Στόν πόλεμο του 1912-13, ό τουρκικός στρατός ήταν όπλισμένος με ταχυβόλα πυροβόλα Κρούπ, και πολλά απ' αυτά έπεσαν στα χέρια του ελληνικού στρατού.

Στόν πρώτο παγκόσμιο πόλεμο (1914-1918), ό οίκος Κρούπ κατασκεύασε πολλά τελειότατα κανόνια διαφόρων τύπων, πυρομαχικά και κάθε είδους πολεμικό υλικό. 'Ανάμεσα στ' άλλα, έγιναν πασίγνωστα ό όλμος των 42 εκατοστών, που έμφανίσθηκε στίς αρχές του πολέμου κι όνομάστηκε «Χονδρή Βέρθα», πρός τιμήν της διευθυντριάς του οίκου, και τό τεράστιο κανόνι που βομβάρδισε τό Παρίσι και που όνομάστηκε κι αυτό «Βέρθα».

Όταν τέλειωσε ό πρώτος Παγκόσμιος πόλεμος, άπαγορεύθηκε, με τη Συνθήκη των Βερσαλλιών, ή παραγωγή πολεμικού υλικού, κι ό οίκος Κρούπ, με επί κεφαλής τό γιό της Βέρθας 'Αλφρέδο Κρούπ φόν Μπόλεν ούντ Χάλμπαχ, ξαναβρήκε την παλιά του δόξα, και τροφοδότησε τον γερμανικό στρατό με τα όπλα, που επέτρεψαν τις χιτλερικές κατακτήσεις στόν δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο.

Σήμερα ό οίκος Κρούπ έχει μεγάλη ανάμιξη στην οικονομική ζωή της Έλλάδος. Τα έργα ύποδομής του ΝΑΤΟ έχουν αναληφθή κατά μέγα μέρος απ' αυτόν και μετέχει με κεφάλαια και μηχανήματα στα έργα της Πολεμάρδος, που αποτελούν έναν από τους άκρογωνιαίους λίθους της ελληνικής άνασυγκροτήσεως. ■ ■ ■

Ο ΑΛΦΡΕΝΤ ΚΡΟΥΠ συνεχίζει την παράδοση των προγόνων του και παρακολουθεί αυτόπροσώπως όλο τό μηχανισμό των κολοσσιαίων του επιχειρήσεων. Λίγο πρίν «σκάση ή βόμβα» του διαζυγίου του, τό ζεύγος είχε δεχθή τον γενικό διευθυντή των εργοστασίων Κρούπ, κύριον Μπέρολντ Μπάιτς

ΜΑΝΙΩΛΗΣ φωτογράφος ό Κρούπ, διαθέτει, φυσικά, όλα τα σύγχρονα μέσα για τό «χόμπυ» του.

Η Σιωπή της Λαίδης Άννας

Ένα μικρό παράξενο διήγημα

του Η. Η. ΜΥΝΡΟ («ΣΑΚΙ»)

να, αναγκάστηκε να κάνει άλλη μιá απόπειρα. —Εκείνο που ελπα στο τραπέζι τό μεσημέρι ήταν τελείως άκαδημαϊκό, της άνάγγελε. Έσθ φαίνεται να τού έδωσες, ως μη όφειλε, προσωπική σημασία.

Η λαίδη Άννα κράτησε τον άμυντικό προμαχώνα της σιωπής. Ο πετρίτης συμπλήρωνε νοθρά τα κενά με μιá τρύλλια από την «Ιφιγένεια έν Ταύροις». Ο Έγκμπερτ τό άναγνώρισε άμέσως, γιατί ήταν ό μοναδικός σκοπός που σφύριζε ό πετρίτης, και, άλλωστε, τό πουλί είχε φτάσει στό σπίτι τους με τη φήμη ότι είχε την ικανότητα να κελαιδάη αυτό τό σκοπό. Ο Έγκμπερτ και ή λαίδη Άννα θά προτιμούσαν κάτι από τόν «Ταξιδιωτικό της Σωματοφυλακής», την άγαπημένη τους όπερα. Στα καλλιτεχνικά ζητήματα είχαν μιá ταυτότητα γνώστων. Τους άρεσε τό καθαρό και σαφές στην τέχνη, π.χ. ένας πίνακας που θά διηγόταν από μόνος την ιστορία του, με μιá γενναία βοήθεια από τόν τίτλο του. Ένα πολεμικό άτι, δίχως καθάλλοση, με τιά χάμουρα σε προφανή άκαταστασία, που περπατάει μέσα σε μιάν αλλή γεμάτη από κάτωθους, μισολιπόθυμες γυναίκες και μιá ταμειόστα στο κέντρο: «Άσχημα νέα», έφερνε στη σκέψη τους τη σαφή εικόνα κάποιας στρατιωτικής συμφοράς. Καταλάβαιναν τό θαύτερο νόημά του και ήτανε σε θέση να τό εξηγήσουν και στους φίλους που διέθεταν άμβλύτερη αντίληψη.

Για τό σπάση τόν πάγο που ήταν ένδεχόμενο να πλέη άκόμη στην έπιφάνεια, της έκαμε μιá παρατήρηση σχετικά με κάποιο άσαφές θρησκευτικό φώς. Ο Έγκμπερτ και ή λαίδη Άννα ήταν καθιερωμένοι να κάνουν αυτή την παρατήρηση, μεταξύ 4.30 και 6 τιά χειμωνιάτικα ή τιά φθινοπωρινά βράδια. Αποτελούσε ένα κομμάτι της συζήτησης τους ζωής. Άλλά καθώς δεν ύπήρχε παραδεχόμενη άπάντηση στο πρόβλημα αυτό, ή λαίδη Άννα δεν αποκρίθηκε.

Ο δόν Ταρκούνιο ήταν τετρωμένος του μάκρους πάνω στο περσικό χαλί, πλάι στο τζάκι, καθολακλήρια άδιάφορος για την πιθανή άσχημη διάθεση της λαίδης Άννας.

Ο Έγκμπερτ σερβιρίστηκε μόνος του λίγο τσάι. Καθώς δεν ύπήρχε κανένα σημάδι ότι θά σπάση ή σιωπή από πρωτοβουλία της λαίδης Άν-

νης συνεχίζονταν. Κατά κανόνα, ή δυσαρέσκεια της λαίδης Άννας, έπειτα από τέσσερα λεπτά προεισαγωγικής μουγγαμάρας, γινόταν έν-αρθρη και μάλιστα άξιοσημείωτα ένφραδής.

—Δέ νομίζεις πώς είμαστε μάλλον άνόητοι; εί-πε χαρούμενα ό Έγκμπερτ.

Η λαίδη Άννα, έστω κι άν σκεφτόταν τό έ-διο, δεν τό όμολόγησε.

—Μπορώ να πω ότι τό λάθος, έν μέρει, είναι δικό μου, συνέχισε ό Έγκμπερτ και ή ένδιμία του έξατιμζόταν. Στο κάτω-κάτω, άνθρωπος εί-μαι κ' έγώ, τό ξέρεις. Φαίνεται να ξεχνάς ότι είμαι μονάχα άνθρωπος.

Έπέμενε σ' αυτό τό σημείο, λές και είχαν προκύψει άβάσιμες ύποψίες ότι ήταν πλασμένος Σάτυρος, με τραγήςεις προεκτάσεις από κεί που σταματούσε τό ανθρώπινο σώμα του.

Ο πετρίτης επανέλαβε τό σκοπό της «Ιφιγένειας έν Ταύροις». Ο Έγκμπερτ άρχισε να νιώ-θη βαρεία. Η λαίδη Άννα δεν είχε άγγίξει ού-τε τό τσάι της. Ίσως δεν αισθανόταν καλά. Άλ-

λά όποτε ή λαίδη Άννα ήταν άδιάθετη, δεν έμε-νε, βέβαια, και σιωπηλή. «Κανείς δεν φαντάζεται τί ύποφέρω άπ' τη δυσειπρία μου», ήταν μιá από τις άγαπημένες της άνακρινούσεις. Φυσικά, ή έλλειψη αυτής της φαντασίας προερχόταν άποκλει-στικά από την ανεπάφκεια των πληροφοριών που μπορούσε να δώσει εκείνη. Οι γνώσεις της πάνω στο θέμα ήταν άριστες να γεμίσουν όλόκληρη μονογραφία.

Σίγουρα ή λαίδη Άννα δέ μπορεί να ήταν ά-διάθετη.

Ο Έγκμπερτ άρχισε να σκέπτεται πώς ή συμπεριφορά της άπέναντί του ήταν παράλογη. Καί, φυσικά, άρχισε να κάνει παραχωρήσεις.

—Μπορώ να πω, παρατήρησε, πάνοντας όσο τόσο εύδωκεια να τού χαρίση ό δόν Ταρκούνιο στο χαλάκι μπροστά στο τζάκι. Ίσως τό φταίξι-μο είναι δικό μου. Πάντως, είμαι πρόθυμος, άν αυτό θά άποκαταστή την έντυχία μας, να σου ύποσχεθώ να γίω πιά φρόνιμος.

Άπόρησε άόριστα μέσα του, πώς ήταν δυνατό να συμβή αυτό. Τώρα που ήτανε πιά μεσόκοπος, οι πειρασμοί τον κυριεύανε έτσι σάν έρεση πειραματική δίχως έπιμονή και διάκριση.

Άλλά ή λαίδη Άννα δεν έδειξε κανένα ση-μάδι πώς της έκανε έντύπωση.

Ο Έγκμπερτ την κοίταξε νευριασμένος πίσω απ' τα γυαλιά του. Να νικήθι σε κανα μασί της, δεν ήτανε καινούργιο γι' αυτόν. Άλλά να νικήθι σ' ένα σέκτο μολόγο, ήτανε άπόλυτα ταπεινωτικό νεωτερισμός.

—Πάω να ντυθώ για τό τραπέζι, της άνάγγει-λε σ' ένα τόνο που σόόπευε να κρύβη κάποια σκιά άσχηρότητας.

Στην πόρτα, όμως, μιá τελευταία είσβολή ά-δυναμίας τόν άνάγκασε να κάνει άλλη μιá προσ-πάθεια.

—Μά δεν είμαστε όλωσδιόλου άνόητοι;

«Ανόητες, σκέφτηκε και ό δόν Ταρκούνιο κα-θώς ή πόρτα έκλεισε πίσω από την πλάτη του Έγκμπερτ. Έπειτα σηκώθηκε στα βελουδένια του πό-δια και πήδηξε στο ράφι της βιβλιοθήκης, άκρι-βώς κάτω από τό κλουβί του πετρίτη. Ο πετρί-της, που ός τότε φανταζόταν τον έναντί του κάτι σαν τύραννο, ξάφνου ξάρωσε στο ένα τρίτο του όγκου του. Έπειτα άρχισε να φτεροκοπά άτελ-πισμένα και να στριγγλίζει με σπαραγμό. Είχε στοιχίσει είκοσι επτά σελλίνα, χωρίς τό κλουβί, αλλά ή λαίδη Άννα δεν έκαμε καμιά κίνηση να επέμβη. Έδώ και δύο ώρες ήτανε πεδαιμένη.

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ και αν είναι το καθεστώς, ένα χιονισμένο μόνιππο θα ξυπνήει πάντα στην ψυχή μας τη νοσταλγία για τα «καλά παλιά χρόνια».

Λευκὲς ἐπισκέψεις

Τὰ τελευταία χρόνια ὁ χειμώνας μᾶς συνήθισε νὰ μᾶς στέλνῃ τοὺς προπομποὺς του νωρίς —προτοῦ καλὰ - καλὰ πέσοῦν τὰ στερνὰ φύλλα τοῦ φθινοπώρου. Τὰ πρώιμα χιόνια σκέπασαν κιόλας τὰ υψηλότερα σημεῖα ὅλης τῆς Εὐρώπης, φθάσαν καὶ ὡς τὸ δικό μας Ὀλυμπο. Στὶς θόρειες μάλιστα χώρες τὸ λευκὸ πέπλο τῆς ἀγνῆς Νύμφης, κάλυψε καὶ τὰ πεδινά. Στὴν Πολωνία τὸ «ἔστρωσε» γιὰ τὰ καλὰ, καὶ τὸ ὕψος του ξεπέρασε κιόλας τοὺς εἰκοσι πόντους. Δικαιολογημένα οἱ κάτοικοι τῶν βορινῶν χωρῶν χαιρετίζουν κάθε χρόνο τὴν ἔλευσὴ τους, γιατί, ἐκτός ἀπὸ τὴν «αἰσθητικὴ ἀπόλαυση», τὰ πρώτα χιόνια θάζουν τέρμα στὴν περίοδο τῶν θροχῶν καὶ τοὺς ἀπαλλάσσουν ἀπὸ τὴν ὑγρασία, τὴ λάσπη καὶ τὰ... συνάχια.

ΑΛΛΑ καὶ ὅλα τὰ «σύγχρονα» καὶ τελείως «πρακτικὰ» κατασκευάσματα τῶν ἀνθρώπων ἐξαγνίζονται ἀπὸ τὴ μαγεία τῆς Νύμφης τοῦ Βορρά.

ΜΗΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ ΜΙΑΝ ΠΡΟΠΟΣΗ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΘΗΤΕ;

Συμβουλὲς τοῦ Ρ. ΛΩΡΕΝΣ
πρὸς τοὺς «τραπεζορῆτορες»

Σὲ τρία σπουδαιότατα λάθη ὑποπίπτουν συνήθως ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν μιά πρόποση ἢ γενικὰ νὰ μιλήσουν σ' ἕνα τραπέζι: 1) Εἶναι ἀπροετοίμαστοι καὶ χάνουν τὰ λόγια τους ἢ ντρέπονται νὰ μιλήσουν. 2) Ἔχουν ἐτοιμάσει ἕνα λόγο μισῆς ὥρας, ἐνῶ πρόκειται νὰ μιλήσουν 5 λεπτά. 3) Δὲν ἔχουν τὸ αἰσθημα τοῦ εἰδικοῦ κοινοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνονται.

Φυσικὰ, ἐπειδὴ ὁ ρήτορας ἀπευθύνεται σὲ ὁμοτράπεζους, εἶναι φυσικὸ νὰ περιμένῃ κάποια ἀνοχή ἐκ μέρους τῶν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει καὶ νὰ τοὺς τυραννίσῃ.

Μεγάλος τύραννος στὰ γεύματα —καὶ στὶς συγκεντρώσεις γενικὰ— εἶναι ὁ αὐτοχειροτονούμενος γελωτοποιός, ὁ ἄνθρωπος ποὺ θεωρεῖ ὑποχρέωσή του νὰ λήῃ διαρκῶς κάτι ποὺ νομίζει ἀστεῖο, καὶ πολλὰς φορὲς μάλιστα καὶ νὰ τὸ προαναγγέλλῃ:

—Καὶ τώρα, ἀκούστε κάτι ποὺ θὰ σᾶς κἀν νὰ πεθάνετε στὰ γέλια!

Καὶ οἱ ἀκροαταὶ πεθαίνουν πράγματι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τὴν πλῆξη...

Τὸ χιούμορ πρέπει νὰ ἔχῃ κάποιο στοιχεῖο αἰφνιδιασμοῦ καὶ νὰ προκύπτῃ ἀπ' τὸ συζητούμενο θέμα —ὄχι νὰ παρουσιάζεται ξεκρέμαστο κ' ἐπείτα ἀπὸ προαγγελία. Συχνὰ λέμε γιὰ κάποιον κωμικὸ ἡθοποιὸ ὅτι «τὸ ἔχει στὸ αἷμα του», εἶναι γεννημένος κωμικός.

Στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι ὁμοῦς ἔτσι. Τὰ ἀστεία αὐτὰ, ποὺ φαίνονται τόσο ξαφνικά, τόσο αὐθόρμητα, ἔχουν ἐπαναληφθῇ ἑκατὸς φορὲς, ἀλλὰ ἡ τεχνικὴ κ' ἡ αἴσθησις τῆς κατάλληλης στιγμῆς εἶναι ποὺ τὰ κάνουν νὰ φαίνωνται αὐθόρμητα.

Εἶναι προτιμότερο νὰ ξοδέψῃ κανεὶς μιά ὥρα ἐπαναλαμβάνοντας μὴ ὀμιλία πέντε λεπτῶν, παρὰ νὰ λήῃ ἀνοησίες ἐπὶ μιά ὥρα.

Μιά ἄλλη καλὴ τακτικὴ εἶναι νὰ μαζεύῃ κανεὶς ἔξυπνα ἀνέκδοτα καὶ φράσεις, ὅπως οἱ μαθηταὶ μαθεύουν γραμματόσημα. Δὲν εἶναι ντροπὴ νὰ κάνετε συλλογὴ τέτοιων ἀνεκδότων, ἀφοῦ τὸ ἔκανε ὁ ἴδιος ὁ Σαίξπηρ...

Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ συλλέγετε διασκεδαστικούς ὁρισμούς, καὶ μὲ λίγη ἐξάσκηση μπορεῖτε νὰ μάθετε νὰ ἐφευρίσκετε καὶ δικούς σας, πρωτότυπους. Λ.χ.:

Ἐμπειρογνώμων εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ μπορεῖ νὰ πᾶρῃ κάτι ποὺ γνωρίζετε ἤδη καὶ νὰ τὸ κἀν νὰ φαίνεται συγκεκριμένο. Ἡ:

Διπλωματία εἶναι ἡ τέχνη τοῦ νὰ λέτε «Τί ὠραῖο σκυλάκι!» γιὰ νὰ βρῆτε καιρὸ νὰ πᾶτετε ἕνα μπατούνη.

Ἐνὰ ἀπ' τὰ χειρότερα σφάλματα τῶν ὀμιλητῶν εἶναι πὼς φέρνουν σὲ ἀμηχανία τοὺς ἀκροατὰς τῶν, μεταδιβάζοντάς τους τὴν ἐλλειψὴ αὐτοπεποιθήσεώς τους.

Τὰ ἀκροατήρια ἀκούνε σὰν ἄτομα, μὰ ἀντιδρῶν σὰν μᾶζα. Δὲν τοὺς ἀρέσει νὰ βλέπουν ἕναν ὀμιλητὴ ποὺ εἶναι τρομοκρατημένος τοπεποίηση, ἔστω κι ἂν δὲν εἴσθε.

—Αὐτὰ εἶναι πολὺ ὠραία, θὰ πῆτε, ἀλλὰ πὼς μπορεῖ κανεὶς νὰ φαίνεται ἥρεμος ὅταν δὲν εἶναι;

Κι ὁμῶς, μ π ο ρ ε ῖ! Θὰ σᾶς τὸ βεβαιώσῃ αὐτὸ κάθε ἡθοποιός. Εἶναι ζήτημα ἐξασκήσεως.

Ὁ νευρικός ρήτορας κοινοῖτα διαρκῶς, πιάνει διάφορα ἀντικείμενα καὶ τὰ ἀφήνει, βάζει τὰ χέρια στὶς τσέπες του καὶ τὰ ξαναβάζει, στέκεται πότε στὸ ἕνα πόδι καὶ πότε στὸ ἄλλο, καὶ γενικὰ διαφημίζει ὅσο μπορεῖ τὴν ψυχικὴ του κατάσταση.

Κατανικήστε το πρώτα αὐτὸ. Σταθῆτε ἥρεμος, σὲ ἀνετη στάση. Δοκιμάστε τὴν μπροστὰ σ' ἕναν καθρέφτη, λέγοντας μερικὲς ἐναρκτηριεὲς φράσεις, γιὰ νὰ δημιουργήσετε τὴν κατάλληλὴ ἀτμόσφαιρα.

Ὅταν μάθετε νὰ στέκεστε, μάθετε τὴ μισὴ τέχνη τοῦ ρήτορος. Ἐνας ἄλλος σοβαρὸς ἐχθρὸς του εἶναι ὁ πειρασμὸς νὰ ἐκφωνήσῃ τὸ λόγο του μὲ τὴ μικρότερη δυνατὴ φωνητικὴ διακύμανση, μὲ μονότονο κι ἀνιάρτ τρόπο.

Νὰ σκέπτεστε τὴ φωνὴ σας σὰν κάτι ποὺ ἔχει καμπύλες. Καὶ νὰ σταματᾶτε πότε - πότε, γιὰ νὰ ἐπιτρέπετε στοὺς ἀκροατὰς σας νὰ χωνέψουν ἐκεῖνο ποὺ εἶπατε.

Οἱ νευρικοὶ ὀμιληταὶ φοβοῦνται συνήθως νὰ σταματήσουν, γιὰ νὰ μὴ νομίσῃ τὸ ἀκροατήριό πὼς ἔχασαν τὰ λόγια τους. Ἀλλ' ἂν ἔχετε ἥρεμο ὕφος κατὰ τὴ διάρκειά τῆς διακοπῆς, ὄχι μόνο κανεὶς δὲν θὰ τὸ νομίσῃ αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ θὰ μπορέσετε νὰ θυμηθῆτε ἕνα σωρὸ στοιχεῖα γιὰ νὰ συνεχίσετε πρὸς εὐκολα.

Ὁ ὀμιλητὴς ποὺ ἀρχίζει τὸ λόγο του μὲ τὴ φράση: «Δὲν εἰμαι καμωμένος γιὰ νὰ ἐκφωνῶ λόγους», λέει ἀνοησίες. Ὁ λόγος εἶναι ἡ συνθεστέρα ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅλοι μᾶς μιλάμε λίγο-πολύ μπροστὰ σὲ κόσμον ὅλη τὴν ἡμέρα.

Μὲ λίγα λόγια, ἴδου τί πρέπει νὰ κάνετε γιὰ νὰ πετύχετε ὡς ρήτορας τοῦ τραπέζιου: Προετοιμαστῆτε καλὰ. Σταθῆτε ἥρεμος καὶ μὲ ἀνεση. Μιλήστε ὅσο μπορεῖτε πρὸς μουσικὰ, μὲ ἡχητικὲς «καμπύλες». Μὴν ἀρχίζετε ζητώντας συγγνώμην γιὰ ἐλαττώματά σας ποὺ δὲν φάνηκαν ἀκόμα. Δεῖξτε αὐτοπεποίθηση, ἀκόμα κι ἂν φοβάστε μέχρι θανάτου!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Στὰ τριάντα ἕνα τοῦ χρόνια, ὁ Μάρλον Μπράντο, ἕνας κοντός, καστανὸς ἄντρας μὲ γκρίζα μάτια καὶ ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ταλέντα ποὺ γνώρισε ὁ κόσμος τοῦ κινηματογράφου, δὲν ξέρεῖ ποῦ νὰ στραφῇ. Πέρασε, δέβαια, ὁ καιρὸς ποὺ ἔφτυνε τὴν «καλημέρα» του καὶ δημιουργοῦσε ἐχθροὺς ὅπου κι ἂν πήγαινε, μὲ τὸ ἐπιθετικὸ του ὕφος καὶ τὸ αἰσχροῦ του λεξιλόγιο. Μετὰ τὴν ψυχανάλυση ποὺ ἔκανε, μετὰ τὸν ἀρραβῶνα του —ἔστω κι ἂν δὲν κατέληξε σὲ γάμο— μὲ τὴν Ζοζάννα Μπερανζέ, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Τζαίμς Ντὴν, ποὺ ἐσθῆσε πρόωρα ἀπὸ τὸν ὀρίζοντά του τὸν μόνον ἀντίπαλο ποὺ θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ φοβηθῇ, ὁ Μπράντο φαίνεται νὰ ἄλλοδαί. Πρὸς τὸ καλύτερο, ἂν προτιμοῦμε τὴν εὐγένεια καὶ τὸ «καθῶς πρέπει» ἀπὸ τὴν ἀγρία πρωτοτυπία, πρὸς τὸ χειρότερο ἂν βρίσκουμε, μαζὶ μὲ τοὺς Ἀμερικανούς, ἐνοχλητικὸν τὸν καινούργιο Μπράντο ποὺ θυμίζει μεγαλοβιομήχανο ἢ χρηματιστὴ. Γκρίζο καπέλλο, γυριστὸ στὶς ἄκρες, ἀσφον, αὐστηρὴ γραβάτα, μαῦρα κοστούμια μὲ γκριζες ρίγες σὲ στύλ ἐγγλέζικο, ὁ Μπράντο παίρνει τώρα τὸ τσάι του στὶς πέντε τ' ἀπόγευμα καὶ δὲν παίζει τὰ «ντράμς» μὲ τὴν ἴδια μανία.

Βέβαια, τώρα οἱ δημοσιογράφοι τὸν συμπαθοῦν γιατί δὲν τοὺς ἀπαντᾷ μὲ γροθιές. Βέβαια, τώρα οἱ φωτογράφοι τὸν λατρεῦν γιὰ τὴν κλωσὰ τῆς φωτογραφικῆς τους μηχανῆς. Ὑπάρχουν ὁμοῦς ἄνθρωποι, παλιοὶ τοῦ φίλου, ποὺ θυμοῦνται μὲ νοσταλγία τὸν Μπράντο στὰ νεῖατά του. Τὸ ἔξαλλο ἐκεῖνο «παίδι-ζαρκάδι» μὲ τ' ἀγριεμένα μάτια, τ' ἀχτένιστα μαλλιά ποὺ γύριζε μὲ φανελλάκια καὶ «μπλοῦ-τζήνς» καὶ δὲν εἶχε ἕνα σμόκιν γιὰ τὶς ἐπίσημες περιστάσεις. Ἐκεῖνος ὁ Μπράντο εἶχε ἄλλη γοητεία, ὑποστηρίζουν. Ἦταν ἕνα φαινόμενο μέσα στὸ τυπικὸ Χόλλυγουντ ποὺ οἱ στάρ γίνονται στάρ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ θ' ἀρχίσουν νὰ φέρνῳνται σὰν στάρ. Μὲ τὶς πεινὲς τους καὶ τὸ αἰῶνιαν ἀνέκφραστο ἐπαγγελματικὸ τους χαμόγελο, μὲ τοὺς ὑγιεινοὺς τοὺς γάμους καὶ τὰ ξανθὰ τους μωρὰ ποὺ θυμίζουν ρεκλάμες σιμπικνωμένου γάλακτος.

Ὁ Μπράντο περιφρονοῦσε μιά τέττα ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς. Ζοῦσε σ' ἕνα μικρὸ διαμέρισμα, χωρὶς ζεστὸ νερὸ, μὲ τὰ «ντράμς» καὶ τὶς γάτες του, ρουφῶσε ἕνα ὠμὸ αὐγὸ κάθε πρωὶ γιὰτὶ βαριόταν νὰ ἐτοιμάσῃ ἕνα οὐσιαστικώτερο «μπρέκ-φαστ». Ἀγαποῦσε τοὺς γονεῖς του, τὶς δυὸ παντρεμένες του ἀδελφές ποὺ ζοῦσαν κι αὐτὲς σὲ ἀνάλογα μικρὰ διαμερίσματα καὶ ἐλάτρευε τ' ἀνηψάκια του στὰ ὁποῖα διάβαζε παραμύθια γιὰ νὰ κοιμηθοῦν.

Τὸ βράδυ, στὸ κατάμεστο θέατρο τοῦ Μπροντγουάι, γίνονταν ὁ Στάνλεϋ Κοβάλσκι στὸ «Λεωφορεῖο ὁ πόθος» καὶ οἱ γυναῖκες τῆς πλατείας περνοῦσαν ἐξαισιες ὥρες παρακολουτῶντας πὼς τὸ «κτηνὸς» ἐβίαζε τὰ ἐπὶ σκηνῆς θῆλα μὲ πρωτοφανὲς θράσος καὶ αὐτοπεποίθηση. «Ἀχ! Λέτε νᾶναι ἔτσι καὶ στὴν πραγματικότητα;» ρωτοῦσαν τὶς στήλες ἀλληλογραφίας τῶν κινηματογραφικῶν περιοδικῶν καὶ πρόσθεταν: «... ὄχι, δηλαδὴ πὼς τὸν χωνεύω...»

Γιατὶ ὁ Μπράντο ἦταν ἀχώνευτος καὶ ἀντιπαθητικὸς, γοητευτικὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκνευριστικὸς ὅσο ἔπαιρνε. Στὴν ὁδὸν. Στὴν πραγματικότητα

Ο ΜΠΡΑΝΤΟ

ποὺ ἔγινε ἄρνάκι...

«ΜΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΥΚΛΕΣ» ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΩΤΗ...ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΙΜΟΝΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΠΑΗ με τόν «παλιάνθρωπο» σ' ένα μιούζικ-χάλ, μιά και θά τής συστήση όλη τήν άμάρτωλή συντροφιά του. 'Αλλά οί καρύδες είναι ποτήρια και τό κοκτέιλ φαίνεται νά είναι πάρα πολύ δυνατό

ΑΥΤΗ ΟΜΩΣ Η «ΠΑΛΙΟΧΟΡΕΥΤΡΙΑ» ΤΙ ΖΗΤΑ; ΘΕΕ ΜΟΥ! ΘΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΗ ΟΛΟ ΤΟ ΕΡΓΟ...

Ο ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ

«Μάγκες και κουκλες»: ή νέα ταινία του. Γιά πρώτη φορά χαρεύει και τραγουδά

Όμως; Τί ήταν ο Μπράντο, τί είναι σήμερα και, ένα τρίτο ερώτημα: Γιατί; Γιατί κακομιλούσε, γιατί κακοτυνόταν, γιατί, με δυο λόγια, ήταν τόσο δυστυχισμένος;

Αν πιστέψουμε την ψυχανάλυση στην οποίαν κατέφυγε ο Μπράντο, και χάρις στην οποίαν ελπίζει πώς σήμερα είναι ένας φυσιολογικός άνθρωπος, ήρεμος κ' ευγενικός, τό άσπαρακτ ήριστο φέροίμο του μιά μόνο εξήγηση χωρεί: Ήταν άπροσαρμοστος, ήταν ύποχρεωμένος νά παίξη, στη ζωή και όχι μόνον επί σκηνής, έναν ρόλο που δέν ταίριαζε με την άληθινή του ιδιοσυγκρασία.

Γιατί ο Μπράντο ύποχρεώθηκε, από την εποχή που γνώρισε τόν θρίαμβο ως Κοβάλσκι, αλλά και νωρίτερα, από τότε που δούλευε στο περίφημο «Ακτορς Στούντιο» στην Νέα Υόρκη, νά κάνει πάντα τό ανθρώπινο κτήνος. Ή εμφάνισή του, τό κοντό, αλλά μυώδες και με γερές πλάτες σώμα του, τό περιεργο πρόσωπό του με την σπασμένη μύτη που θύμιζε πυγμάχο, ή άκαθόριστη όμιλία του στην οποίαν, με δυσκολία, ξεχώριζε κανείς τίς λέξεις έτσι καθώς τίς μπερδεύει την μία μετά την άλλη, όλα του τά στοιχεία σαν ήθοποιός, τόν έσπρωχναν στον τύπο του σκληρού άντρα. Ακόμη και στον «Ιούλιο Καίσαρα», σ' έναν ρόλο κλασικό στον όποιον απέδειξε πώς μπορεί ν' άπαγγείλη Σαίξπηρο σαν παλιός τρόφιμος του «Όλντ Βικ» και πάλι ο Μπράντο έδωσε έναν Βρούτο τελείως δικόν του. Μελαγχρινός και μισόγυμνος σαν σκλάβος της Νουμηδίας, ο καινούργιος αυτός Βρούτος ήταν στο έργο ένα είδος «μπράβου» που θά είχε φέρει από την Αφρική ο Καίσαρ και όχι ευγενής Ρωμαίος στρατηγός.

Κι όλη αυτή ή σκληράδα νά εκφράζεται με ταλέντο που άγγιζε τά όρια της μεγαλοφυΐας, από ένα παιδί που άγαπούσε τ' άνηψάκια του, τά ζώα, τόν καθαρό άέρα και που ή εύαισθησία του ήταν τόση, ώστε αν κανείς μπροστά του έλεγε κάτι φανερά άδικο, έχανε τή μιλιά του για μισή ώρα από την ταραχή!

Ήταν φυσικό νά μην έχη πιά λογικές αντιδράσεις, ήταν φυσικό νά κάνει τόν «έξαντρίκ».

Μιά μέρα, ένωχλημένος από τά άδιάκριτα δλέμματα των ξένων σ' ένα εστιατόριο, ο Μπράντο άρπαξε τά δοχεία του άλατιού και του πιπεριού και, δάζοντάς τα στα μάτια του σαν κυάλια, άνταπέδωσε τά δλέμματα στους άναιδείς.

Ένα βράδυ επρόκειτο νά βγή με την προκλητική Ρίτα Μορένο που ντύθηκε, για την περίπτωση, με τολμηρό βραδινό φόρεμα όλο στράς και κοσμήματα. Ο Μπράντο εμφάνισθηκε πλάι της με δερμάτινο κοντό σακκάκι μοτοσυκλέτας.

Όταν ένας ρεπόρτερ στη Ρώμη τόν ρώτησε πώς προτιμά νά κάνει μπάνιο, απάντησε: «Φτύνω στον άέρα και στέκομαι από κάτω σαν ντούς!»

Στό τηλέφωνο, όταν τόν ζητούν, άπαντά με φιλή γυναικεία φωνή και λέει πώς είναι ή καμαριέρα.

Ακόμη του άρέσει νά ζωγραφίζει μουστάκια στα άγάλματα των πάγκων.

Και οί «ιδιοτροπίες» του δέν έχουν τέλος...

Στή δουλειά του όμως κανείς δέν τόν φτάνει.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

ΠΡΟΒΑΤΑ ΑΠΟΛΛΟΤΑ είναι και ο Φράνκ Σινάτρα με την Βίβιαν Μπλάιν. Ο Στρατός Σωτηρίας, με την έξαιρετικά χαριτωμένη αντιπρόσωπό του, Τζην Σίμονς, αναλαμβάνει νά σώση τίς χαμένες ψυχές.

«ΓΙΑ ΑΚΟΥΣΕ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ, ΚΥΡΑ ΜΟΥ! ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ!»

Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΤΟΥΣ ΩΡΚΙΣΤΗΚΕ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΗ ΕΝΑΝ ΛΕΥΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΑΝΕ. ΤΩΡΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΗ Η «ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ» —ΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ, ΟΜΩΣ, ΑΓΡΥΠΝΟΥΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ στην Έλλάδα και το «Στέρν» στη Γερμανία δημοσιεύουν κατ' αποκλειστικότητα σε όλο τον κόσμο το εξαιρετικά ενδιαφέρον ρεπορτάζ του Ρόλφ Γκιλχάουζεν από την τελευταία έρευνά του στην Κένυα, τη χώρα που επί χρόνια και χρόνια συγκλόνισε ή φανατικά επίμονη ανταρσία των Μάου — Μάου.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ

Το έμβλημα των "Αγγλων έκπολιτιστών στην χώρα των Μάου-Μάου

Το «κράτος του νόμου και της τάξεως» έπεσέλη επιτέλους στην Κένυα, δηλαδή, το αγγλικό κράτος του νόμου όπως το αντιλαμβάνονται οι "Αγγλοι και τα συμφέροντά τους, και όπως το εφαρμόζει ο δικός τους ο νόμος, με τα συρματοπλέγματα, τις αγχόνες, τους διαγωγμούς, και τις μαστιγώσεις. "Επειτα από πολύχρονους αγώνες, ή περήφανη φυλή των Κικουγιού υπέκυψε στα άνωτερα μέσα των «πολιτισμένων» λευκών κυρίων, που τώρα τους έτοιμάζουν, στο πονηρό μαγειρείο του υπουργείου 'Αποικιών, και το σχετικό καταπότη της «αυτιονομίας» και του «συντάγματος». Στο μεταξύ ο «νόμος και η τάξη» είναι υποχρεωμένοι να κρατάνε φυλακισμένους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης 50.000 κατοίκους, γεγονός που άπορροφά το 1/10 του ετήσιου προϋπολογισμού.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΗΜΟ: ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ...

Οι Κικούγιου νικήθηκαν στην Κένυα άλλ' ή φλόγα του άγώνα κρυφοκαίει

Η Κένυα είναι μια χώρα γεμάτη όμορφη και... συρματοπλέγματα. Πουθενά δεν βλέπεις κανείς τόσα συρματοπλέγματα όσα σ' αυτό τον τόπο. Όλοκληρη ή περιοχή ανάμεσα στην πρωτεύουσα Ναϊρόμπι και στο όρος Κένυα, το ιερό θουόν των Κικούγιου, είναι γεμάτη στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Σ' αυτό το μέρος λυσσομανούσε μέχρις εδώ και λίγον καιρό ο ανταρτοπόλεμος των Μάου-Μάου, των πολεμικών αυτών λύκων της Άφρικής, που το αίματηρό τους άμδκ θύθισε σδόν τρόμο την άγγλική άποικία. Τώρα, ο άγώνας τέλειωσε. Οι περισσότεροι Μάου - Μάου, όσοι δεν σκοτώθηκαν, αλχμαλωτίστηκαν και θρίσκονται υπό άυστηρή φρούρηση πίσω από συρματοπλέγματα στα άγγλικά στρατόπεδα. Ο άρχηγός τους Γίμο Κενυάτα καταδικάσθηκε, έπειδή δεν μπόρεσε ν' άποδευχθή ή άυτοουργία του σέ κανένα έγκλημα, σέ έπτά έτών φυλάκιση, και μόνον μια φούχτα από όπαδούς του εξακολουθούσε νά πλανιέται στα παρθένα δάση που θρίσκονται στους πρόποδες του όρους Κένυα, υπό την ήγείσα του Ντεντάν Κιμάτι, του τελευταίου τους διοικητού, που άποκαλούσε υπερήφανα τον έαυτό του «στρατάρχη Ρωσία». Ο Κιμάτι είχε σχεδόν παραφρονήσει έξ αίτίας της άποτυχίας του ιερού άπελευθερωτικού πολέμου. Γύριζε αδιάκοπα μέσα στο δάσος και κατηγορούσε τά δένδρα ως υπέυθυνα γιά την ήττα. Μιά μέρα, μια περίπολος των Άσκάρι, άπ' αυτές που κάνουν επιδρομές στην ύπαιθρο, τον έπιασε κι αυτόν.

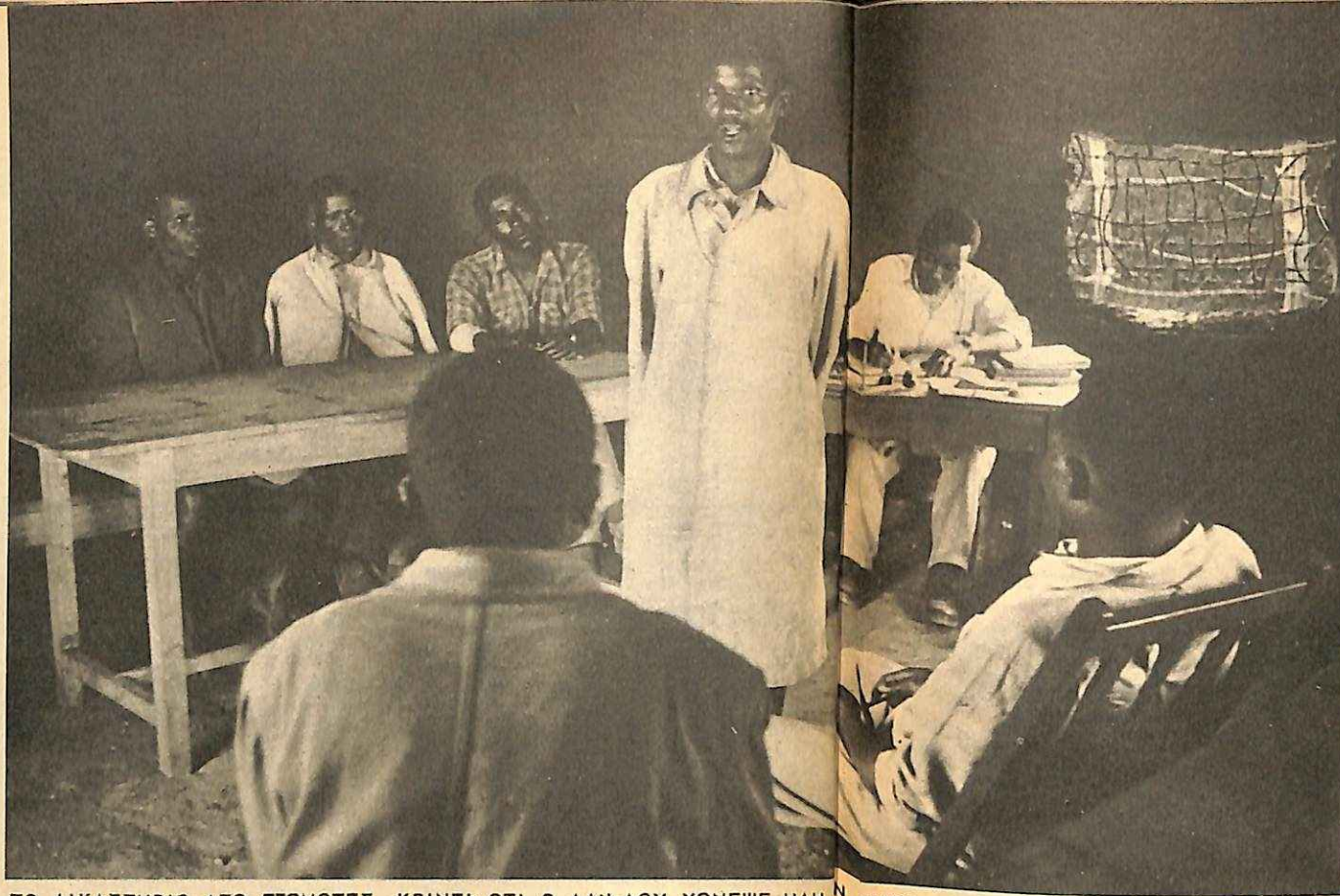
Οι Άγγλοι κέρδισαν τη μάχη της ζούγκλας εναντίον των Μάου-Μάου, αλλά το πρόβλημα εξακολουθεί νά ύφίσταται. Πάνω από χίλιοι Μάου - Μάου κρεμάστηκαν έπειτα από συνοπτικές δίκες.

Άλλοι 40.000 κατηγορούμενοι, ύποπτοι γιά συνεργασία με τους Μάου - Μάου, έχουν κλειστή στα στρατόπεδα της Βορείου Κένυας. Τον έλάχιστο έλεύθερο καιρό τους στα στρατόπεδα, οι Μάου - Μάου τον περνούν χορεύοντας. Ένας άγαπημένος χορός τους είναι ο «χορός του πύθωνος», που μιμείται τις ρυθμικές κινήσεις του μεγαλυτέρου αυτού φιδιού της Άφρικής, που έχει τόσο δύναμη, ώστε μπορεί νά πνίξη με την περίπτυξή του ανθρώπους και ζώα. Άραγε πρόκειται γιά άθωο παιχνίδι, ή γιά επικίνδυνο σύμβολο; Ένα μακάθριο συναίσθημα πιάνει την ψυχή εκείνου που τους βλέπει νά χορεύουν: Έδώ και λίγον καιρό, όλοι αυτοί οι μαύροι τραγουδούσαν, γεμάτοι μένος, στο σκοπό του άγγλικού έθνικού ύμνου, το θούριο «Είθε νά νικήση ο Κενυάτα!»

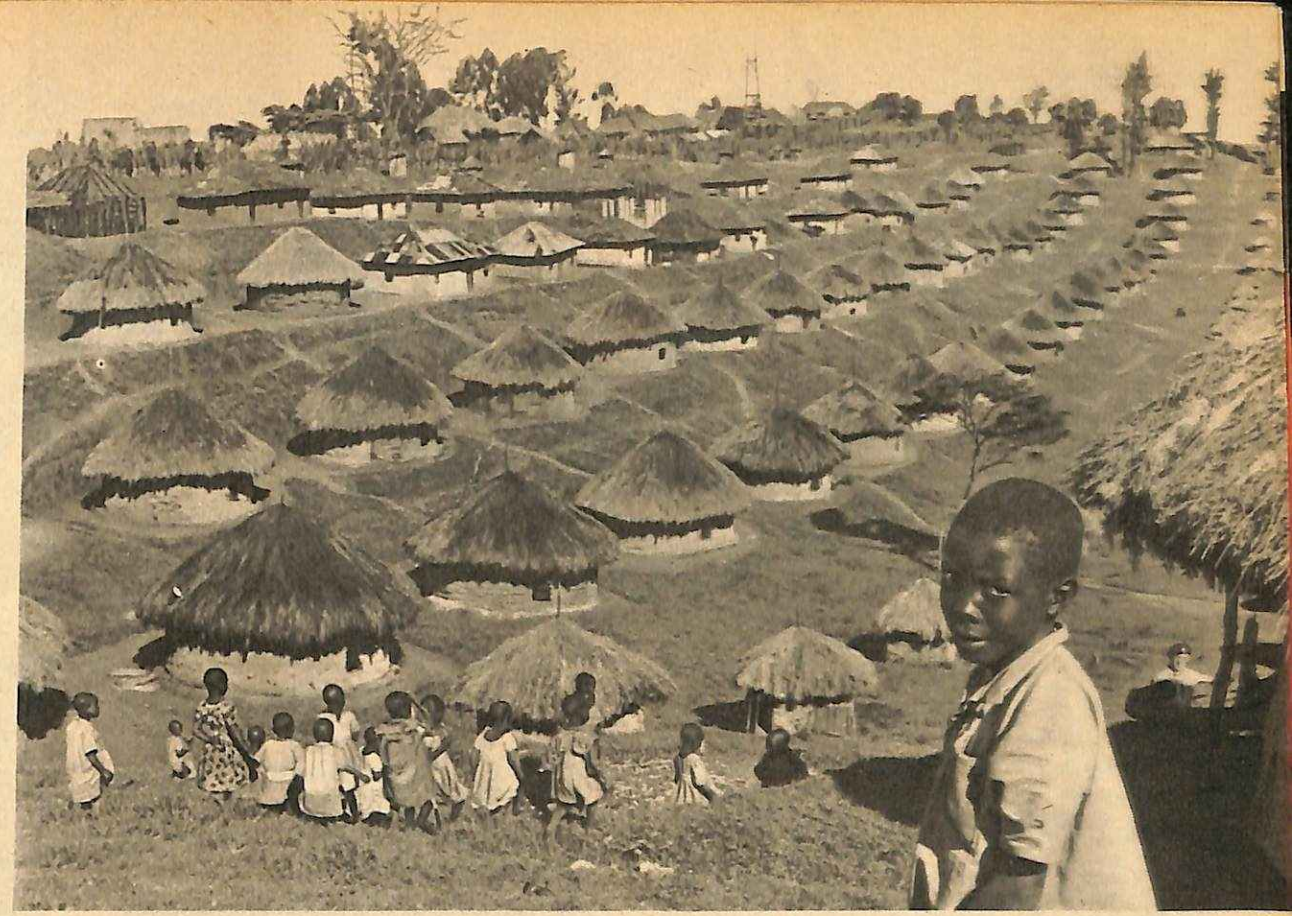
Αυτή είναι ή ζωή των Μάου - Μάου που κρατούνται στα στρατόπεδα. Άλλά ο άποικιακός τρόπος μεταχειρίσεως έχει πιά ξεπερασθή. Οι Άγγλοι καταλαβαίνουν πώς δεν μπορούν νά διατηρήσουν το παλιό φεουδαρχικό καθεστώς και πώς στην Άφρική έχει άρχισεί μια καινούργια εποχή. Βέβαια, εξακολουθούν νά άποδλέπουν στην έκμετάλλευση των ίθαγενών, αλλά προσπαθούν νά καμουφλάρουν αυτό το σκοπό τους με έπιφάσεις «δημοκρατικότητας» και προσποιούμενοι ότι συμβάλλουν στην πολιτική χειραφέτηση των μαύρων.

Όμως ή προσπάθεια αυτή των Άγγλων προσκρούει σέ δυο μεγάλα έμπόδια. Το ένα συνίσταται στο γεγονός ότι οι μαύροι είναι δύσκολο νά ίδουν τους χθεσινούς σφαγείς και καταπιεστές των σάν εκπροσώπους της δημοκρατίας και της έλευθερίας. Το αίμα που έχυσαν οι Άγγλοι στην Κένυα, τά μαρτύρια στα όποια υπέβαλαν χιλιάδες Κικούγιου, δεν είναι πράγματα που ξεχνιούνται εύκολα, άν μάλιστα προστεθή και ή έμφυτη δυσπιστία των μαύρων πρds τους λευκούς. Το άλλο έμπόδιο έγκειται στην αντίδραση των 50.000 λευκών άποίκων της Κένυας. Οι άποικοι αυτοί δεν βλέπουν καθόλου με συμπάθεια κάθε κίνηση γιά —πραγματική ή έστω και φαινομενική— χειραφέτηση των μαύρων. Το άγγλικό ύπουργείο Άποικιών κατάρτισε ένα σχέδιο, που δίνει κάποια ίχνη άυτοδιοικήσεως στο μαύρο πληθυσμό της Κένυας. Άλλά ως τώρα οι λευκοί, που έπιμένουν στην αδιάλλακτη και όμη πολιτική των φυλετικών διακρίσεων, άρνούνται νά δεχτούν μια κυβέρνηση μικτή, με συμμετοχή των μαύρων, έστω κι άν αυτή ή συμμετοχή πρόκειται νά είναι καθαρά τυπική και καθόλου άνάλογη με την άριθμητική σύσταση του πληθυσμού της Κένυας.

Τήν άνοιξη του 1957, ο μαύρος πληθυσμός θά κληθή γιά πρώτη φορά στις κάλπες. Η έξουσία όμως θά παραμείνη στα χέρια των λευκών. Άραγε ή πολιτική εξέλιξη θά οδηγήση πάλι στην έκδήλωση ενός άκρατου άφρικανικού έθνικισμού, σάν κι αυτόν που δημιούργησε το κίνημα των Μάου - Μάου; Στο έρώτημα αυτό δεν μπορούν ν' άπαντήσουν παρά αυτοί οι μαύροι που άπολούνται τώρα σιγά-σιγά, έπειτα άπ' την κατάλληλη «κατήχηση», άπ' τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως της Κένυας. Μπορούν άραγε νά ξεχάσουν τον ιερό όρκο που έδωσαν, νά διώξουν άπ' την πατρίδα τους το λευκό άνθρωπο; Ο άφρικανικός πληθυσμός δεν κοιμάται. Κρύβει πάντα μέσα του την σπίθα μιάς ξαφνικής έκρήξεως, και δεν μπορεί νά ξεγελαστή με καμμία υπόσχεση του θρετανικού ύπουργείου Άποικιών...

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΠΟ ΕΞΩΜΟΤΕΣ, ΚΡΙΝΕΙ ΟΤΙ Ο ΛΑΪ-ΛΟΥ ΧΩΝΕΨΕ ΗΛΗΝΑ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΚΑΙ «ΑΠΟΤΟΞΙΝΩΘΗΚΕ»

ΜΟΝΟ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΑ ΕΡΗΜΑ ΧΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΟΥΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΟΙ «ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΙ». ΤΟΥΣ ΕΞΧΩΡΙΣΑΝΕ, ΚΑΠΟΥ ΧΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ, ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΟΥ ΛΑΜΟΥ, ΠΟΥ ΩΝΟΜΑΖΟΤΑΝ «ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ»

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΩΝ 715

Νουβέλλα του ΜΑΞ ΕΡΛΙΧ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Δεκέμβριος του 1945. Ο Φρέντ Έλκινς ταχυδρομικός υπάλληλος, επιφορτισμένος να συνοδεύει το ταχυδρομείο από τη Νέα Υόρκη στο Σαιντ Άλμπανς με το τρένο των 715, παίρνει τη μεγάλη απόφαση να κλείσει, για να οικονομήσει τα λεπτά που του χρειάζονται για να στείλει το φυσιολογικό παιδί του στο σανατόριο. Την 23η Δεκεμβρίου βάσει έφαρμολή το προμελετημένο από καιρό σχέδιό του. Αφαιρεί στην τύχη, από τους ταχυδρομικούς σάκκους που συνοδεύει, όλα γράμματα φαίνονται να περιέχουν χρήματα, γεμίζει ένα σακί και το πετάει απ' το παράθυρο του τρένου κοντά σ' ένα γεφύρι, με το σκοπό να πάει αργότερα να το πάρει. Όλα του έρχονται άναποδα. Δύο παιδιά, παίζοντας κοντά στο γεφύρι, βρίσκουν το σακί και το μεταφέρουν σε μια έρημη άποδο. Κανείς δεν βρίσκει το σακί. Ο Έλκινς έχει κλέψει άδικα. Πάνω στην άπελπισία του αυτοκτονεί. Δέκα χρόνια περνούν. Γκεμίζοντας την παλιά άποδο, εργάτες ανακαλύπτουν το σακί. Είδοποιούν την αστυνομία και ύστερ' από δέκα όλοκληρα χρόνια τα γράμματα αποστέλλονται στους παρρηλικούς. Ιανούιος του 1956. Στο Γκρήνβιου Πόιντ, έξω από τη Νέα Υόρκη, η Μάρθα Ράντκλφ ζή πανευτυχής με τον άντρα της τόν Τζώρτζ και τα δύο της παιδιά. Ο Τζώρτζ και η Μάρθα είναι 25 χρόνια παντρεμένοι και εξακολουθούν να είναι έρωτες ακόνη όπας την πρώτη μέρα τών γάμου τους. Κανένα σύννεφο δεν σκιάζει την ελτυχία τους ως τη μέρα που ο ταχυδρομικός διανομέας τους φέρνει ένα γράμμα.

3

Το πρώτο πράγμα που πρόσεξε μόλις ξεδίπλωσε το χαρτί ήταν πιά διέκδυνη στο έπαυω μέρος το χαρτιού: Ένατη Λεωφόρος, αριθμός 322, Νέα Υόρκη. Το γράμμα έλεγε: «Ράντκλφ,

Είπες πώς ο Μπίλ Λέντε σκότωσε τόν Σπίντελλ και ή κατάθεσή σου τόν έστειλε στη φυλακή. Τους γέλασες όλους, όχι όμως έμένα. Γιατί έγω ξέρω την αλήθεια. Σε είδα να σκοτώνεις τόν Σπίντελλ και να παίρνεις τα λεπτά.

Θέλω 25.000 δολάρια για να κρατήσω τόν στόμα μου κλειστό. Και τα θέλω μετρητά. Αν δεν τα έχω ως τόν έρχόμενο Σάββατο, θα πάω στην αστυνομία. Τό λέω και θα τό κάνω, Ράντκλφ. Την έπαθα μία φορά, δεν την ξαναπαθαίνα.

Ιερεμίας Κλαίου.

Η Μάρθα δεν ένοιωσε κανένα ιδιαίτερο συναίσθημα. Ούτε ξάφνιασμα, ούτε φόβο, τίποτε. Πάντως, όχι εκείνη τη στιγμή. Δίπλωσε τόν γράμμα με προσοχή και τό έβαλε στην τσέπη της. Ήξερε πώς ή έκφρασή της δεν είχε αλλάξει. Τό διάβασε στα πρόσωπα τού Τσάρλυ Μίνερ και τής Άννέτ.

Πρώτη μίλησε ή Άννέτ.

—Λοιπόν, μαμά; Από ποιόν είναι τόν γράμμα;

—Από κάποιον κ. Κλαίου, έναν παλιό συμμαθητή τού πατέρα σου. Θά έρχόταν απ' τόν Σικάγο στη Νέα Υόρκη για μία μέρα και ήθελε να συναντήσει τόν μπαμπά σου να φάνε έξω μαζί.

Τό ψέμα τής ήρθε εύκολα. Ήταν βεβαία πώς θα μπορούσε να σοφιστή κι άλλα πολλά, να σκα-

ρώση μία όλόκληρη ιστορία, αν ήταν ανάγκη.

—Η Άννέτ άπογοιτεύθηκε.

—Αυτό ήταν όλο; Είπε.

—Η Μάρθα είδε καθαρά πώς και ό Τσάρλυ ή-

ταν άπογοιτευμένος.

—Λυπούμαι που δεν ήταν κάτι πιο δραματικό,

είπε χαμογελώντας με άνεση, με φυσικότητα.

—Ο ταχυδρόμος άνασκήκωσε τους ώμους.

—Αυτά έχει ή ζωή, είπε φιλοσοφικά.

—Ένα άνεπαίσθητο χαμόγελο διαγράφηκε στα

χείλη του και πρόσθεσε:

—Αναρωτιέμαι αν αυτός ό κ. Κλαίου περιμένη

ακόμη στο έστιατόριο.

—Η Μάρθα τού χαμογέλασε. Τόν συμπαθούσε

και δεν ήθελε να τόν κακοκαρδίσει.

—Τσάρλυ, φαίνεται κουρασμένος. Να σου δώ-

σω κάτι να πιής; τόν ρώτησε.

—Ένα όροσιστικό θάταν πολύ εύπρόσδεκτο,

κυρία Ράντκλφ.

—Η Μάρθα πήγε στην κουζίνα. «Τα καταφέρνω

περίφημα», σκεπτότανε. «Θέέ μου, βοήθησέ με να

συνεχίσω έτσι. Δόσε μου δύναμη».

—Η Χίλντα έφτιανε μία σάλτσα. «Δέ βλέπει τί-

ποτε στο πρόσωπό μου», συλλογίστηκε ή Μάρθα.

«Δεν ξέρει. Κανείς δεν πρέπει να τό μάθη. Αυτό

είναι τόν σπουδαιότερο. Κανείς δεν πρέπει να μάθη

τίποτε».

Ξαναγύρισε με μία λεμονάδα και παρακολούθη-

σε με τό βλέμμα τόν Τσάρλυ να την κατεβάζη μο-

νορρούφι.

—Ευχαριστώ κυρία, είπε ό Τσάρλυ δίνοντας

πίσω τό ποτήρι.

—Παρακαλώ, άποκρίθηκε ή Μάρθα ήρεμα.

—Ο ταχυδρόμος έφυγε. Την ίδια στιγμή ένα

μικρό πράσινο αυτοκίνητο σταμάτησε στη γωνία

του άσφαλτοστρωμένου δρόμου. Η Μάρθα είδε τόν

του άσφαλτοστρωμένου δρόμου. Η Μάρθα είδε τόν

Ράφ να κουνά τόν χέρι του πίσω απ' τόν τιμόνι,

είδε τόν πλατύ χαμόγελό του, τό ξανθό του κεφάλι

επί τόν άντρας τής κόρης μου. Είναι καλό παιδί. Η

νη ό άντρας τής κόρης μου. Είναι καλό παιδί. Η

Άννέτ τόν άγαπά κ' έκείνος είναι ξετρελλαμένος

μαζί της. Θά την κάνω εύτυχισμένη».

—Μαμά, φεύγω, είπε ή Άννέτ.

—Στό καλό, παιδί μου. Καλή διασκέδαση.

—Φίλησε την κόρη της στό μάγουλο και τής θύ-

μισε πώς θα έθγαιναν μαζί τ' άπόγευμα για να

τακτοποιήσουν ένα σωρό δουλειές. Η τελευταία

πρόβα τού νυφικού φουστανιού έπρεπε όπωσδήποτε

να γίνη εκείνη τη μέρα.

—Όταν έμεινε μόνη, κάθισε στό ντιβάνι τής

τραπέζιας.

«Παράξενο», συλλογίζότανε. «Γιατί είμαι τόσο

ήρεμη; Πού είναι ή κρίση, που είναι ό πόνος; Δεν

θάπρεπε να κάνω κάτι; Νά τηλεφωνήσω στό γρα-

φείο; Νά πώ τόν Τζώρτζ για τόν γράμμα;

«Ιερεμίας Κλαίου, Ιερεμίας Κλαίου», έλεγε και

«Ιερεμίας Κλαίου, Ιερεμίας Κλαίου», έλεγε και

«Ιερεμίας Κλαίου, Ιερεμίας Κλαίου», έλεγε και

«Ιερεμίας Κλαίου, Ιερεμίας Κλαίου», έλεγε και

«Ιερεμίας Κλαίου, Ιερεμίας Κλαίου», έλεγε και

να μην ύπληρχε κανένα γράμμα, σά να μην ύπληρχε
στον κόσμο κάποιος που τόν λέγανε Ιερεμίας
Κλαίου.

«Ασφαλώς είναι ψέμα. Η ίσως μία άνόητη,
έξωφρενική φάρσα. Αυτός ό Κλαίου, όποιος κι αν
είναι, έγραφε στον Τζώρτζ. Τόν άντρα μου, τόν
Τζώρτζ».

—Ο Άрту Τζόνσον έφερε τόν χέρι του στό
κασκέτο του, μόλις την είδε. Ένα χαμόγελο άγα-
θό φώτισε τόν ήλιοκαμένο του πρόσωπο.

—Καλημέρα σας, κυρία, είπε.

Και δείχνοντας τόν τριαντάφυλλο:

—Πώς σας φαίνονται;

—Η Μάρθα κοίταξε τόν άνθισμένο θάμνο.

—Υπέροχα, Άрту.

—Ερίδια βλέπετε, μπόλικο λίπασμα, είπε

ό κηπουρός.

—Άς ελπίσωμε πώς δέ θα πάθουν καμμία

άρρώστια έφétος, παρατήρισε ή Μάρθα.

Κουβέντιασε με τόν Άрту για πράγματα τής

καθημερινής ζωής.

—Άрту, άκουσε τόν έαυτό της να λέη, δέ φυ-

τεύουμε λίγες μαργαρίτες αυτό τόν μήνα; Ίσως

και μερικά χρυσάνθεμα;

—Δεν είναι κακή ή ιδέα σας, κυρία. Θά

δείχνουν πολύ όμορφα στα χαμηλά παρτέρια.

—Η έκφρασή του δεν άλλαξε, σκέφτηκε ή

Μάρθα. «Δεν κατάλαβε τίποτε. Θεέ μου, σ' ευχα-

ριστώ. Ακόμη κι αν τόν γράμμα είναι μία φάρσα,

ή ένα ψέμα, πάλι δεν πρέπει κανείς να τό μάθη

ποτέ». Άξαφνα κόπηκε ή άναπνοή της. «Γιατί εί-

πα ακόμη κι αν είναι ένα ψέμα; Αφού είναι ψέ-

μα. Δεν μπορεί παρά να είναι ψέμα».

—Άκουσε τή φωνή τού Άрту να λέη:

—Τί έχει ό κύριος τώρα τελευταία; Έχει με-

ρες να κατεβή στον κήπο.

—Νομίζω πώς βαρύνεται τα λουλούδια, Άрту.

—Ο περιβολάρης κούνησε θλιμμένα τό κεφάλι:

—Κρίμα.

—Η Μάρθα συμφώνησε μαζί του και τόν άφησε

να συνεχίση τή δουλειά του. «Πρέπει να σκεφτώ»,

έλεγε κάθε τόσο στον έαυτό της. Βρήκε ένα βρα-

χάκι σ' ένα μικρό ξάγαντο που έβλεπε προς την

άκρογιαλιά και κάθισε. «Ο άέρας άνέμιζε τα μαλ-

λιά της και τα έφερε πάνω στο πρόσωπό της.

«Πρέπει να σκεφτώ, να σκεφτώ. Μεσ' στην τσέ-

πη μου είναι ένα γράμμα. Κι αυτό τό γράμμα λέ-

ει πώς ό άντρας μου είναι ένας κλέφτης, ένας δολο-

φόνος». Είχε την εντύπωση πώς στα βάθη τού

μυαλού της ήταν μία καταπακτή και πώς μέσα

στην καταπακτή αυτή φαντάσματα τρομακτικά

μούγγιζαν σείοντας άπειλητικά τις γροθιές τους.

Άπαίσια φαντάσματα τού παρελθόντος. Τής φα-

νότανε πώς ή ίδια ήταν καθισμένη πάνω στην πόρ-

τα αυτής της καταπακτής και προσπαθούσε, πιέ-

ζοντάς την άπεγνωσμένα μ' όλο της τό βρος, να

την κρατήσει κλειστή. «Δεν πρέπει να τ' άφήσω να

βγούν», σκέφτηκε πανικόβλητη, «θα με καταστρέ-

ψουν».

Και όμως, παρ' όλη την προσπάθειά της, ή

πόρτα άνοιξε λιγάκι. Μέσ' απ' τόν σκοτάδι ξεπήδη-

σε μία άνάμνηση, μία εικόνα: «Η αίθουσα τού δι-

καστηρίου, πριν από δέκα χρόνια. Είχε έναν μι-

κρόσωμο άντρα με πρόσωπο κάτασπρο σαν πανί,

τόν Λέντε, να φωνάζει απ' τόν δώδλιο τού κατηγο-

ρουμένου: «Είμαι άθώος! Τ' όρκίζομαι, και να

παρακαλή να τού χαρίσουν τή ζωή. Είθε τή γυναι-

κα του, μ' ένα μωρό στην αγκαλιά, να λήη
κλαίοντας: «Δεν σκότωσε ό άντρας μου». Και τόν
Τζώρτζ να γυρίζει άλλο τό μάτια και να ψιθυρί-
ζη: «Τόν είδα».

—Άκουσε μία κραυγή άγώνιας και κατάλαβε
άξαφνα, πώς ή τρομερή αυτή κραυγή είχε βγή από
τά δικά της χείλη. «Έλεγε και ξανάλεγε δυνατά τις
λέξεις: «Δεν είναι δυνατόν! Δεν είναι δυνατόν!»

—Έπειτα, άπότομα, ή καταπακτή ξανάκλεισε.
—Η Μάρθα κοίταξε όλόγυρα. «Πρέπει να γυρίσω
στό σπίτι» σκέφτηκε. «Νά τηλεφωνήσω άμέσως

στον Τζώρτζ. Θά τού διαβάσω τό γράμμα. Θά
μου τά εξηγήση όλα. Θά μου πη πώς είναι ψέμα-
τα». Ξεκίνησε, σχεδόν τρέχοντας, για τό σπίτι.

Καθώς άπλωνε τόν χέρι της να πάρη τόν τηλεφώ-
νο, έσπρωξε με τό μπράτσο της τήν λάμπα που
ήταν στό τραπέζι και τήν έρριξε κάτω. Δεν έσκυ-
ψε να τή σηκώσει. Τό άκουστικό έκαιγε, κολλούσε
στό χέρι της. Πήρε τόν γνώριμο αριθμό και σε λί-
γο άκουσε τή φωνή τής τηλεφωνήτριας.

—Θά ήθελα να μιλήσω με τόν κ. Ράντκλφ
παρακαλώ.

—Η τραγουδιστή φωνή τής κοπέλας άποκρί-
θηκε:

—Λυπούμαι πολύ, αλλά ό κ. Ράντκλφ λείπει
αυτή τη στιγμή. Θέλετε να τού διαβιάσω τίποτε;

—Όχι, ευχαριστώ, είπε ή Μάρθα κ' έκλεισε

τό τηλέφωνο.

—Μά δέβαια, που έχω τό μυαλό μου; Ο Τζώρτζ
θα είναι ακόμη στό τρένο, σκέφτηκε. Τόσο τό
καλύτερο. Όσο τό σκέπτομαι, αυτά τα πράγμα-

τα δέ λέγονται απ' τό τηλέφωνο. Πρέπει να τόν έ-

χω αντίκρυ μου, όταν θα τού πώ για τό γράμμα.

—Ηθελε να δη τό μάτια του, τό πρόσωπό του, άκό-

μη και τό στόμα του, να σκοτώνουν τό τρομερό

ψέμα.

—Τί πάθατε, κυρία; Τί συμβαίνει;

—Η Χίλντα στεκότανε μπροστά της, κοιτά

ζοντας με άπορία τήν πεσμένη λάμπα.

—Τίποτε, Χίλντα... Την έρριξα χωρίς να τό

θελω, καθώς έκανα να πάρω τό τηλέφωνο.

—Η Χίλντα σήκωσε τή λάμπα και τήν ξανάβα-

λε στό θέση της.

—Σας βλέπω πολύ χλωμή, είπε κοιτάζοντας

τή Μάρθα άνήσυχη.

—Μού πονεί λιγάκι τό κεφάλι, είπε ή Μάρθα.

—Οσο ή Χίλντα δεν έλεγε να φύγη. Στεκό-

τανε εκεί, διστακτική, παραμυμένη. «Τό κατάλαβε»,

σκέφτηκε ή Μάρθα. «Δεν μπορεί να ξεγελάσω κα-

νέναν πιά». Και με ξαφνικό θυμό: «Για τ' όνομα

τ'ό Θεού, μη με κοιτάζης έτσι! Άφησε με ήσυ-

χη!» Η Χίλντα γύρισε τήν πλάτη της και πήγε
στην κουζίνα.

«Γιατί κάθομαι με σταυρωμένα χέρια;» συλλο-
γίστηκε άξαφνα ή Μάρθα. «Ο Τζώρτζ μου είπτε
να τού έτοιμάσω τά πράγματά του. Καλύτερα ν'
άσχοληθώ με κάτι».

—Ανέθηκε στην κρεβατοκάμαρα και άνοιξε τις
κομψές άεροπορικές βαλίτσες που τού είχε κάνει
δώρο για τά γενέθλιά του. Με φροντίδα μεγαλύ-
τερη από κάθε άλλη φορά, διάλεξε τά πράγματα
που θα τού χρειάζονταν στό ταξίδι και τά τακτο-
ποίησε ένα — ένα, με ιδιαίτερη στοργή. Τό άγ-
γιγμά τους έφερε τήν παρουσία του ζωντανή μέσ'
στην κάμαρα.

—Έπειτα, για να σκοτώση τήν ώρα της, έκανε
διάφορες μικροδουλειές στον κήπο ως τό μεσημέρι.
Τό άπόγευμα πήγε με τήν Άννέτ στην πόλη, πρώ-
τα στό μωδιάτσο για τήν πρόβα τού νυφικού, έπει-
τα στό μαγαζιά. Όλη τήν ώρα όμως ό νους της
ήτανε στό τρένο τού Τζώρτζ, τό τρένο των έξη-
μιση. «Όταν τόν δώ στό σταθμό, θα τού δείξω τό
γράμμα. Θά μου εξηγήση... Όλα θα τακτο-
ποιηθούν».

—Όσο όμως κι αν προσπαθούσε ν' άπασχολήση
τό μυαλό της, ό,τι κι αν έκανε, μία άδύνατη φω-
νούλα μέσα τής τής ψιθύριζε άδιάκοπα... «Αν
είναι αλήθεια; Αν είναι αλήθεια; Άπελπισμένη,
έκλεινε τ' αυτιά της για μήν άκούη, αλλά ή
φωνή έλεγε και ξανάλεγε τά ίδια πάντα λόγια:
«Κι αν είναι αλήθεια;»

Σε πέντε λεπτά θα έφτανε τό τρένο. Καθώς
ή Μάρθα περίμενε μέσ' στό δικό της άμάξι, τ' ά-
μάξι της Σούζαν Χουήλερ σταμάτησε δίπλα της.
Οί Χουήλερ ήταν φίλοι και γείτονες τών Ράντκλφ.
στο Πόιντ κι ό Φράνκ Χουήλερ χρηματομεσίτης
τού Τζώρτζ. Η Σούζαν είχε ξανθά μαλλιά στό
χρώμα τής πλατίνης και μάτια έξυπνα που σε κοι-
τάζαν διαπεραστικά. Ήταν απ' τις γυναίκες που
μιλούν πάντα με ειλικρίνεια, πρό πάντων στις φί-
λες τους. Γι' αυτό και δέ δίστασε να πη μόλις εί-
δε τή Μάρθα:

—Τί χάλια είναι αυτά; Φαίνεται άρρωστη.

—Είμαι κουρασμένη, Σούζαν. Με τή φασαρία

τού γάμου...

—Α, έκανε ή Σούζαν κουνώντας τό κεφάλι, σε
καταλαβαίνα. Μη μου μιλάς για γάμους. Όταν
παντρεύτηκε ή Καρολίνα, πήγα να τρελλάθω.

—Εξακολούθησε να φλυαρή για τό γάμο τής
κόρης της, αλλά ή Μάρθα σχεδόν δεν τήν άκουγε.
«Λίγα λεπτά ακόμη», σκεπτόταν, «και τό τρένο
θα βρίσκει έδω». Μέσ' στό μυαλό της μελετού-
σε τή φράση που θα έλεγε στον Τζώρτζ καθώς θα
γύριζαν μαζί στό σπίτι. Έκείνος θα τή ρωτούσε,
όπως συνήθιζε πάντα: «Έχομε κανένα νέο,
άγάπη μου;» Κ' εκείνη θα έθγαζε απ' τήν τσέπη
της τό γράμμα και θα τού έλεγε: «Αυτό τό ά-
νόητο γράμμα ήρθε για σένα».

—Άξαφνα, κατάλαβε πώς ή Σούζαν τήν ρωτού-
σε κάτι.

—Δεν έρχεστε αύριο τό βράδι στό σπίτι με τόν
Τζώρτζ; Έχομε καιρούς και χρόνια να σας δού-
με.

—Ο Τζώρτζ φεύγει για τό Κλήβλαντ αύριο
τό πρωί.

—Τί λές; Ευχαριστώ τόν Θεό που ό άντρας
μου δεν είναι ύποχρεωμένος να ταξιδεύη. Άλλά,
Μάρθα, αυτό δεν είναι λόγος να μην έρθης έσύ.
Έσένα θα σε περιμένα όπωσδήποτε.

—Ευχαριστώ, Σούζαν, είπε ή Μάρθα χαμο-
γελώντας. Είσαι πολύ γλυκαία.

—Ω, ώ, άναφώνησε ή Σούζαν. Νά, έρχεται τό
τρένο. Οί σκλάβοι μας έπιστρέφουν στό σπίτι
τους. (Γέλασε): «Η είναι τ' άφεντικά; Πολλές φο-
ρές τα μπερδεύω, με τήν αλήθεια».

Τό τρένο σταμάτησε και ή Μάρθα είδε τόν
Τζώρτζ να προχωρή στην πλατφόρμα. Τήν χαι-
ρέτισε από μακριά κουνώντας τό χέρι του κ' εκεί-
νη τού άνταπείωσε τόν χαιρετισμό χαρούμενα.
Πλησίασε, κάθισε στό πλάι της και τή φίλησε.

—Πώς τά πήγες σήμερα, Τζώρτζ; τόν ρώτη-
σε.

—Δύσκολη μέρα. Πολύ δύσκολη, τής άποκρί-
θηκε.

—Η Μάρθα ξεκίνησε άργά, κάνοντας μερικούς
επιτήδειους έλιγμούς για να βγάλη τό αυτοκίνητο
μέσ' απ' τό γεμάτο κόσμο δρόμο. «Θά τού πώ
για τό γράμμα μόλις βγούμε απ' έδω μέσα»,
σκέφτηκε.

—Τί θα φάμε άπόψε; ρώτησε ό Τζώρτζ, ά-
κουμπώντας άναπαυστικά τήν πλάτη του στό κά-
θισμα.

—Ψητό.</

Έδω κι' Εκεί

ΣΑΚΚΑΚΙ ΜΕ «ΕΚΛΑΪΡ». Η "Ενωση Γάλλων Ραπτών παρουσίασε τα τελευταία μοντέλα της παρισινής ανδρικής μόδας. Έντυπωση έκανε ένα σακκάκι με δυο κουμπιά, από πεννίε ύφασμα, σε χρώμα μπέζ, με «εκλαΐρ» στην πλάτη, που επιτρέπει να φαρδύνει σε περίπτωση κατά την οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για την έξοχη ή το κυνήγι.

■ **ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ** ο πληθυσμός μιας πόλεως 40.000 κατοίκων μπορεί να χωρέσει στο πρώτο κατάστημα του αμερικανικού αεροπλανοφόρου «Φάρρεσταλ». Και στο κατάστημα που χρησιμοποιεί για την προσγείωση και την απογείωση των αεροπλάνων, θα μπορούσαν να χωρέσουν, το ένα κοντά στο άλλο, τα δύο υπερωκεάνια «Κουήν Έλίζαμπεθ» και «Κουήν Μαίρη».

■ **ΕΞΗ** Αμερικανοί στους δέκα υποφέρουν από ημικρανία. Αυτό είναι το συμπέρασμα μιας έρευνας του δόκτορος Χένρυ Ογκνεν του Πανεπιστημίου της Λουϊζιάνας. Εκείνοι που υποφέρουν περισσότερο είναι οι εργένηδες και οι γυναίκες κάτω των είκοσι ετών. Οι αμόρφωτοι, κατά κανόνα, δεν υποφέρουν από ημικρανίες.

■ **Η ΠΚΡΕΝΣ ΚΕΛΛΥ** και ο πρίγκιπ Ραϊνέ συμβουλευτήκαν έναν αστρολόγο για να μάθουν αν το αναμενόμενο παιδί τους θα είναι αγόρι ή κορίτσι. Ο αστρολόγος έπροφήτεψε ότι θα είναι αγόρι.

■ **ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ** χοροδιδάσκαλοι συνθηκολόγησαν με τους εισβολείς του «Ράκ - έντ - ρόλλ». Έπι μήνες δεν ήθελαν να άκουσουν γι' αυτόν τον «βαρβαρό» χορό. Οι μαθηταί τους όμως έπαρεστάτησαν. «Δεν ηγναιόμε στα χοροδιδασκαλ'ια — έδηλωσαν — γιά να μάθουμε τά βάλλς και τά φόξ - τρότ τών γισαγιάδων μας». Τήν περασμένη έβδομάδα 100 χοροδιδάσκαλοι συγκεντρώθηκαν στο Παρίσι γιά να μάθουν τό «Ράκ - έντ - ρόλλ». Η κ. Σαλαμπερύ, πρόεδρος τού σωματείου τών Γάλλων χοροδιδασκάλων, γιγαγιά ήλικίας 69 ετών, άπεφάνθη τελικώς: «Είναι πολύ διασκεδαστικό, καλύτερο και άπό τό τσά - τσά». Τό «ροκανρόλ» είναι τώρα γαλλικό.

■ **ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ** τού 1955, άπό τότε δηλαδή πού τό γνωστό άμερικανικό περιοδικό «Ρήντερ» άρχισε να δημοσιεύη διαφημίσεις, ή μηνιαία κυκλοφορία τού αθηθήκε κατά ένα έκατομύριο περίπου αντίτυπα. Τό πρώτο έξάμηνο τού 1956 διέθετε, κατά μέσον όρον, 11.024.410 αντίτυπα τόν μήνα. Είναι ή μεγαλύτερη κυκλοφορία πού έπέτυχε ποτέ άμερικανικό περιοδικό.

Η ΜΑΪΡΗ ΛΕΑ ΡΑΟ, 16 ετών, άπό τήν Βομβάη, ήταν ένα άπό τά πιό όμορφα κορίτσια στους Όλυμπιακούς άγώνες τής Μελβούρνης. Η Μαίρη πού ήταν ή μόνη άθλήτρια τής ινδικής ολυμπιακής ομάδας έτρεξε στά 100 μ. και 80 μ. έμπόδια

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

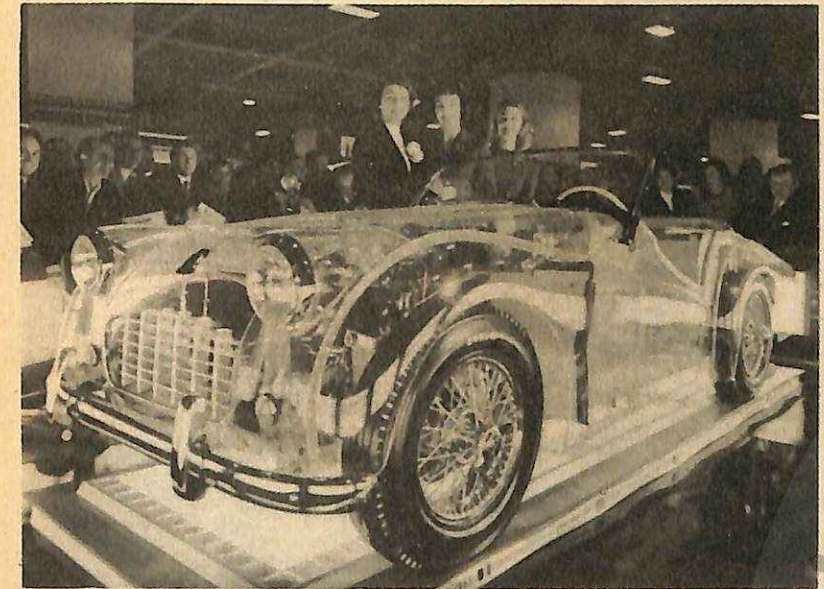
Κοσμικά... Έξακολουθεί εις όλα τα μέγιστα, διπλωματικά, επίσημα και ανεπίσημα, ή ήρεμία. Οι γλεντζέδες κάπως παρηγορούνται εις τό «Μοκάμπο» και τήν «Αθηναία», τά δύο καμπαρέ πού άκολουθούν τό ξένο παράδειγμα και προσφέρουν νόστιμη μουσική, περικυκλωμένη άπό θαύματα σκοταδι... ή Συνέχεια παραμυθιο... Ο πρίγκιπ Ίωάννης, μέγας δούξ τού Λουξεμβούργου, άπένειμε τίτλον ευγενείας σέ έναν κύριο πού ταξιδεύει ατήν τήν στιγμή μόνος του εις τήν έρημο και τόν μετέβαλεν εις ύποκώμιν. Τό όνομα πού θά τού δοθή άκόμη δεν είναι γνωστό, αλλά ένας αυλικός άπό τό Λουξεμβούργο ειπε ότι ό τίτλος θά είναι κληρονομικός. Η άπονομή ατή έχει ξυπνήσει πάλι παγκόσμιο περίεργια, διότι ό τιμώμενος δεν είναι άλλος άπό τόν Πήτερ Τάουνσεντ. Μήπως με τόν νέο τίτλο θά μπορέση να άποκτήση τήν Μαργαρίτα και τήν κάμη τουλάχιστον ύποκόμισσα... ή Χαρούμενο σημειωματάριο... Τά νεύρα τής Μαίρυλιν Μονρόε - Μύλλερ, οι λιποθυμίες, οι άργοπορίες και οι άδιαθεσίες έχουν δώσει άφορμή εις τόν παγκόσμιο τύπο να άναγγείλη ότι ή κ. Μύλλερ περιμένει τέκνον. Προς τό παρόν άκόμη ή μεγάλη είδησις δεν έχει επιβεβαιωθή... ή Έμμορβίκες Ιδίοφους... Ο Ρότζερ Πάρεξ ειχε μία σκέψη, ή όποία πρόκειται να τού άποφέρει έκατομύρια δολάρια. Διευθυντής μιας μικρής διομηχανίας δίσκων γραμμοφώνου, έξέδωσε μιά σειρά άπό χορευτικά Ράκ-έντ-Ρόλλ, έξαιρετικώς επιτυχημένα και... εύθραυστα. Αυτό τό τελευταίο σημείο είναι ή πρόδοος, διότι όλοι οι άλλοι δίσκοι έχουν τήν άνοησία να μη σπάνε... ή Ανατριχιαστικά... Άγγλοι γυμνισαί έδωσαν μέγαν χορόν σέ ένα ξενοδοχείο τού Ουεστμίνστερ. Έπάνω εις τήν πρόσκληση έγραφαν: «Ένδυμασία προαιρετική»... ή Θεατρικά... Εις τό Παρίσι ή Έλληνις κ. Μαρία Μελανδρίνου παρουσίασε τīs «Ευμενίδες» τού Αισχύλου εις τό θέατρον Ήλυσίων Πεδίων. Η γαλλική κριτική παραδέχτηκε ότι ήταν μία άξίεπαινος προσπάθεια τής κ. Μελανδρίνου, (συγχρόνως σκηνογράφος, σκηνοθέτης και χορογράφος), ότι όλη ή παράσταση ήταν ένδιαφέρουσα και ότι υπέφερε μόνον άπό υπερβολική πρωτοτυπία... ή Διάλογος... Ένας Παριζιάνος σπουργίτης, στόν άλλο σπουργίτη: —Θα περάσουμε πλούσιο χειμώνα. Είδες πού ξαναδύηκαν έλογα και άμαξάκια στους δρόμους;... ή Έπιθετική ζωγραφική... Ο Σαλβατόρ Νταλι δεν έχασε τήν φαντασία του. Η νεώτερη του τεχνική είναι ή έξης: Ζωγραφίζει, πυροβολώντας με ένα πρωτόγονο όπλο και σκάγια, μιά λιθογραφική επιφάνεια και σχηματίζει σχέδια παραδοξοτάτης έμπνεύσεως... ή Πρακτικά... πνεύμα... Ο μέγας Γάλλος γλύπτης Ροντέ, ειχε τελειώσει 9 άγαλματάκια γυναικεία και τά ειχε όνομάσει οι «9 Μούσες». Κάποιος τού άγόρασε δύο, όποτε έδάτισσε τά 7 «Επτά θανάσιμα άμαρτήματα». Όταν έμειναν πέντε τά άνόμασε «Οι πέντε αισθήσεις». Η πώλησις συνεχίστηκε. Έμειναν τρία και τά άνόμασε «Οι τρεις χάριτες» και στό τέλος τό τελευταίο, φυσικά, έλαβε τόν τίτλο «Μοναξιά». Στατιστικές... Πενήντα πέντε χιλιάδες Άμερικανοί φορούν κορσέδες λαστέξ, άνήγγειλε έντελώς προσφάτως ή άμερικανική διομηχανία κορσέδων...

444

ΕΝΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ άπό τήν δεξίωση τής «Γκρήκ Λάιν» επί τού υπερωκεανίου «Όλυμπία» πρός τιμήν τών Ίταλών ήθοποιών τού κινηματογράφου. Η διάσημος ήθοποιός Σουλβάν Παμπανίνι συνομιλεί με τήν δίδα Γιολάντα Άνδουλιδάκη (εις τό μέσον) και τήν δίδα Έλένη Α. Μερκάτη.

ΤΟ «ΓΥΑΛΙΝΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ» δεν προορίζεται γιά τό κοινό. Στην διεθνή έκθεση αυτοκινήτων τού Λονδίνου, οι κατασκευαστές τού τελευταίου μοντέλου «Τράϊουφ Τ. Ρ. 3» παρουσίασαν μιά κορσερί άπό γυαλί, γιά να μπορούν οι έπισκέπτες τής έκθέσεως να θάλπουν τή μηχανή του. Στο κέντρο διακρίνεται ή «μιάς κόσμος» 1956 Γερμανίδα Πέτρα Σούρμαν.

● **Ο ΓΙΑΤΡΟΣ:** — Φοδούμαι ότι ή εργασία σας είναι πολύ κοπιαστική. Ποιό είναι τό έπάγγελμά σας; —Διαρρήκτης χρηματοκιβωτίων. —Τότε, κοιτάξτε να ξεκουρασθήτε κάπως, κάνοντας γιά λίγο τόν πορτοφολά.

● **Ο ΠΕΤΡΑΚΗΣ** φτάνει στο σχολείο με βρώμικα χέρια και ό δάσκαλος άποφασίζει να τόν τιμωρήση. Γιά να τόν ντροπιάση, δείχνει σ' όλη τήν τάξη τό μαύρο χεράκι. —'Αν μου βρής, λέει, σ' όλο τό σχολείο άλλο χέρι τόσο βρώμικο σάν αυτό, δέχομαι να μη σε τιμωρήσω. Ο Πετράκης άπλώνει τό άριστερό του χέρι, πού τό ειχε ως τή στιγμή έκείνη κρυμμένο πίσω άπ' τήν πλάτη του, και λέει θριαμβευτικά. —Όρίστε, κύριε.

● **ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ** να παντρευτή ένας υπάλληλος παρακαλώ τόν προϊστάμενό του να μεσολαβήση στη διεύθυνση γιά να τού δοθή μιά έκτακτη οικονομική ένίσχυση. Η άπάντηση τής διεύθυνσεως: «Αιτιολογία άν.παρκής. Η επιχείρηση δεν φέρει εβδώνη διά τά άτυχήματα πού παθαίνουν οι υπάλληλοί της εκτός ύπηρεσίας».

● **ΜΑΘΗΜΑ** έρωτος σ' ένα δημόσιο πάρκο. Ο πατέρας στο άγοράκι του, περνώντας μπροστά άπό ένα ζευγάρι έρωτευμένων πού φιλιούνται σ' ένα παγκάκι: —Τό βρίσκεis ίσως κουτό... Σε λίγα χρόνια όμως θ' άλλαξης γνώμη... Καί ύστερ' άπό άλλα λίγα χρόνια θά ξαναγυρίσης στην πρώτη σου γνώμη.

—Σε βλέπω σάν κάπως στενοχωρημένο. —'Ασε τα, είμαι άπελπισμένο. —'Η άρραβωνιαστικά μου έμαθε πώς είμαι πτωχός και μούδωσε τά παπούτσια στο χέρι...

—Και δεν τής έλεγες πώς έχεις ένα θείο πολύ πλούσιο: —Τής τόπα. Γι' αυτό μ' έβιάσε. Θα παντρευτή τόν θείο μου.

● **Η ΚΑΙΤΟΥΛΑ** (4 ετών) περιμένει μιά μικρή άδελφή και πιστεύει πώς τά μαρά θγαίνουν άπό τά λάχανα. Κάποις στιγμή πού ρίχνεται στην άγκαλιά τής μαμάς τής, σ' ένα ξέσπασμα άγάπης, έκείνη τής λέει: —Μή πηδάς έτσι επάνω στά γόνατά μου, χρυσό μου, θά κάνης κακό στην άδελφούλα σου. —Ό, μαμά! άναφανεί ή μικρή τρομαγμένη. Τί κρίμα! Τήν έφαγες!

● —ΠΑΛΙ γιά ψέρεμα θά πάς; γκρίνιασε ή σύζυγος στόν άντρα τής. Τί να σου πώ, μου φαίνεται πώς θά μείνω στόν τόπο άπό τήν κατάπληξη μου αν άποφασίσης ποτέ να μείνης ένα Σάββατοκύριακο στο σπίτι μαζί μου. —'Α, σε παρακαλώ, μην άρχίσης τώρα τίς δωροδοκίες.

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΛΑΝΓΚ, ένα πολύ χαριτωμένο, καινούργιο «άστεράκι» τού άμερικανικού κινηματογράφου.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Πληθωρισμός είναι μιά κατάσταση κατά τήν όποιαν κανείς δεν έχει αρκετά χρήματα διότι όλοι έχουν πάρα πολλά.

Χάρολντ Κόφφιν

Φαίνεται πώς άρχισα να γερνώ. Οι γυναίκες μου φαίνονται πολύ νεώτερες άπ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα.

Σασά Γκιτρώ

"Ένας σύζυγος πρέπει να λήσ στη γυναίκα του όλα όσα έκείνη θά μάθη όπωσδήποτε. Καί πρίν τόν προλάβη κανένας άλλος.

Λόρδος Ντήουαρ

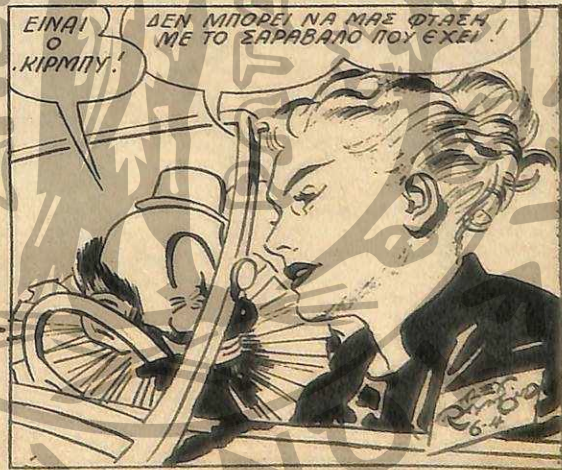
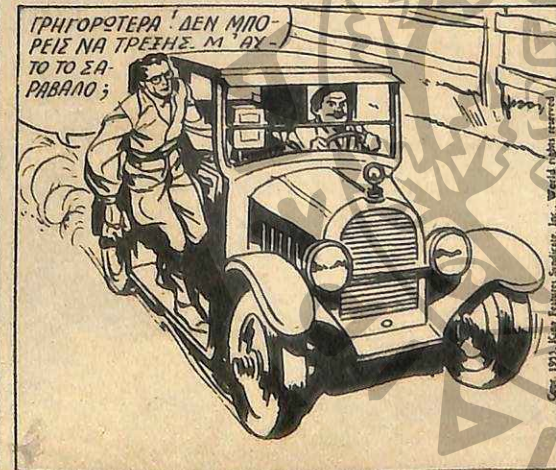
Οι νεαρές κοπέλες, πού δεν σκέπτονται παρ' τά άγόρια, γρήγορα συνέρχονται, σοδαρεύονται και δεν σκέπτονται παρ' τούς άνδρες!

(Άνώνυμο)

Ρip Κίρμπυ

Ρip Κίρμπυ

... όπως είπαμε και άλλοτε, περνάει από φάσεις. Πότε είναι τυχερός κανείς και μπορεί να περάσει ένα δεκαπενθήμερο στην ησυχία ενός σπουδαστηρίου, πότε πάλι πρέπει να θάλει την καλή του άρματωσιά και ν' αντιμετωπίσει τους συνανθρώπους...

* Τώρα με τις γιορτές και με τις επισκέψεις, ο συναγελισμός γίνεται συχνότερος, κι όταν οι άνθρωποι, μετά από ένα δείπνο, δεν έχουν τί να κάνουν, συχνά τα βάζουν με τον ταπεινό σας χρονικογράφο: «Τί ήταν ο συμβολισμός, μάς ρώτησαν ένα βράδυ, που υποκρύπτεται σ' εκείνο το σκισμάκι με την ωραία κυρία και τις δύο καλόγριες έκατέρωθεν;» Νομίζω ότι ήμουν αρκετά σαφής, αλλά, έστω, θέλετε να γίνουμε σαφέστεροι; Λοιπόν, όσος καιρός στη ζωή μιας γυναίκας περνάει χωρίς έρωτα, είναι καιρός χαμένος — και τα άλλα όλα είναι απλή φιλολογία. Οι γυναίκες είναι δυσκοφες μόνον όταν είναι ερωτευμένες, ή, ακόμη καλύτερα, όταν είναι στα πρόθυρα του να ερωτευθούν. 'Η «θέσις» δέ της στήλης αυτής απέναντι στο πολύ βασικό αυτό και τετριμμένο θέμα είναι πολύ απλή: 'Ο έρωτας δεν είναι ούτε ντροπή ούτε αμαρτία. Είναι ντροπή για όποιον τον προδίδει και αμαρτία για όποιον τον παίρνει από την φτηνή του πλευρά.

Ο 'Ερωτας, υπό οιαδήποτε μορφήν, πρέπει να είναι παράφορος, ακοιτός, εφήμερος και πολύτιμος.

* 'Οθεν, ή Μηλωτή...

Καλή μου φίλη, σεις που διασχίζατε, τουλάχιστον άπαξ, τα ελληνικά σύνορα από Ξηράς, αέρος ή θαλάσσης, έχετε στο διαβατήριό σας μιά επίσημη βεβαίωση, με σφραγίδες και τσίφρες: «Φέρει μεν' έναντις μηλωτήν έλαφρώς εφθαμένην». Και γνωρίζετε πλέον ότι μηλωτή σημαίνει «γονύνα». Και εάν δεν κατέχετε, ή δεν διαπραγματεύεσθε, ή δεν εποφθαλμιείτε, ή δεν όνειρεύεσθε μισράν ή μεγάλην μηλωτήν, τώρα ιδίως που φθάνουν οι γιορτές, τότε έχετε χάσει κάθε ίχνος ηθλικότητας!

Μην το ξεχνάτε:

Δεν ήρξεν εις το φύλλον της συκής ή Προμήτωρ όταν έγεννη το σύκον (ή Γραφή αναφέρει σύκον, το μήλον είναι μεταγενεστέρα εφεύρεσις). Όταν άρχισαν τα πρώτα κρύα υπερχρεώθη ο 'Αδάμ να πάρη ρόπαλον και να εξέλθη εις άγρον μικράς εομίνης.

* Να ήταν εομίνια άραγε; Να ήταν ζεμπελίνα; Να ήταν τσιντσιλά; (Δέκα γυναίκες σήμερα σ' όλον τον κοσμο έχουν τσιντσιλά, έν αις ή Μπεγκούν και ή βασίλισσα 'Ελισάβετ).

Πανικόβλητος, πάντως, ο Νώε, με την μεταγενέστερη ζήτηση, έβαλε στην Κιβωτό και όλα τα άλλα γουνοπαράγωγά ζώα, χάριν των έπελευσομένων γυναικείων γενεών: 'Εβαλε

Μινκ ή Βιζόν (το εύτελέστερο των ακριβών γουναριών!) σκάνκς, μάμελ, λούτο (και δη όχι μόνον της Ρωσίας, αλλά και του Χούδσωνς!) πτί-γολ, (μπαινουμε τώρα στα φθηνά!) ακόμη και breit-schwanz, που είναι, ως γνωστόν, το «άστρακάν» στην κοιλιά της μητέρας του...

Και μπήκαν στην Κιβωτό βέβαια και οι διαφοροί 'Αμνοί, ο Κεχαμένοσ (rase), και ο τών 'Ινδιών και ο Χρυσός. Και όλες εκείνες οι άλεπούδες, ή κυανή (ή όποια βεβαίως δεν είναι κυανή, αλλά γκριζα!) και ή άσημένα katchiatka. Και μπήκε, βέβαια, και ή λεοπαρδαλίσ (τί αντισθητική, τί άγοραία, όπως και ή πρώτη της ξαδέλφη, ή ocelot!) και μπήκαν και τα opossum, τα συμπληθητικά εκείνα μαρσιποφόρα τα όποια, εδώ που τα λέμε, είναι και τα μόνα για τα όποια αισθάνεται κανείς μιά μικρή λύπη όταν τα νιώθι να θσιάζονται για να γίνουν γουναρικά...

Μην έχετε όμως τύψεις, φίλη μου. Όταν σεις άφήνετε την ψυχή σας δλόκληρη, κομμάτια, στην τσιδηή σας με τον κόσμο τον καθημερινό, άξίζει να θυσιαστούν δυο τρείς ζωούλες μη ανθρώπινες για να σκεπάσουν και να θερμάνουν όχι μόνον την λεπτεπίλεπτη επιδερμίδα σας μά και την τόσο ευαίσθητη εκείνη συνείδησή σας, που προσπαθούν να την σκληρύνουν κάθε τόσο οι 'Αρσενικοί. Στο κάτω-κάτω, ποιός υποφέρει για τον στολισμό σας; Κ άποιοι σ ποντιός. Από τα τριάντα περίπου είδη γουναριών που εύνοείτε, τα μισά περίπου άνήκουν σε μικρά ή μεγάλα τρωκτικά, και τί καλύτερο θάνατο θα μπορούσαν να αυτά τα ίδια να όνειρευτούν από το να άγορευθάνουν, επί χρόνια, πάνω στην μυρομένη άνατομική σας άκτινοβολία;

Index

Ο «ΠΝΙΓΜΕΝΟΣ» ΠΑΣΤΩΡ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΕ. 'Ο αιδεσιμώτατος Φίλιπ Ρός, ο "Άγγλος πάστορ που είχε σκηνοθετήσει πνιγμό του για να έγκαταλείψη την οικογένειά του και να ζήσει «ίγκονιτο» με την έρωμένη του κ. Ράουαλ, επέστρεψε στην 'Αγγλία έπειτα από εξαφάνιση 15 μηνών. Λεπτομέρειες της σαρταριστής αυτής υποθέσεως έδημοσίευσαν οι ΕΙΚΟΝΕΣ σε προηγούμενο τεύχος των. 'Ο πάστορ άνακαλύφθηκε από τους δημοσιογράφους κρυμμένος στη σκευοθήκη του αυτοκινήτου ενός φίλου του...

(London Express)

(International News)

Η «ΑΘΛΗΤΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΚΑΠΕΛΛΑ», ή Ρωσίδα Νίνα Πονομάρεβα, έφθασε στη Μελβούρνη όπου και κέρδισε το χαλκούν μετάλλιο, στη δισκοβολία γυναικών. 'Η Πονομάρεβα που προκάλεσε τη γενική προσοχή φαίνεται να δείχνει τον τρόπο έκσφενδονίσσεως του δίσκου σε 3 'Αμερικανίδες.

ΑΣΤΕΡΑΚΙΑ

ΜΑΡΤΣΕΛΛΑ ΣΚΙΑΦΦΟΤΟ

Μιά καινούργια γενιά από «άστράκια» ή «στελλίνες», όπως τις λένε Ιταλικά, μάς άναγγέλλουν οι τελευταίες φωτογραφίες των ρωμαϊκών στούντιο. 'Η Μαρτσέλλα Σκιαφφότο έχει κάνει έλάχιστες εμφανίσεις σε ταινίες μέχρι σήμερα, γι' αυτό και οι διαφημιστάι της άρκοονται να την φωτογραφίζουν σε στάσεις που θα της έξασφαλίσουν όσο το δυνατόν γρηγορότερα την προσοχή του κοινού και, βεβαίως, των παραγωγών. Στην άμμουδιά, ανάμεσα σε θαλασσινά λαστιχένια παιχνίδια ή ανάμεσα σε... ζωντανά, από σάρκα και όσά, ή Μαρτσέλλα ποζάρει με τα μαλλιά σκορπισμένα στους ώμους. Είναι ψηλή, μελαχροινή, και παρακολουθεί ακόμη μαθήματα δραματικής. 'Οπως κάθε «άστράκι» που σέβεται τον εαυτό του, όνειρεύεται και ή Μαρτσέλλα ν' ακολουθήση μιά μέρα τα ίχνη της Σουλθάνας, της Λολλό, της Σοφίας. Προς το παρόν, όμως, περιορίζεται να προσέχη τη γραμμή της. Οι τελευταίες ειδήσεις από την 'Ιταλία μάς πληροφορούν ότι τους δύο τελευταίους μήνες έχασε τρία κιλά. 'Η δίαιτά της; Χορταρικά χωρίς λάδι και χωρίς άλάτι, και μπιφτέκια της σχάρας. Παράλληλα, λίγες βιταμίνες σε χάπια και πολλή γυμναστική...

ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΡΑ —και πολύ σύντομα μάλιστα— όλοι θα όμολογήσουν πως ή Μαρτσέλλα διαθέτει... δραματικό ταλέντο μεγάλης όλκης, που θα προκαλέση τον άμέριστο θαυμασμό του κοινού.

(Φωτ. Dial)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ, ΠΑΝΤΩΣ, και κατόπιν της σοφής συμβουλής των διαφημιστών της, μάς επιτρέπει να θαυμάσμε άνεπιφύλακτα την άψογην ένσάρκωση της ίεοής καλλιτεχνικής της φλόγας.

Η Μάργκυ Ρούφ σαρουσιάζει

(Φωτ. Eclair Mondial)

Λευκό νούφαρο δώμασε, ή Μάργκυ Ρούφ, τη δεύτερη δημιουργία της, την οποία σχεδίασε ειδικά για τόν μελαγχροινό τύπο της «κρεολής».

Τό ωραιότατο αυτό φόρεμα που μοιάζει με αληθινό κομποτεχνήμα, στην πραγματικότητα είναι πολύ απλό. Γίνεται από άσπρο σατέν άσσορτί με τὰ λευκά μακρυά γάντια που τὸ συνοδεύουν. Όλο τὸ κορσάζ είναι πολύ σφιχτό καὶ σχηματίζει πλούσιο ντραπέ που ἀναδεικνύει τή μέση καὶ σβήνει σιγά-σιγά στοὺς γοφούς. Ἡ φούστα ἀκολουθεῖ πολὺ στενῇ. Ἐνὼ τὸ κορσάζ είναι «στράπλες», ὁ ἕνας ὤμος σκεπάζεται ὀλόκληρος ἀπὸ ἓνα πρόσθετο φύλλο που ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν πλάτη καλύπτει τὸν ὤμο καί, ἀφοῦ «δεθῇ» ἀπάνω στὸ ἀριστερὸ στήθος, ἀφήνεται νὰ πέσει ἐλεύθερο σὲ ὅλο τὸ μᾶκρος τῆς φούστας. Τὸ φύλλο δένεται με πλούσια καρφίτσα τῆς ὁποίας τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα τῶν πετραδιῶν είναι ἄσσορτί με τὰ σκουλαρίκια.

Καὶ μιὰ παρατήρηση γιὰ τοὺς ἄντρες οἱ ὁποῖοι θὰ κληθοῦν, ὡς συνήθως, νὰ πληρώσουν τὰ... σπασιμένα. Πιθανὸν οἱ δαιμόνιες ἐμπνεύσεις τῆς Μάργκυ Ρούφ νὰ μὴν τοὺς λένε τίποτα, λῶγα τῆς συγκεκριμένης ἀντιλήψεως που ἔχουν γιὰ τὰ «ντραπέ», τὰ «φύλλα» καὶ τὰ χίλια δυὸ ἄλλα μυστικὰ τῆς τέχνης τῆς γυναικείας ἀμφιέσεως. Δὲν πιστεύομε ὅμως ὅτι θὰ βρεθοῦν πολλοὶ νὰ μὴ συμφωνήσουν ὅτι καὶ τὰ δυὸ μοννεκὲν πού... περιέχονται μέσα στὶς θαυμάσιες αὐτὲς «κρεασιὸν» εἶναι καὶ τὰ δυὸ ἀριστουργήματα!

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 17 ἕως 23 Δεκεμβρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου: Ἡ ζωὴ δίνει στοὺς ἀνθρώπους τὶς δυνατότητες νὰ περάσουν χωρὶς μεγάλες δυσχέρειες τὶς δυσκολες καμπές. Σκεφθῆτε κάθε σας κίνηση πρὶν ἀποφασίστε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 6.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-20 Μαΐου: Καμμιά φορὰ μποροῦμε νὰ στηριχθοῦμε στὸν αὐθόρμητισμό μας, ὅταν ἔχουμε νὰ κάνουμε με ἀνθρώπους πολιτισμένους. Κάνετε μεγαλύτερη προσπάθεια. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου-21 Ἰουνίου: Πρέπει νὰ ἔχετε εὐρύτερη ἀντίληψη γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ συγχρονίσετε τὶς προσπάθειές σας, ἰδίως στοὺς ἐπαγγελματικούς τομεῖς. Νὰ ἔχετε πολὺ θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου: Νὰ ὑπολογίζετε μόνον στὶς προσωπικὲς σας δυνάμεις. Οἱ ἄλλοι λένε πολλὰ λόγια, χωρὶς καμμιά φορὰ νὰ ἔχουν εὐθύνη τῶν λεγομένων τους. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 4.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου: Δείξτε τὶς ἱκανότητές σας. Εἰσθε πολὺ μετρίφων γιὰ τὴν ἐποχὴ που ζοῦμε. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν συνηθίσει σὲ προβολὴ τοῦ ἑαυτοῦ τους καὶ σὲ κολακίες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου: Δὲν πρέπει στενοχωριεῖσθε γιὰ ἀνθρώπους που δὲν ἀξίζουν τὴ συμπαθεία σας. Δείξτε ἀνθερότητα καὶ προσπάθηστε νὰ περνάτε περισσότερο εὐχάριστα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 98.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ.-22 Ὀκτωβρίου: Δὲν πρέπει πάντοτε νὰ χρησιμοποιεῖτε τοὺς ἀνθρώπους σὰν σκαλοπάτια. Κατωθώσατε ἐκεῖνο που θέλατε, τώρα πρέπει νὰ δείξετε εὐγένεια ψυχῆς καὶ χαρακτήρα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 9.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοεμβρίου: Κάποιος θὰ σὰς ὑποστηρίξῃ σ' ἓνα ἐπαγγελματικὸ ζήτημα που σὰς ἀπασχολεῖ ἀπὸ καιρὸ. Δεχθῆτε τὴν δόξη καὶ φανήτε συνεπῆς με τὶς ὑποχρεώσεις σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 2.

ΤΟΞΟΘΗΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Συνεχίζονται οἱ ἐκπλήξεις. Θὰ συναντήσετε πρόσωπα που εἶχαντε ν' ἀντικρύσετε πολλὰ χρόνια. Θὰ πάρετε νέα ἀπὸ μιὰ ἐπιχείρηση που θεωροῦσατε χαμένη. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 7.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 Ἰαν.: Ὁ ζωηρός σας χαρακτήρας καὶ ἡ ροπή σας πρὸς τοὺς καυγάδες θὰ σὰς μπλέξουν χωρὶς αἰτία σὲ δυσκολίες παντὸς εἶδους. Προσπαθήστε ν' ἀποφύγετε τὴν ἀδράνεια. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 4.

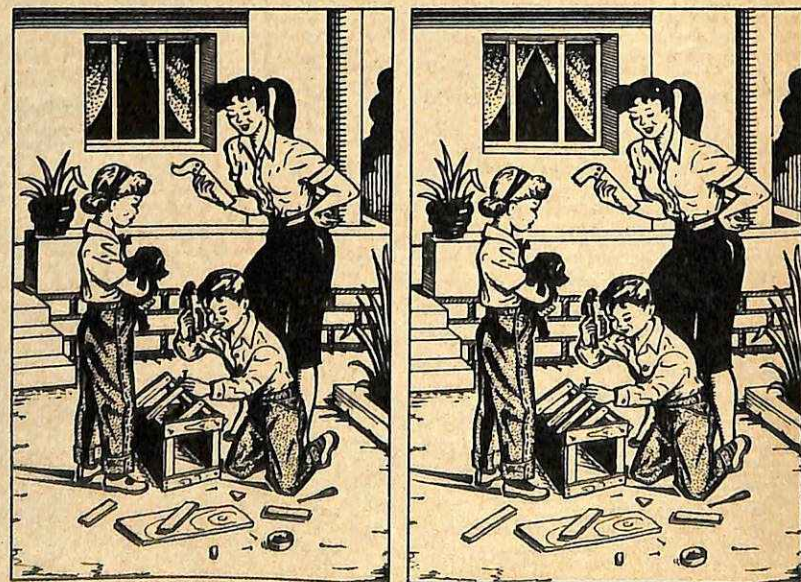

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου: Ἡ καινούργια ἐβδομάδα σὰς ἐπιφυλάσσει μιὰ ἀλυσίδα ἐπιτυχιῶν που θὰ ἐκπλήξουν ἀκόμη καὶ ἐκεῖνους που τὶς θεωροῦσαν πιθανές. Νὰ κάνετε κουράγιο! Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 4.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Συγκεντρωθεῖτε περισσότερο στὰ ζητήματα που σὰς ἐνδιαφέρουν οὐσιαστικά. Μπορεῖτε νὰ περιμένετε γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν σας. Ἐχετε ὑπομονή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 6.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 11 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Μιά συμφωνία τοῦ Μπετόν (αἰτ.)
- Λατινικὴ προελεύσεως διὰ τὴν αἰσιοδοξίαν λέξις (γεν.) — Ἀγγλικὸς τίτλος εὐγενείας.
- Εἶναι βαρύτερος στὰ... ξένα ἡλεκτρικὰ εἶδη (αἰτ. δημ.) — Σκαπτικὸν ἐργαλῆον (δημ.)
- Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία — Ἡ τῆς ἀντίθεσης εἶναι μικρὴ (ἐνάρθρος)
- Εἶναι καθωρισμέναι στὰ λ'αφορέα — Σ' αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἔζησεν ὁ Βερονέζε.
- Θρησκευτικὴ πρωτεύουσα τοῦ Μαρσίου — Παλάρχαιος λαὸς τῆς Παφλαγονίας. ἐνάρθρος (ἀντιστρ.)
- Εἶναι σιγαρέττο τοῦ Κεράνη... — Συγκρ. ἐπιθέτου που σημαίνει ἀρχαῖστί, ὁ εὐκόλως γινόμενος (ἀντιστρ.)
- Ἡ τετάρτη εἰς ἑκτασιν νῆρος τῶν Κυκλάδων (αἰτ.) — Ἀρχαῖα πρόβες.
- Ἑλληνικὸν ἀκρωτήριο — Μέρος τοῦ σώματός μας εἰς τὴν δοτικὴν (προφ. ῥέμενα μαζύ) — Ἀνήκει εἰς τὰ ἔνινα.
- Κωμωδία τοῦ Ἀριστοφάνους (αἰτ.) — Ἀγωνιάσας ἐρτζιανὴ ἐκπομπή.
- Τελικὸς σύνδεσμος — «Ἄν ἔχῃ ἡ νύφη μας βηχίον, ρωτᾶτε τοὺς...» λέγει μιὰ παροιμία μας.
- Ἡ μεγαλύτερα τῶν Κυκλάδων — Ὑπονοεῖ καὶ τὸν φάρον (δοτ.)

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Δημοφιλὲς παιδιὰ.
- Ἐνας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος ἐνάρθρος — Συνορεύει μετὰ τὴν Τουρκίαν.
- Παρὰ τὸ Κεδοῦργον ποταμὸς τῆς Γερμανίας ἡ ἀτίποτα... τουρκιστὶ — Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια συστατικὰ τοῦ ἀέρος.
- Ἐποικιοκ. ἀδερφικὸ ὄνοματος που ὑποκρύπτει τὸν Ὀκτώβριον — Ἐκαστὴ τῶν τριῶν μεμερῶν εἰς τὰς ὁποίας περιχλείονται ὁ ἔγκ-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

- Ἐκείνη ἀπὸ τὴν ἐξαρτάται ἡ εὐημερία τῶν χωρικῶν (αἰτ.) — «Ἐλὶα που κοιτάει τὸ...» ξεχνάει τὸ νοικοκυρὸν» (παροιμ.)
- Ἡ γενετήρια τοῦ Ἀλφόνσου Νταντέ, προφερόμενα μαζύ — Ἀριθμὸς ὀπτικῶς — Τὸν ἥμῶν εἶναι συνήθως μικραὶ (δοτ.)
- Μήτηρ τοῦ Ἑτεοκλέους καὶ τῆς Ἰσμήνης (αἰτ.) — Δύο συνεχόμενα, ἕνας ἀριθμός.
- Παρ' ἀρχαίους μικρὰ ὀπή.
- Ἀγγλος δημοσιογράφος, ὑποστηρίξας ἐνθέρμως τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα — Πρὶς τῆς προσάρτησιν ἡ Ἰφάνασσα εἰς τὸν Ἀχιλλέα (προφ. μαζύ.)
- Τιμωρὸς θάτης (γεν.) — Ἡ κυριότερα περιοχή τῆς Ἀθροσινίας.
- Ἀρχαία χώρα τῶν Κεντρικῶν Ἀλπεων, ἐπαρχία τοῦ Ρωμανικοῦ κράτους — Χωρὶς αὐτὸν περὶ τὰ ὅλα τὰ προσόντα...
- Ἡρώς τοῦ Λόγγινον — Διδασκὸς Γάλλος φιλόσοφος, ὑποστηρίξας ὅτι ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν φύσιν, ἐν ἀντίθετον. (1712 — 1778)

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀ παιδαγωγικοῦ παιχνιδίου, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον, ὀρίζοντιως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι που μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώσατε τώρα τὴ λέξι, που βρῆκατε καὶ ἐβῆσατε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίσατε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμὸν. Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς. Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Π	Ρ	Η	Κ	Ω	Ν
Ο	Α	Θ	Α	Τ	Β
Α	Σ	Π	Ο	Σ	Η
Τ	Ρ	Κ	Ε	Ι	Τ
Σ	Ι	Μ	Φ	Α	Ο
Δ	Ο	Α	Λ	Σ	Κ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς. Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν που μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μετὰ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Οἱ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Τὸ «ΦΛΑΜΙΝΓΚΟ», δηλαδὴ ἡ πουπουλοντυμένη Παυλίνα Τζῶνς, μ' ἓνα καταπληκτικὸ «ψαλίδι», κατορθώνει κυριολεκτικὰ νὰ πετάῃ στὸν ἀέρα.

ΦΤΕΡΟ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ἡ 18χρονη Παυλίνα Τζῶνς στὸν ρόλο τοῦ Φλαμίνγκο

Φοινικόπτερος ὁ ροδόχρους καὶ φοινικόπτερος ὁ πυρρόχρους ἀναγράφουν τὰ στεγνὰ ἐγχειρίδια τῆς ζωολογίας, παρατάσσοντας τὶς στεγνὲς τους πληροφορίες γιὰ τὸ χαριτωμένο πουλὶ τῶν θερμῶν κλιμάτων, ἀλλὰ ἀπὸ τότε που τὸ μαγικὸ κοντύλι τοῦ Ντίανου τὸ περιέλαβε στὸν ἐξωφρενικὸ τὸν «θίασο», τὸ φλαμίνγκο ἀξιολογήθηκε αἰσθητικὰ καὶ πέρασε σὰν τακτικὸ χορευτικὸ νούμερο στὶς σκηνὲς ὅλου τοῦ κόσμου.

Στὸν «Κήπο τῆς Ἑδέμ» που ἀνέβασε τελευταία τὸ Αὐτοκρατορικὸ Θέατρο τοῦ Σίδνεϋ, ὁ ρόλος τοῦ φλαμίνγκο ἀνετέθη στὴν δεκαοκτάχρονη Παυλίνα Τζῶνς ἀπὸ τὴν Μελβούρνη. Σὲ μιὰ φαντασμαγορία, ἀνάμεσα σὲ βατράχους, ἱπποκάμπους, καγκουρού, πιγκουίνους καὶ κάμπιες, ἡ Παυλίνα, που χορεύει ἀπὸ τεσσάρων χρόνων, ντυμένη μ' ἓνα δίχτυ στὸ χρῶμα τῆς σάρκας, στολισμένο με πούπουλα σ' ὅλες τὶς ἀποχρώσεις τοῦ ρόδιου, ἔκανε μιὰ θαυμάσια ἐπίδειξη τῆς εὐλυγισίας καὶ τοῦ ταλέντου της. Ὅλες οἱ χαρακτηριστικὲς κινήσεις τοῦ ἰδιότροπου πουλιοῦ, ξετυλίχθηκαν με θαυμαστὴ ἀκρίβεια, καὶ ἦταν στιγμὲς που οἱ κατενθουσιασμένοι θεατὲς ἐβλέπαν τὴν Παυλίνα κυριολεκτικὰ νὰ πετάῃ. ■ ■ ■

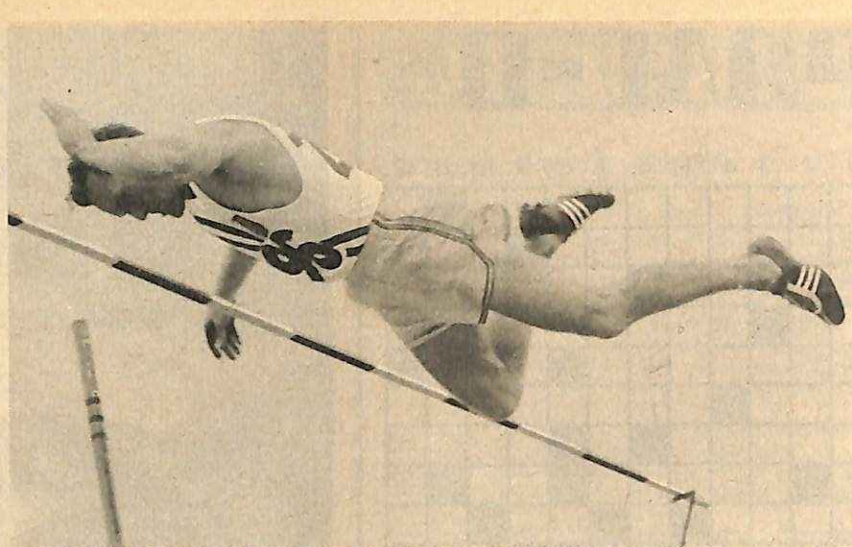
(Φωτ. Camera Press)

ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΥΛΙ, ὅταν πρόκειται νὰ προσγειωθῇ, πεντῶνει τὰ πόδια του καὶ διπλώνεται. Ἡ Παυλίνα ἔχει μελετήσει ἄριστα ὅλες τὶς κινήσεις.

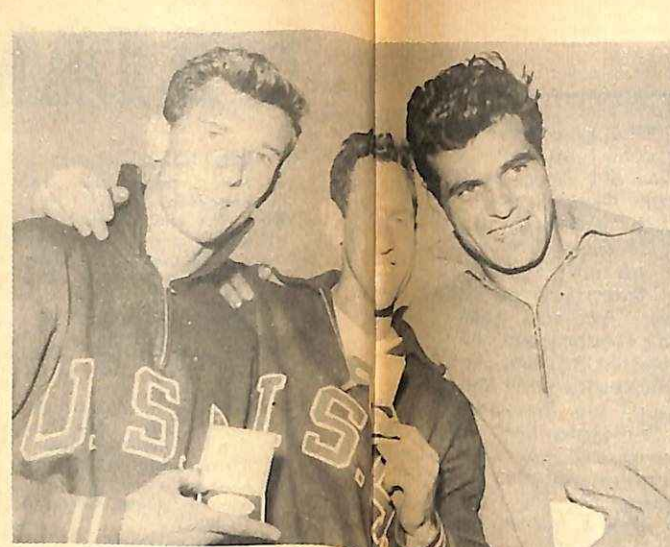

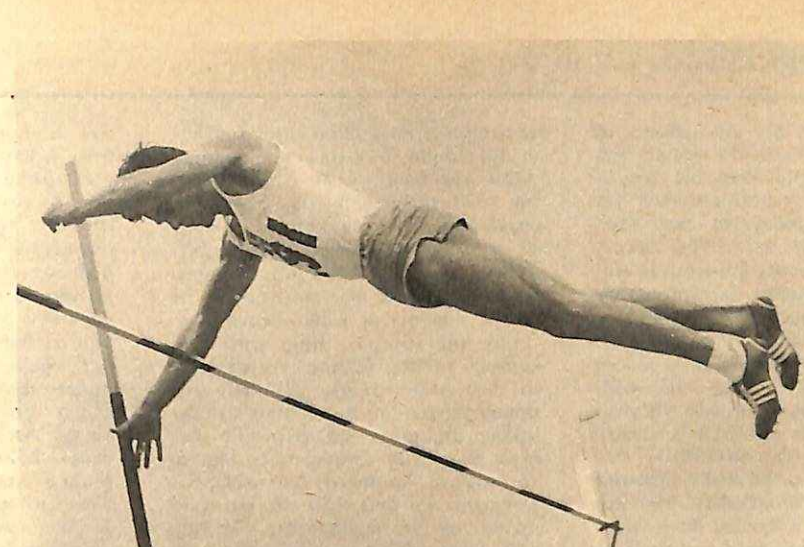
Ο ΚΟΛΥΜΒΗΤΗΣ Ρόζ (Αυστραλία)

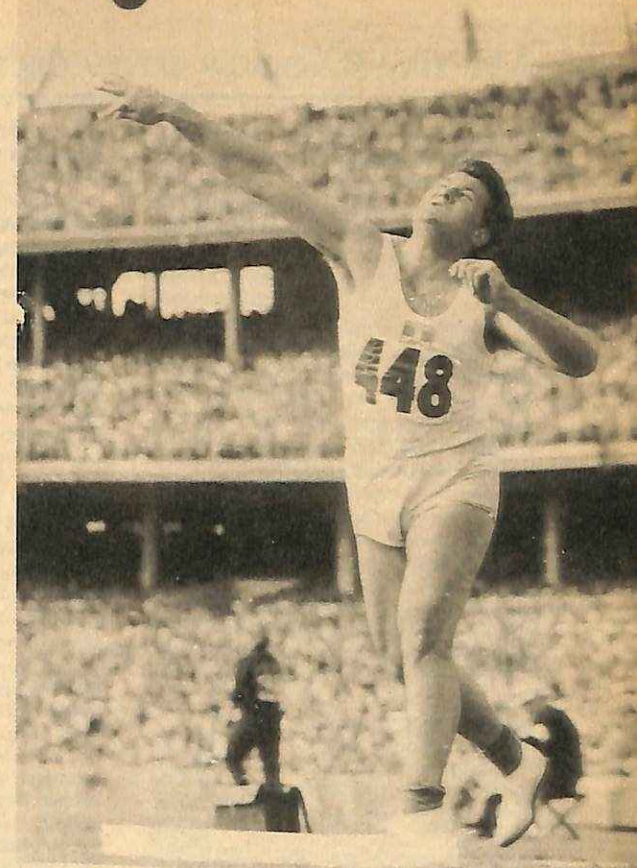
Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ του άλματος επί κοντώ «ίπτάμενος πάστωρ» Ρίτσαρντς

ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ: Γκοντόφσκυ, Ρίτσαρντς και Γιώργος Ρουμπάνης

Ο ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ: Τρίτος αθλητής του «επί κοντώ» σ' όλο τον κόσμο.

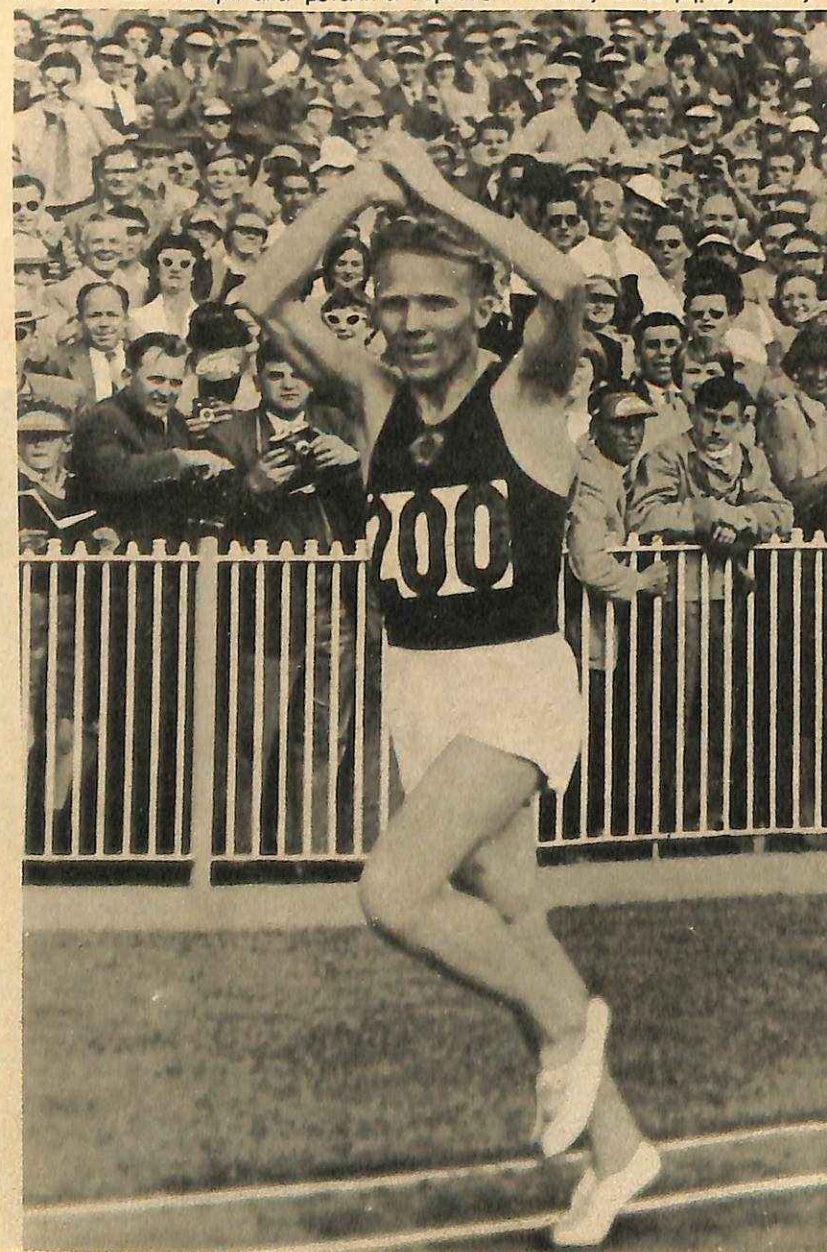
ΑΘΛΗΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ: Ο νεαρός σφαιροδόλος Τσακανίκας, 8ος στον κόσμο.

Φωτ. Camera Press, Gopa Photo

16^Η ΟΛΥΜΠΙΑΣ

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝ ΣΤΟΝ ΣΤΙΒΟ

ΔΥΟ ΧΡΥΣΑ ολυμπιακά μετάλλια κέρδισε ο Ρώσος Βλαδίμηρος Κούτς.

Σπάνια στην ιστορία των 'Ολυμπιακών παρουσιάστηκε υπερόχη αθλητικής ομάδας τόσο συντριπτική, όπως των 'Ην. Πολιτειών στη 16η 'Ολυμπιάδα της Μελβούρνης.

Οι αθλητές των ΗΠΑ κυριάρχησαν. Κέρδισαν 15 πρώτες νίκες σε 22 αγωνίσματα του αθλητισμού στίβου. Και επέτυχαν κάτι ακόμη πιο έντυπωσιακό: Σέ μερικά αγωνίσματα οι τρεις 'Αμερικανοί αθλητές πήραν τις τρεις πρώτες θέσεις. Οι 'Ην. Πολιτείες έδειξαν ότι μόνες αυτές θα μπορούσαν να συναγωνισθούν όλα τα άλλα κράτη μαζί στο στίβο.

Δύο αθλητές κέρδισαν διπλές ολυμπιακές νίκες. 'Ο 'Αμερικανός σπρίντερ Μπόμπυ Μόρροου και ο Ρώσος δρομέας άντοχής Βλαντιμίρ Κούτς. 'Ο πρώτος νίκησε στα 100 και 200 μέτρα· ο δεύτερος στα 5 και 10 χιλιόμετρα.

Τρεις νικητές των 'Ολυμπιακών του 'Ελσίνκι κράτησαν τους ολυμπιακούς τίτλους τους, με νέες νίκες στη Μελβούρνη. 'Ο σφαιροδόλος Ο'Μπράιεν (ΗΠΑ), ο αθλητής επί κοντώ Ρίτσαρντς (ΗΠΑ) και ο αθλητής του τριπλού ντά Σίλβα (Βραζιλία).

Γενικά οι φαβορί κέρδισαν. Λίγες εκπλήξεις παρουσιάστηκαν. Το δύσκολο αγώνισμα του δεκάθλου κέρδισε ο νέγρος Κάμπελλ, που ήταν δεύτερος στο 'Ελσίνκι. Νίκησε τον νέγρο αντίπαλό του Τζόνσον, που είχε το ατύχημα να τραυματισθώ όταν πηδούσε μήκος.

'Ο Γάλλος Μιμούν, που είχε κερδίσει δύο αργυρά μετάλλια στο 'Ελσίνκι, στα 5 και 10 χιλιόμετρα, έτρεξε στη Μελβούρνη τον πρώτο Μαραθώνιο της ζωής του και τον κέρδισε. 'Ο Μιμούν, που χρόνια περιωριζόταν στις τιμητικές θέσεις, κέρδισε το χρυσό ολυμπιακό μετάλλιο στην τελευταία κούρσα του. 'Οπως δήλωσε μετά τη νίκη του, δεν θα ξανατρέξει στο μέλλον. 'Ο Μαραθώνιος της Μελβούρνης ήταν ο αθλητικός τάφος του μεγάλου αθλητού 'Εμιλ Ζάτοπεκ. 'Ο περίφημος Τσέχος που κέρδισε το Μαραθώνιο της 15ης 'Ολυμπιάδας έπειτα από τις λαμπρές του νίκες στα 5 και 10 χιλιόμετρα, και γνώρισε πριν τέσσερα χρόνια στο 'Ελσίνκι τη μεγαλύτερη αθλητική δόξα, όταν εκατό χιλιάδες άνθρωποι τον αποθέωσαν, έφθασε εκτός στο στάδιο της Μελβούρνης και μόλις τερμάτισε έπεσε εξαντλημένος. Ήταν ένα δραματικό τέλος μίας μεγάλης αθλητικής σταδιοδρομίας.

Τα ολυμπιακά ρεκόρ καταρρίφθηκαν σ' όλα σχεδόν τα αγωνίσματα. Λίγα όμως παγκόσμια ρεκόρ δημιουργήθηκαν. Αυτό κυρίως οφείλεται στο γεγονός ότι οι 'Ολυμπιακοί γίνθηκαν για πρώτη φορά στο νότιο ημισφαίριο.

Στα αγωνίσματα γυναικών, τις νίκες μοιράστηκαν οι αθλήτριες της Αυστραλίας και της Ρωσίας. Η Αυστραλέζα Μπέττυ Κάθμπερτ ήταν η ξεχωριστή φυσιογνωμία των αγωνισμάτων στίβου γυναικών με τη διπλή της νίκη στα 100 και 200 μέτρα. 'Αξίζει όμως να αναφερθώ και η Αυστραλέζα Στρίγκλαντ —32 ετών— νικήτρια τόσο στο 'Ελσίνκι, όσο και στη Μελβούρνη, στα 80 μ, έμπόδια. Η Στρίγκλαντ είχε κερδίσει αργυρά μετάλλια στο Λονδίνο, πριν δέκα χρόνια.

Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ: Οι δυο Αυστραλέζες αθλήτριες Μπέττυ Κάθμπερτ (αριστερά) και Μασλένε Μάθιους, 1η και 3η στο δρόμο 100 μέτρων.

ἐπιθυμία μου ἀνέθεσε τὴν κατασκευή του στὰ περίφημα ναυπηγεία Larsen τῆς Νορβηγίας.

Σ' ἐπόμενο τεύχος θὰ δώσω ἓνα λεπτομερές σχεδιάγραμμα τῆς «Χαράς» καὶ τὶς ἀναγκαίες ἐπεξηγήσεις. Ὅσο σημανθῇ ἀπὸ τώρα ἐπὶ τὸ σκάφος ἔχει μέγιστο μήκος 8,50 μέτρων καὶ 23 πόδια στὴν ἰσαλο γραμμή.

Ἡ «Χαρά» ἔφθασε, χειμῶνاتيκα ἀκόμη, στὴν Ἀμερική, στὸ λιμάνι Five Mail River τοῦ Connecticut. Ἦταν ἓνα ἀριστοεργμα δουλεῖας.

Θέθελα ἐπίσης νὰ τονίσω πὼς τὸ σκάφος ἀρματώθηκε ἔτσι ὥστε μόνος μου νὰ μπορέσω νὰ τὸ ταξιδέψω γιατί στὴν ἀρχὴ δὲν ὑπῆρχε ἄλλος... τρελλὸς νὰ μ' ἀκολουθήσει. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Nilsen, τὸ σκάφος ἀρματώθηκε ἀπὸ τὴν ἐταιρία Hathaway Peiser and Raymond, μῆκαν τὰ πανιά ἀπὸ Dacron (τὴν τελευταία συνθετικὴ ὕλη, πὺ ἀποτελεσματικὴ γιὰ ἱστιοφόρα) πὺ ἔκοψε ἡ ἐταιρία Ratsey and Lapthorn καὶ ἔτσι σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα ἦταν ἔτοιμο γιὰ δοκιμασιακὰ ταξίδια. Οἱ δοκιμασιὲς αὐτὲς ἦσαν ἀπαραίτητες γιὰ νὰ τὸ συνηθίσω ἐγὼ καὶ κείνο νὰ μὲ μάθῃ. Ἔτσι λοιπὸν μὲ δυὸ πλήρωμα, τὴν Σοῦ κ' ἓναν καλὸ φίλο (ποῦ τελικὰ ἔγινε καὶ κουμπάρος μὲς) ξεκινήσαμε γιὰ τὸ πρῶτο ταξίδι τὸ παρθενικὸ, ὅπου μὰς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ δοῦμε τὶς ἀρετὲς τῆς «Χαράς» σὲ φουρτούνες καὶ μπουνάτσες.

Ἐνα δεύτερο ταξίδι μὲ ἄλλο πλήρωμα καὶ τὴν Σοῦ πάλι, ἔγινε γύρω ἀπὸ τὸ Long Island μὲ ἀνέδασσα του ποταμοῦ Hudson ὡς τὸ Nyack Boat Club —τὸν διηλὸ μου στὴν Ἀμερική ὅπου θὰ μέναιμε ἕως ὅτου νὰ φύω. Μποροῦσα νὰ πῶ πὼς ἤξερα πιά καλὰ τὸ σκαφάκι καὶ προτοιμασμε τὸν ἑαυτὸ μου ὕστερα ἀπὸ 5.000 μίλλια ταξίδι μὲ πολὺ κακὲς συνθήκες. Συμπλήρωσα ἀκόμη ὅ,τι νόμιζα ἀπαραίτητο.

Ὅστόσο, ἀπὸ τὸ ταξίδι αὐτὸ ἀποδείχτηκε ὅτι τὸν ὠκεανὸ ἔπρεπε νὰ τὸν περάσω μόνος. Ἡ Σοῦ, παο' ὅλο ποῦ εἶχε ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμία νὰ μ' ἀκολουθήσει, ἦταν σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα σχεδὸν ἐν ἀφασίᾳ. Μιὰ ἐβδομάδα ὅμως πρὶν ξεκινήσω μοῦ ἐδῶλωσε ὅτι θάρρη μαζί μου. Σὰς

εἶπα κιόλας πὼς δὲν κατῶρθωσα νὰ τὴν μεταπείσω κι ὅτι ὁ γάμος μὰς ἔγινε 4 ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησή μας. Γιὰ ν' ἀντιμεταπίη τὴν ναυτία, ἀντὶ ντραμαμίνη, ποῦ ἦταν ἀποτελεσματικὴ ἄλλα τῆς ἔφερνε νύστα, προμηθεύτηκε μηχανομίνη πὺ ἀποδείχτηκε τελείως ἱκανοποιητικὴ.

Γιὰ τὸ ταξίδι, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κανονικὰ πανιά, εἶχαμε ἄλλο ἓνα πανί (μαϊστρα) θαμδακερὸ μὲ πολλοὺς φλόκους, σχοινὶ ἄφθονο γιὰ κάθε δουλειὰ καὶ συμπατόσχοινο. Εἶχαμε ἀκόμη μιὰ πλήρη συλλογὴ ξυλουργικῶν καὶ σιδηρικῶν εργαλείων καὶ, δεθαίως, βελόνες, κλωστής, ὕψαμας κλπ. γιὰ τὶς ἐπιδιορθώσεις τῶν πανιῶν. Μιὰ πλωτὴ ἀγκυρα ἀπὸ ναυαγοσωστικὴ λέμβο, καθὼς καὶ εἰδικὰ δοχεῖα γιὰ λάδι μὲ δρύση, ποῦ τὸ ρίχνει κανεὶς μὲ σχοινὶ ἀπὸ τὴν πρῶμὴ στὴν φουρτούνα ὥστε νὰ καλμάρουν τὰ κύματα.

Γιὰ τὴν ναυσίπλοια εἶχαμε 4 πυξίδες ἐκ τῶν ὁποίων δυὸ γιὰ διοπτύσεις. Ἐνα δρομόμετρο (παρκέτα) Bliss, ἓναν ἔξάνα βενιέρο, ἀέροπορικὲς ἐφημερίδες γιὰ τὸ οὐράνια σώματα ποῦ εἶναι πὺ πρακτικὲς γιὰ μικρὰ σκάφη μαζί μὲ διάφορες μεθόδους ὅπως H.O. 214, H.O.71 (H. O. = ὕδρογραφικὴ ὑπηρεσία), τὸ διδίο Bowditch τὸ ὁποῖον δίδει πλήροφορίες γιὰ ρεύματα, ἀνέμους, κύματα, τροπικὲς θύελλες κλπ., πλοηγικοὺς χάρτες καὶ διάφορα ἄλλα ἀπαραίτητα ὄργανα. Ἀντὶ χρονομέτρου, ποῦ εἶναι δύσκολο σὲ ἓνα μικρὸ σκάφος νὰ δώσει ἀκριβὴ χρόνον, ἀκολουθώντας τὴν πείρα ἄλλων θαλασσοπῶρων, εἶχαμε ἓνα ραδιόφωνο «Ξενιθ» ποῦ μὰς ἔδινε ἀκριβὴ χρόνον Γκρήνουιτς, ἀπαραίτητο γιὰ τὸν καθορισμὸ στίγματος, καὶ δυὸ χρονόμετρα τοῦ χειριοῦ. Νερὸ εἶχαμε σὲ τρία ντεπόζιτα πενήντα γαλλόνια, ποῦ ἀπεδείχθησαν ὑπερπερκτὰ, γιατί μισὸ γαλλόνι τὸ ἄτομο τὴν ἡμέρα εἶναι ὑπερπεκτὸ γιὰ νὰ πίνουμε καὶ νὰ μαγευρεῖουμε. (Τὸ πλῆσιμο γίνονται μὲ θαλάσσιο νερὸ). Τὰ τρόφιμα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἦσαν κονσέρβες μὲ τὴν ποικιλία φρέσκης τροφῆς καὶ φρούτων γιὰ τὶς πρῶτες τρεῖς-τέσσαρες ἡμέρες μετὰ τὴν ἀναχώρησή μας ἀπὸ διάφορα λιμάνια. Αὐτὰ,

πατάτες καὶ κρεμμύδ.α, μὲ κατάλληλη συντήρηση, διαρκοῦν πολὺ καιρό. Ὅσο γιὰ ψωμί, ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὴν τρίτῃ-τέταρτῃ ἡμέρα ἀρχίξε νὰ μouxλιάη ἀνοίγαμε κουτιά μὲ εἰδικὰ μπισκότα συσκευασμένα σὲ κερωμένω ξαοτί. Γιὰ νὰ μὴ σκουριάσουν τὰ κουτιά τῶν κονσερβῶν τὰ εἶχαμε περάσει μὲ εἰδικὸ βερνίκι.

Γιὰ τὴν ἱστορία, πρὶν μπῶ στὸ κυρίως ταξίδι, θάθελα ν' ἀναφέρω καὶ δυὸ ἄλλα ταξίδια Ἑλλήνων ποῦ προηγήθηκαν τοῦ δικοῦ μου, καὶ μεγάλως σημανσίας μάλιστα. Τὸ ἓνα ἔγινε στὰ 1909 ἀπὸ κάποιοι Μανιά-τῃ δνόματι Ἀραπάκης. Δυστυχῶς δὲν μπορέσα νὰ βρῶ ὅλα τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ «κατορθώματος». Πάντως, ἀπὸ λίγες πληροφορίες, ἔμαθα πὼς ὁ Ἀραπάκης, ἐπαγγελματίας ναυτικός, μὲ πλήρωμα ἓναν ἄλλο πλοίαρχο Ἀγγλο, μὲ ἓνα σκάφος 9 τόνων, γιὰ ἓνα στοίχημα, ἐπέρασε τὸν Εἰρηνικὸ καὶ τὸν Ἀτλαντικὸ γιὰ νὰ βρῇ τέλος τὸ ἡρωϊκὸ του ταξίδι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἰσπανία, πρὶν προλάβῃ νὰ πιάσῃ τὴν Εὐρώπη. Δυστυχῶς δὲν ἔμεινε ἴχνος τοῦ ναυαγίου κ' ἔτσι δὲν ἔξερουμε τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ τὶς τελευταῖες τραγικὲς στιγμὲς ἐνὸς θαμνόνιου Ἑλλήνου.

Τὸ 1931, στίς 20 Μαΐου, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσάλλης, 20 ἐτῶν τότε, ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Δοκίμων καὶ μέλος τῶρα τοῦ Βασιλικοῦ Ὁμίλου Ἑλλάδος, ξεκίνησε μὲ ἐπιδά-τῃ τὴν μελέτα του καὶ δυὸ Ἀγγλοὺς ἐπαγγελματίες ναυτικούς ἀπὸ τὸ Cowes τῆς Ἀγγλίας μὲ προορισμὸ τὸ Φάληρο. Τὸ «Παλαίμων», ὅπως λεγόταν τὸ σκάφος του, ἦταν τῆς κλάσεως τῶν 10 π., 51 πόδια καὶ 7 Ἴντσες ὀλικοῦ μήκους, 33 πόδια στὴν ἰσαλο γραμμή, 9 πόδια καὶ 4 Ἴντσες φάρδος καὶ βάθος 6 πόδια καὶ 5 Ἴντσες. Ἡ ἐπιφάνεια τῶν πανιῶν του ἦταν 1200 τετραγωνικὰ πόδια.

Πρῶτος σταθμὸς ἦταν τὸ Πλύμωθ ὅπου καταβυγαν ὕστερα ἀπὸ φοβεροὺς ἀντίζετους ἀνέμους. Μετὰ 5 ἡμερῶν παραμονὴ ἐκεῖ ξεκίνησαν γιὰ τὴν Γαλλία. Ἐπὶ 26 ὥρες εἶχαν ἀπνοίει καὶ μετὰ τοὺς βρῆκε μιὰ καινούργια δυτικὴ θύελλα διαρκείας, ὥστε νὰ ζητήσουν καταφύγιο στὸ Ροσκόφ τῆς Βρετάνης. Ἐκεῖ ἔμει-

ναν 5 ἡμέρες. Ἐπόμενος σταθμὸς, ἦταν ἡ Ἰσπανικὴ πόλη Ντάπια-Ρέβαν-τέο ὅπου ἔμειναν 24 ὥρες. Μετὰ προσήγγισαν στὴν Φερὸλλ τῆς Ἰσπανίας καὶ μῆκαν στὸ λιμάνι Κορούνα γιὰ ἄλλες 24 ὥρες. Στὴ Λισαβῶνα ἔμειναν μιὰ ἡμέρα καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὸ Γιβραλτάρ ὅπου παρέμειναν 5 ἡμέρες. Ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ σὲ δυὸ ἡμέρες ἔφθασαν στὸ Ἀλγέρι ὅπου ἔμειναν ἄλλες δυὸ. Δυὸ ἡμέρες ἀκόμη τοὺς ἔφεραν στὴν Μπιζέρτα μὲ 24 ὥρες γιὰ ξεκούρασή τους. Ἀπὸ τὴν Μπιζέρτα κατ' εὐθείαν Φάληρο γύρω ἀπὸ τὸν Κάβο Μαλέα χωρὶς καμμιὰ προσέγγιση. Τοὺς πῆρε 5 ἡμέρες ὡς τὸν Κάβο Μαλέα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ 4 ἡμέρες ἔως τὸ Φάληρο.

Στὸ ταξίδι τους αὐτὸ δὲν εἶχαν καμμιὰ ζῆμια ἐκτὸς ἀπὸ φθορὰ πανιῶν. Τὸ πλήρωμα ὅλο ἔφθασε σὲ ἀρ-ρίστη κατάσταση ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας.

Τὸ θυμοῦμαι αὐτὸ τὸ ταξίδι. Ἡ-μουν τότε 13 ἐτῶν παιδί. Θυμοῦμαι τὴ ζῆλεια ποῦ μ' ἔτρωγε γιὰ ἡμέρες γιατί ἀπὸ μικρὸς ἤθελα κ' ἐγὼ νὰ βρεθῶ στὸν Ἀτλαντικὸ. Τώρα, ὅταν καμμιὰ φορὰ τὰ λέμε μὲ τὸν κ. Τσάλλη... σὰν νὰ ζῆλεϋθ ἐκεῖνος.

Χαίρουμαι ποῦ μὲ τὸ ταξίδι μου αὐτὸ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τιμηθοῦν ὅπως πρέπει κι ὅλοι Ἑλληνες. Ἀπορῶ μόνον πὼς μέχρι σήμερα δὲν ἔγινε νύξη γιὰ τὸ κατόρθωμά τους. Παραδόξως τώρα μόλις ἀνακαλύπτονται κάθε ἡμέρα ταξίδια καὶ ἄλλων Ἑλλήνων θαλασσοπόρων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στίς 10 Ἰ-ουνίου τοῦ 1956, στίς 13.50, μὲ συννεφιασμένον οὐρανὸ καὶ ντόπιους ἀνέμους, ξεκίνησαμε ἀπὸ τὸν διηλὸ μας στὴν Ἀμερική, τὸ Nyack Boat Club.

Πολλὰ σκάφη, ἱστιοφόρα καὶ μηχανοκίνητα, ἀκόμη καὶ τῆς ἀκτοφυλακῆς μὰς συνόδευσαν. Ὡς καὶ κανὼν ἀκουστήκαμε τὴ στιγμή ποῦ σαλπάρουμε. Μὲ ἀποχαιρετισμοὺς, φωτογραφίες καὶ πειράγματα, κατεβαίναμε ὅλοι μαζί ὥσπου ἓνας-ἓνας, μὲ τὸν τελευταῖο χαιρετισμὸ, μὰς ἄφσαν γιὰ νὰ κατέβουμε τελείως μόνοι τὸν Hudson ποταμὸ...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ ΘΑ ΔΗΤΕ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ

ἐκλογὴ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ

ΔΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 60

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΟΙΜΕΝΙΚΗΝ. 2. ΟΠΤΙΣΜΟΥ — ΕΡΛ. 3. ΔΑΣΜΟ — ΚΑΣΜΑΣ. 4. ΟΣ — Η «ΔΙΑΡΚΕΙΑ». 5. ΣΤΑΣΕΙΣ — ΙΣΤ' (16ος). 6. ΦΕΖ — ΟΙ «ΕΝΕΤΟΙ». 7. ΑΡΩΜΑ — ΡΑΩΝ. 8. ΤΗΝΟΝ — ΕΣ. 9. ΡΙΟΝ — ΜΡ (Μηρῶ) — ΝΥ. 10. ΟΡΝΙΘΑΣ — ΣΟΣ. 11. ΝΑ — ΓΕΙΤΟΝΟΥΣ. 12. ΝΑΟΣ — ΦΑΝΩ.

ΚΑΣΕΤΩΣ: 1. ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ. 2. Ο «ΠΑΣΤΕΡ» — ΙΡΑΝ. 3. ΙΤΣ — ΑΖΩΤΟΝ. 4. ΜΙΜΗΣ — ΜΗΝΙΓΕ. 5. ΕΞΟΔΕΙΑΝ — ΘΕΟ. 6. ΝΜ (Νίμν) — 110 — ΟΠΑΙΣ. 7. ΙΟΚΑΣΤΗΝ — ΣΤ' (6). 8. ΚΥ-ΑΡ. 9. ΣΚΙΝΝΕΡ — ΝΦ (Νύφη). 10. ΝΕΜΕΣΕΩΣ — ΣΟΑ. 11. ΡΑΙ-ΤΙΑ — ΝΟΥΝ. 12. ΕΛΣΑ — Ο «ΡΟΥΣΣΩ».

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 60

Ἡ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὰς λέξεις: ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΛΑΙ-ΟΘΗΚΩΝ — ΑΡΤΙΟΣ — ΑΠΑΤΗΤΟΣ, σύνολον 53 θαθμῶν.

Ἐξαιρετικὴν θαθμολογίαν (50) δίδει ἐπίσης ὁ συνδυασμὸς τῶν λέξεων: ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΙΚΟΤΗΤΟΣ — ΘΗΚΩΝ — ΑΛΦΑ — ΠΑΣΙ.

Μερικὲς ἄλλες ἀπὸ τὶς πολλὰς λέξεις ποῦ σχηματίζονται ἐδῶ: ΔΙΑΜ-ΦΙΣΒΗΤΩΝ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΣ — ΜΑΛΑΚΟΙ — ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ — ΣΦΑΛΜΑ — ΚΕΦΑΤΟΣ — ΦΙΑΣΚΟ — ΑΛΑΤΙΣΤΑ — ΚΑΘΑΡΟΣ — ΑΛΣΑΤΟΙ κλπ.

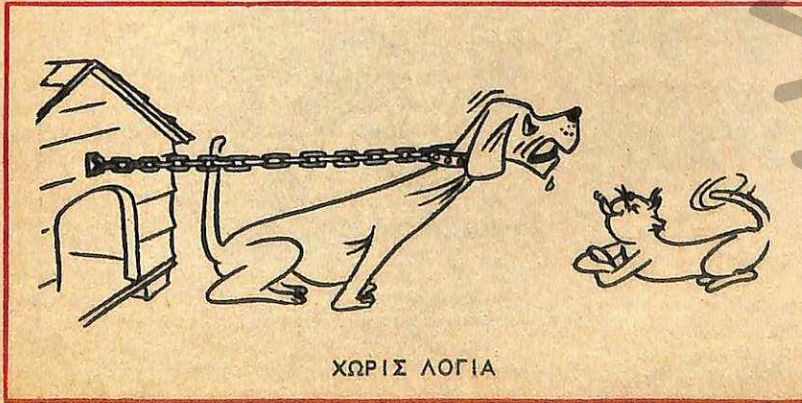
ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 60

1. Στὸ σπιτάκι τοῦ σκύλου προστετέθ ἀκόμη μιὰ τραβέρσα στὴ στέγη. 2. Τὸ παπούτσι τῆς μικρούλας δὲν ἔχει λουράκι. 3. Στὸ κεφάλι τῆς μικρούλας δὲν ὑπάρχει φιάγκος στὴν κορδέλλα. 4. Τὸ ποικύμιον τοῦ μικροῦ φέρει στὸ στήθος ἓνα κουμπὶ ἀντὶ τῶν δυὸ. 5. Ἀρστερὴ κνήμη κυρίας φαίνεται περισσότερο. Χειρολαβὴ πριονιοῦ, ποῦ κρατεῖ ἡ κυρία, διαφέρει. 7. Τὸ ἀριστὸν κομμάτι τοῦ ξύλου στὸ ἔδαφος πὺ μεγάλο. 8. Τὸ τασάκι μὲ τὶς πρὸκες στὸ ἔδαφος μετεκινήθ πὺ δεξιὰ. 9. Στὸ παράθυρο οἱ κουρτίνες ἐνώνονται στὸ ἐπάνω μέρος ἐσωτερικῶς. 10. Στῆθαῖον βεράντας στὴν γωνία δεξιὰ τῆς εἰκόνος (παρπαλεύρως κολῶας) ἔχει μεγαλύτερη. 11. Γλάστρα στὴ βεράντα φέρει ἓνα φύλλο περισσότερον.

ΛΥΣΙΣ ΤΥΖΑΛ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΞΥΠΟΛΥΤΟΣ. 2. ΕΠΙΖΗΜΙΑ. 3. ΚΑΔΟΝ — ΝΤΟ. 4. ΟΖΑ — ΣΤΑΛΑ. 5. ΔΥΝΗ — ΝΑΣ. 6. ΟΓ' (73) — ΕΛΑ. 7. ΧΙ — ΡΗΓΙΟΝ. 8. Ο «ΑΝΤΑΙΟΣ». 9. ΜΑΜΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ. 2. ΥΠΟΖΥΓΙΑ. 3. ΠΙΚΑΝ — ΝΜ (Νίμν). 4. ΟΖΑ — Η «ΑΡΤΑ». 5. ΛΗΔΑ — ΜΑΗ. 6. Υ.Μ. — ΓΙΑ. 7. ΤΙΤΑΝΕΙΟΣ. 8. Ο «ΑΤΤΑΛΟΣ». 9. ΟΣΣΑΝ.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Ἡ Μάρλον Μπράντο

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 33)

Φιλότιμος, μελετηρὸς, ἀκούραστος. Καλὸς φίλος καὶ ὑποδειγματικὸς συνάδελφος, οἱ πὺ φανατικοὶ τοῦ θαυμασταί εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ κάποτε ἔτυχε νὰ δουλέψουν μαζί του. Ἡ Κάρλ Μάλντεν, ποῦ πρωταγωνιστεῖ σήμερα στὸ Μπροντγουαίη, στίς «Ἀιπελισμένες ὥρες» παραδέχεται πὼς μὲ χαρὰ θὰ ἐγκατέλειπε τὰ μεγαλεῖα του γιὰ νὰ παίξῃ ἓνα ρολάκι πλάι στὸν Μπράντο καὶ ὁ Ἡλίας Καζάν, ὁ σκηνοθέτης του, δηλώνει ἐξάς:

—Ἡ Μπράντο εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἥθοποιὸς τοῦ κόσμου!

Ἡ Τενεσσή Οὐίλλιαμς, συγγραφεὺς τοῦ «Λεωφόρου ὁ πόθος», ἔκουσε πὺς ὁ Μπράντο εἶχε ἄλλα-ξὲι πολὺ τὸν ἀρχικὸ ρόλο καὶ πὺς, κάθε θάδῳ στὸ θέατρο, προσθετε δικά του. Γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικὰ ὁ Οὐίλλιαμς δὲν συγχίστηκε. Πῆγε, ἔδε τὸ ἔργο, καὶ δήλωσε:

—Ἀρῆστε τοῦ ἥσυχο. Τὸ ἔκανε καλύτερο.

«ΜΗΝ ΤΟ ΠΑΡΑΞΗΛΩΝΗΣ»

Εἶναι ὅμως γεγονός ὅτι ὁ Μπράντο εἶχε ἐκνευριστὴ λίγο μὲ τὸν Τζαί-μς Ντὴν ὁ ὁποῖος τότε, πρὶν ὁ θάνατός του τὸν μεταβάλῃ σὲ θρύλο, εἶχε τὴν φήμ ἀντιτίπου τοῦ Μπράντο σὲ περιορισμένη κλίμακα. Φοροῦσε τὰ ἀθλητικὰ φανελλάκια καὶ τὰ «μπλου τζήνς» ποῦ εἶχε «λασάρε» ὁ Μπράντο στὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας του σὰν σύμβολο πρωτοτυπίας, ἔπαιξε κι αὐτὸς «εντράμς» κ' ἔτρεχε σὰν τρελλὸς μὲ μοτοσυκλέτες κι αὐτοκίνητο. Ὅσο γιὰ τὸ παίξιμό του ἦταν φανερὰ ἐπηρεασμένο ἀπὸ τὴν σχολὴ τοῦ Λή Στράς-μπεργκ, ποῦ εἶχε δώσει καὶ στὸν Μπράντο τὴν εὐκαιρία νὰ γίνῃ αὐτὸ ποῦ ἔγινε. Ἐνα θάδῳ, λοιπὸν, ὁ Μπράντο, κύριος πλέον, μὲ σιό-κιν καὶ ἄσυχον εὐγένεια, ἐμφανίστηκε σὲ μιὰ συγκέντρωση. Περνώντας πλάι στὸν Ντὴν, ἔσκυψε καὶ ψιθύρισε:

—Μὴν τὸ παραξηλώνης! Καὶ προχώρησε.

Ο ΜΑΡΛΟΝ Κ' ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οἱ γυναῖκες στὴν ζωὴ τοῦ Μπράντο δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν παίξει σπουδαῖο ρόλο. Τὸ θέμα δηλαδὴ τὸν ἀπασχολεῖ, ἀλλὰ, ὡς τώρα, δὲν ἔχει ἀφασιωθὲ σὲ καμμιὰ. Ἐπὶ ἔξη χρόνια ἐαπλωμένος στὰ ἱατρεῖα τῶν ψυχαναλυστῶν, δὲν εἶχε τὸν καιρὸ, οὔτε τὴν ψυχικὴ ῥεμῖα γιὰ ἔξαλλα ρομάντσ. Εἶναι γνωστὸν πὺς θγαίνει πὺς συχνὰ μὲ μικρὲς χορεύτριες ποῦ ἀγωνίζονται νὰ θροῦν δουλειὰ ἢ μὲ φτωχὲς σεβριτόρες καφενείων παρὰ μὲ ἀγνωρίζμενες γόσες ποῦ θὰ ἔδιναν τὸ πᾶν γιὰ νὰ κάνουν μιὰ δημοσία ἐμφάνιση μαζί του καὶ νὰ γίνουν τὸ κέντρον τῆς γυναικῆς περιέργειας. Ἀπὸ τὶς αἰσθηματικὲς τὸν ἱστορίες, ἀπὸ τὶς γυναικὲς δηλαδὴ ποῦ ἔβλεπε περισσότερο ἀπὸ... μιὰ κ' ἔξω, ἦταν ἡ Μεξικάνη Μοδίτα, μιὰ χορεύτρια δνόματι Τόνυ Πάρκερ καὶ, τώρα τελευταῖα, ἡ Ρίτα Μορένο. Γιὰ πρῶτὴ φορὰ ἀρραβωνιάστηκε τὸ 1948 μὲ μιὰ ἔξυπνη γυναῖκα ποῦ ἐργαζόταν σὲ διαφημίσεις μὸδα τῆς Ξεσθλία ντ' Ἀρτουιανάκ. Κατόπιν, ὅταν ἡ ψυχανάλυσι πῆγαινε καλά, ἀνήγγειλε τοὺς ἀρραβῶνες μὲ τὴν Ζοζάνα Μπεραυὲ ποῦ ἐργαζόταν σὰν νοσοκόμος στοῦ ψυχαναλυστῆ τοῦ ἱατροῦ, ἤξερε τὰ προβλήματά του καὶ ποῦ, μαζί τῆς, ὁ Μπράντο δὲν αἰσθανόταν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεχίξῃ καὶ στὴν πραγματικὴ τοῦ ζωὴ τὸ ρόλο ποῦ τοῦ ἐπέβαλλε ὁ κινηματογράφος.

Ποῖος ὅμως εἶναι αὐτὸς ὁ ρόλος; Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι ὁ Μπράντο δὲν ἔχει δοκιμάσει μεγάλῃ ποικιλία ρόλων. Στὸ «Οἱ ἀνδρες» (ποῦ παίχθηκε ἐδῶ μὲ τὸν τίτλο «Τὸ κορμί μου σοῦ ἀνήκει»), ὁ νεαρώτατος τότε ἥθοποιὸς ἔπαιξε τὸν ρόλο ἐνὸς παράλυτου. Στὸ «Λεωφορεῖ ὁ πόθος», τὸν ρόλο ἐνὸς κτήνους ποῦ τὸν κυβερνοῦσε ὁ σαρκικός ἐρωτας γιὰ τὴν γυναικα του. Στὸ «Βίβα Ζαπάτας», ὁ Μπράντο ἔγινε ὀπλαρχηγὸς τῆς μεξικανικῆς ἐπαναστάσεως, μὲ ἀμλετικὲς ἀνισυχίες. Στὸ «Ἀτίθασοι» ξανάγινε τὸ ἀδικαιολόγητο κτήνος. Στὸν «Ἰούλιο Καίσαρα» δοκίμασε Σαίξπηρ καὶ ὑπῆρξε συνταρακτικός. Στὴν «Ντεζιρέ» ἦταν ἓνας Μέγας Ναπολεὼν λίγο σθημένος ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ Σινεμασκόπ καὶ στὸ «Λιμάνι τῆς ἀγωνίας» κέρδισε τὸ Ὁσκαρ.

Τὸ Ὁσκαρ ὁ Μπράντο τὸ παρέλαβε γελαστός καὶ συμπαθέστατος, μὲ ἄσυχον σιόκιν καὶ καθαροχρειαμένη χαρίστρα στὰ μαλλιά. Δὲν ἔχει πιά περιθώρια γιὰ νεανικὲς τρέλλες. Στὰ τριαντάενα τοῦ χρόνι εἶναι ὁ ὑπ' ἀρ. 1 ἔθνικός θρύλος τῆς Ἀμερικῆς, ἔχει ἓναν ἐπίσημο ρόλο νὰ παίξῃ καὶ, πράγμα σημαντικώτερο ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὴ ὑποχρέωσι, ὁ Μπράντο ἔχει μεγαλώσει, ἔχει ὠριμάσει, εἶναι πιά σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτὸ του καὶ ἔτοιμος νὰ ἀνταποκριθῇ σ' αὐτὰ ποῦ τοῦ ἐπιβάλλει ἡ θέση του στὸ διεθνὲς καλλιτεχνικὸ στερέωμα.

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΤΟ ΘΕΛΗΣΗ...

Σὰν ἥθοποιὸς μπορεῖ πλέον νὰ παίξῃ τὰ πάντα καὶ τὸ ἔξρει. Πάντα ὅμως ἀχόρταγος γιὰ ὅ,τι καινούργιο, πῆδηε ἀπὸ τὴ χαρὰ του ὅταν τοῦ πρότειναν τὸ «Μάγκες καὶ κοῦκλες». Αὐτὸς ποῦ δὲν εἶχε τραγουδήσει ποτὲ στὴ ζωὴ του ἔξω ἀπὸ τὴν μπανιέρα ποῦ στὴν ἐγκωμῶν αὐτὴ κινηματογράφηση μιὰς μεγάλης θατρικῆς ἐπιτυχίας, χορεύει καὶ τραγοῦδᾷ μὲ κέφι κ' ἐγκατάλειψη, πρωταγωνιστὴς αὐτὸς πλάι στὸν Φράνκ Σινάτρα ποῦ κρατᾷ δεύτερο ρόλο! Γιὰ τὸ ὁ Μπράντο δὲν ἔχει παρὰ νὰ τὸ θελήσῃ. Καὶ ξεπερνᾷ τὸν καθέναν στὸ δικὸ του πεδίο. Τοὺς σαιξπηρσιὰς στὴν ἀπαγγελία, τοὺς κομικοὺς στὸ χιούμορ, τοὺς τραγουδιστὰς στὸ μικρόφωνο καὶ τοὺς χορευτὰς στὸ καλογυαλισμένο παρκὲ τῆς μουσικῆς ἐπιθεωρήσεως.

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ;

Ἐνα εἶναι τὸ βασικὸ τοῦ πρό-βλημα ποῦ φαίνεται, ἐκ πρῶτης ὀψεως, ἀσπείο: Τί θὰ κάνῃ στὸ μέλλον; Τί δυνατότητες μπορεῖ νὰ τοῦ προσφέρῇ ὁ ἀμερικανικὸς κινηματογράφος στὸν ταμέα τῆς λεγομένης ὑψηλῆς τέχνης; Τὸ πολὺ-πολὺ, νὰ «γυρίσων» «Ἀμλετ» γιὰ χατῆρ του. Κ' ὕστερα... Εἶναι γεγονός πιά πὺς τὸ ρεπερτόριο τοῦ Χόλλυγουντ δὲν εἶναι στὸ ὕψος τοῦ Μπράντο. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἀνησυγεῖ ἐκεῖνον. Ἐχει τὴν ἀναίδεια νὰ διαδιστῇ πὺς ὁ κινηματογράφος γι' αὐτὸν δὲν εἶναι παρὰ ἓνα μέσον νὰ κερδίσῃ χρήματα. Τὰ χρήματα ποῦ θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν μιὰ μέρα, ὅταν θαρρῇ, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ πάντα καὶ νὰ πᾶν στὴν Ταῖτὴ σὰν ἄλλος Γκωγκέν... Ποῖος μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι σίγουρος μὲ τὸν Μπράντο;

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

Τὸ τραῖνο τῶν 7.15 (Συνέχεια ἀπὸ σελ. 39)

—Ἀ, περίφημα. Δὲ σὲ βλέπω ἀπ' τὴν πεῖνα. ἸΚαὶ σὲ λίγο:

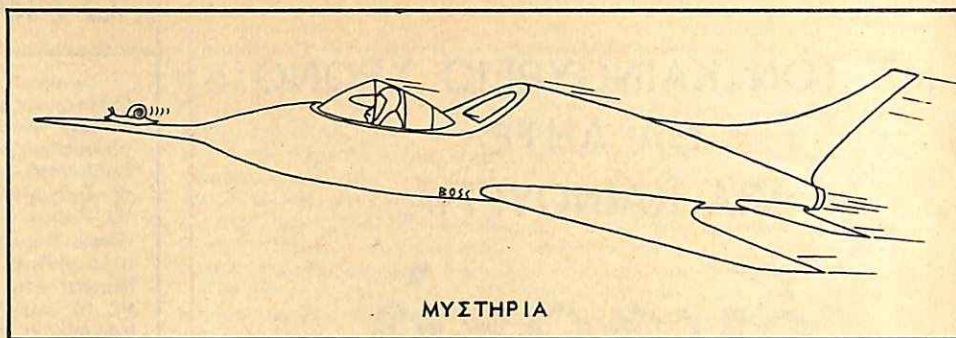
—Πλὸς τὰ περάσεις σήμερα;

Τοῦ εἶπε τί ἔκανε ὅλη τὴ μέρα, δὲν ἀνέφερε ὅμως τίποτε γιὰ τὸ γράμμα.

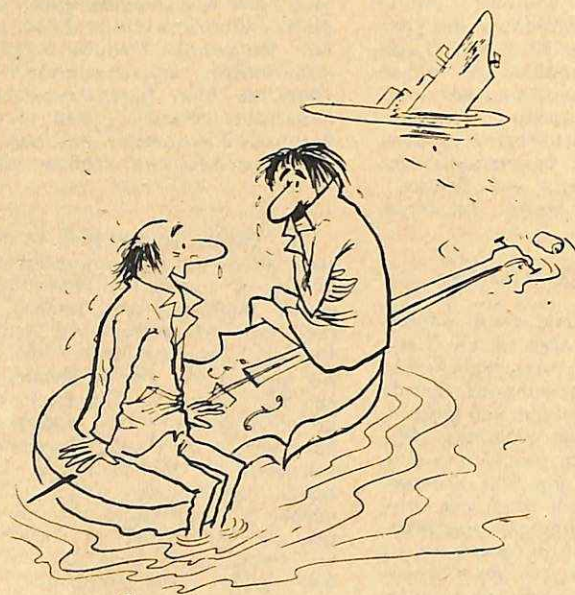
—Τζῶρτζ, νάβλεπες τὴν Ἀννὲτ μὲ τὸ νυφικό της στὴν πρόβα! Δὲν ἔχεις ἰδέα τί ὁμορφὴ ποῦ εἶναι ἡ κόρη σου.

Ἡ Τζ

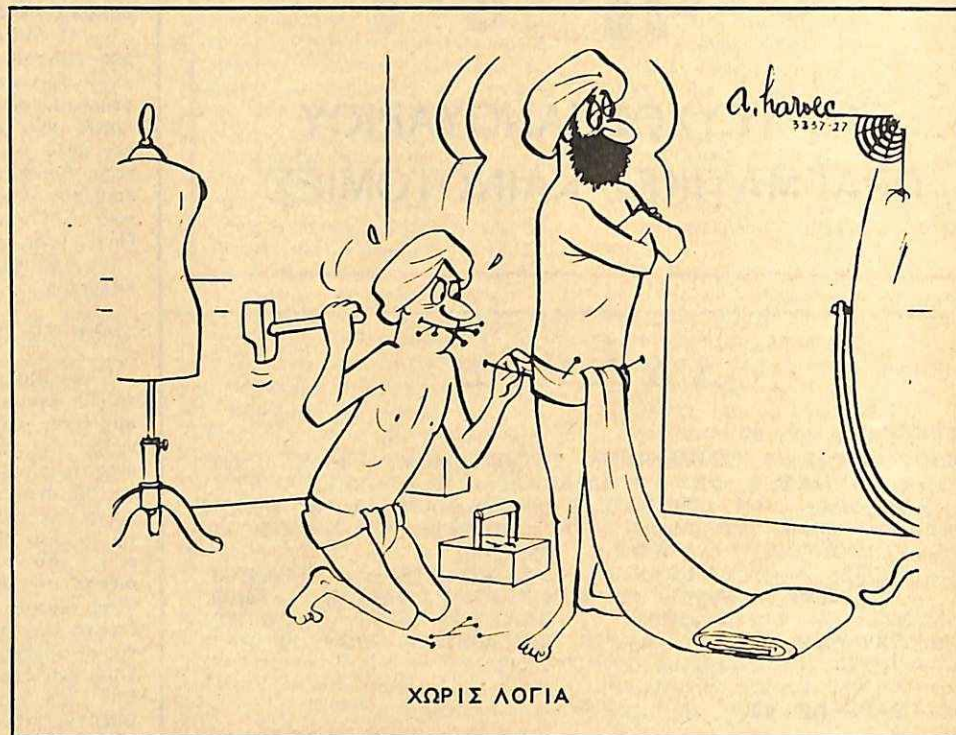
Χιούμορ

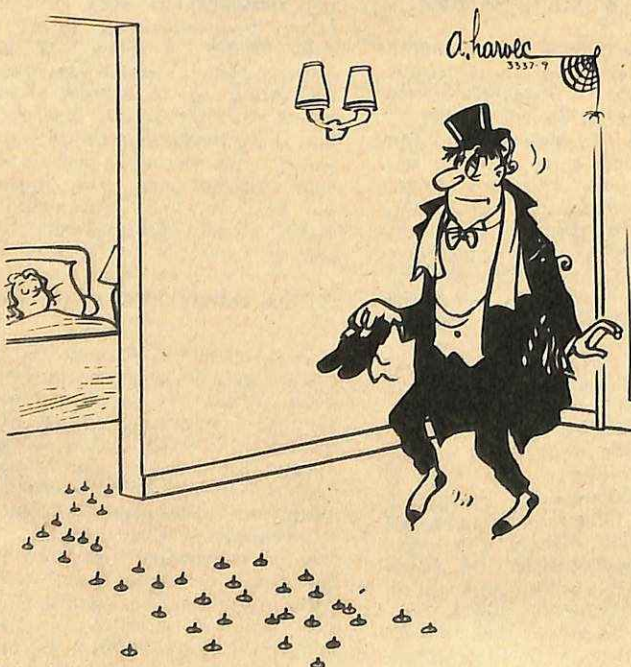
ΜΥΣΤΗΡΙΑ

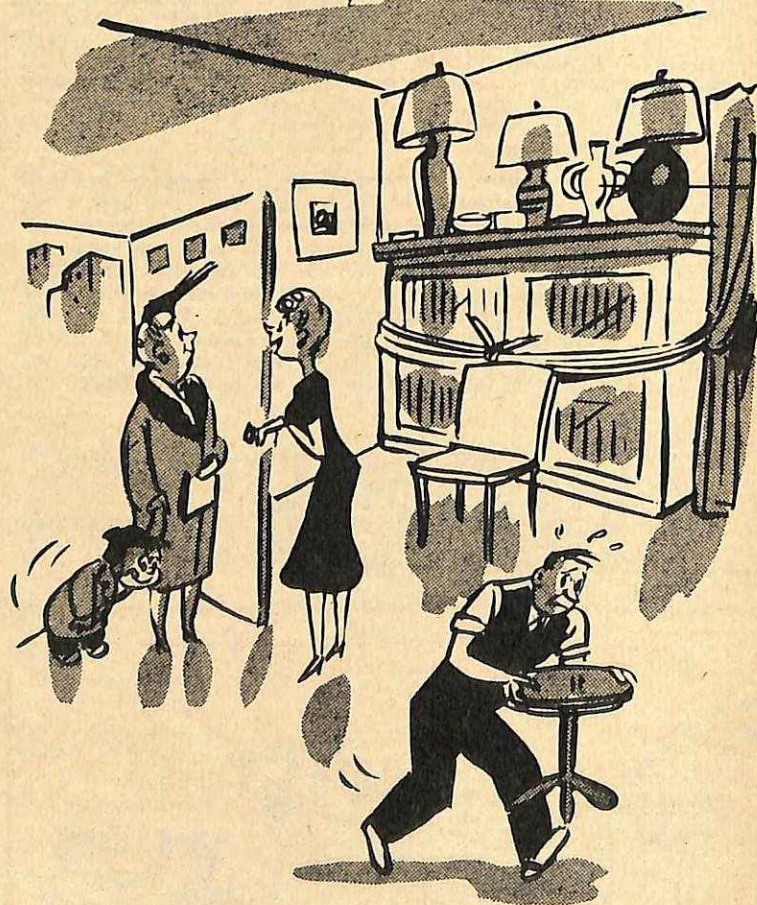
—...και να σκεφτής ότι ο μπαμπάς ήθελε να με μάθη φλάουτο!...

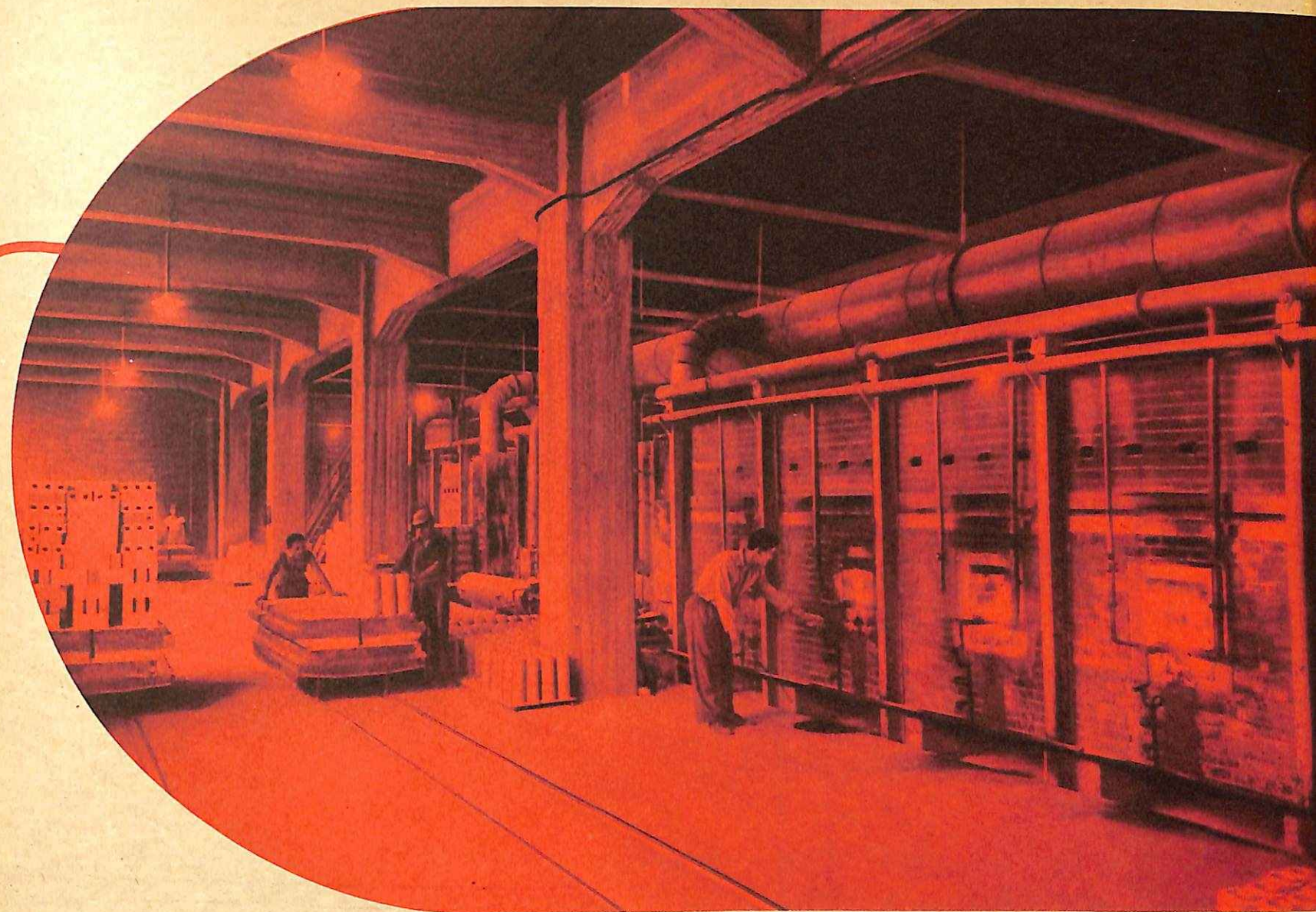
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—'Ελάτε, έλάτε... σ'ας περιμέναμε!!!

ΚΛΙΒΑΝΟΣ ΟΠΤΗΣΕΩΣ ΠΥΡΟΤΟΥΒΑΩΝ, ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ 16 ΤΟΝΝΩΝ ΑΝΑ 24ΩΡΩΝ

Το τμήμα πυριμάχων τής 'Ανωρύμου 'Ελληνικής 'Εταιρίας Χημικών Προϊόντων και Λιπασμάτων παράγει εις τας νέας του εγκαταστάσεις πυρίμαχα και όξύμαχα κεραμευτικά προϊόντα διαφόρων ποιότητων διά κάθε βιομηχανίαν.

'Η τεχνική ύπηρεσία του τμήματος αυτού είναι πάντοτε πρόθυμος να έξυπηρετήση διά πληροφοριών πάντα ένδιαφερόμενον και να μεριμνήση διά την καλήν και σύντομον έκτέλεσιν των παραγγελιών σας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τὸ σκεφθήκατε καλά; ἡ
τύχη δὰ χαμογελάσει καὶ σὲ
σᾶς ἀσφαλῶς ἀφοῦ στοὺς
ΔΥΟ ΚΕΡΔΙΖΕΙ Ο ΕΝΑΣ
ἀρκεῖ νὰ φροντίσετε νὰ
πάρετε ἐγκαίρως τὸ λα-
χεῖο σας

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

